

Franckesche Stiftungen zu Halle

Harffa nowá na Hoře Syon zněgjcy, a Gednotu Syonskau Mikostj obdařenau w Duchu obwesekugjcy

Liberda, Johann

Laubne, 1732

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

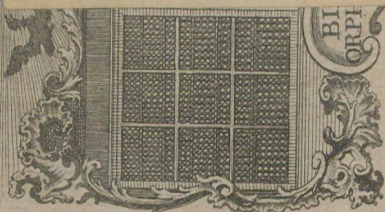
Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

[urn:nbn:de:gbv:ha33-1-228518](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:ha33-1-228518)

2. Auflage
176 M 15

48. J. 29.

Name des Verfassers:

Signatur:

Tag der Entleihung:
(Leihfrist 4 Wochen)

Name und Wohnung
des Entleihers:

48. J. 2. 9.

Sarffa nowa

na Hore :

Syon zněgich,

a

Gednotu Syonstau

Milosty obdarenau

Heinr. w Duchu

Milosty obwoesefugich.

Libel Wntiff tēnā w Laubnē,

w Mikulasse Silla, Lēta Pānē 1732.

Handwritten notes in cursive script, including the name 'Frederich' and other illegible text.

Kol. 3, 16.

Slovo Krystowo prebhrwegz w
was bohatě se wssj Maudrostj:
včice a napominagice sebe wespo-
lek, Zasmn, a Spěwn, a Bismicka-
mi Duchownjmi, s Milostj spi-
ragice w Srdcy swěm Pánu.

Wn.

Wywolenným,
sem y tam rozptyleným;
wssať ale

skrže neproměnitelné

Ewangelium

w Jednotu Ducha přivedeným;
milým, Posluchačům y Bratrům

Ceského Narodu;

Tej

Wssechněm

Probuzeným a w Křystu

obživeným Dusem,

Kterěž Bludy zawrhují,

a k čistému

Prorockému n Apostolskému

Učenj se priznávají,

a ke sobě

Ja Dedicowj y Rozkoss oblibují;

Čaťož taťe

Horo

Dorliným,

Krysta y geho Swatě Slowa

milugicým,

Muzům, Ženám, Mládencům

y Pannám

Ryjžetstwj Slezkého;

spolu y

Milým Prátekům Pokrewnjm

a známým

† Probuzenj, rozhorlenj, obwe-
selenj podává tuto Sarffu,

Přešladatel, Skladatel, y Wydawatel.

X 3

Rey:

Neymilegssj Prátele a Bratři!

Dodávám vám tuto, guž
dávno žádanau a očeká-
vanau knížecku, w kteréž
se, gak ty před tím po třikrát wyda-
ně, a až posawad s mnohým Vžit-
kem, a wnitřním Probuzením, Pos-
těšením a Poslyšením spjwané,
tak také mnohé ginsj w nowé z Ně-
mecka na Čžesko přeložené Bjsní-
čky nalezagj. Mezy kteréž se Biser
starého Wydání: Když pak
prigde můg Pán GŁijs 12.
položiti libilo. Poněwadž sem
wysřetřil, že ona gest do Německé-
ho gazyku wwedena; ginj pak se
snažili, gi z Německého zase do
Čžeského, snad o tom newědauc,
wvěsti. Zbytečnau Prách bych
se zaneprazdňowal, řdy bych vám
ge obzwláště recommendirowa-
ti

ti a schwalowati chtěl, wěda to o
 was, že sám Pán Bůh Duchem
 swým naklonil Srdce wasse k hor-
 livému Milování a Přijímání
 Slova swého nejsvětějšího, a k
 probuzování a Wzdelávání sebe
 wespolek Spěvy a Písničkami
 Duchownými. Kol. 3, 16. Y
 my sami wíte, gať mnohým, z
 blízka y z daleka, ba y wmirag-
 čým, až posawad k welikému
 Potěšení slaužily, gako sine taz-
 kowý Příklad w minulým Ty-
 hodni, totižto Dne 8. Junii, běž-
 čého 1732. Roku, na neboštitko-
 wi Bratru Kryštofowi
 Šulowowi měli, kterýžto před
 Smrti swau Domáček žádal,
 aby mu, kdýž bude wmirati, Pí-
 seň: Dobře se mám Dusse Pří-
 telic. spřawana byla. A snadno
 geť mi tu Naděgi míti, že též ne
 genom w Czechách, ale y w Sléz-
 ku

ku požehnane budau, řdnyř sobě
wzpoinjám na piřebnau, y takě
řrže gednoho z Bratrř řloženau
auřtnř řádost, y takě ř tomu Kon-
cy Dobrowolně řebraně, a řem os-
deřlaně penize, od něķterřch horř-
řiwřch Milownjřřů Pána Bř-
řisse a geho Swatěho Ewangelis-
um, aby řy guř řřed řim wydaně
Piřniķř, pro nedostateķ Exem-
plářů, z nowu wyřřacene, a řim
odeřlane byřy. Přigměť ředy
Přátele a Bratrř w Křřřtu Pánu
nemilegřř, tuto Přácy řatřnau,
w řy pak drahě Semeno Bořřř obř-
weřelenř řwěmu w Duchu, a řádeģř
te ře řmnau Pána Boha, aby ř vřř-
wánř řich hogně řwě Pořehnánř ř
mnohřm řrdce probuřenřm, w
Wřře pošřlněnřm, a we řřřřm doř-
břm rozhogněnřm a řtworženřm,
pro řwau neproměnitělně a wěř-
čně řrwagjcy Milost a Řářřu dáři
řáciř.

ráčil. Ano, my který Pána GE-
 zisse a geho milau Chrkew misuge-
 se, modlte se také za mne, aby mne
 Pán Bůh gak w Auradu a Bri-
 sluhování Chrkwi, tak n wšech
 Brátech, kterej pod rukama mám,
 Milostj swau posylňowati, a Ne-
 bestau swau Maudrostj a Dary
 Duchu Swatého, wždy wic a wic
 naplňowati ráčil, aby se wšecho ke
 Eti a Chwale Směna geho neyswě-
 tégšho, k zboření zdi Babilonských,
 a k rozšíření Kralowství Pána na-
 šeho GEzisse Krysta wztahowalo;
 a očekáwajte w krátkém času nášes-
 dugjch Knížecky: 1.) Klic Dawi-
 dá. 2.) Gádro Chrkewnj Systo-
 rye Starého Zákonu, první,
 druhý a třetí Běh. 3.) Spruch-
 Bástel 2c. a neb: Nedydražšj
 Wypowědj Pisma Swatého,
 do Českého gazyku wwezené, a
 mnohými nowými Rytinami,
 pro-

probuditedlnými a wzdělawates
 dlnými Weršickami okraštěné a
 ozdobené. 4.) Kratičkě a zřetes
 dlné Wyswětlenj Knihy Žges
 wenj Swatého Jana, pro ty,
 kterjž dlaubhch a obširných Wy
 kladů nemagj aneb čisti nemohau,
 nyněgšscho Ežasu, w kterýmž Pán
 Bůh ze wšech Stran Swěta Čhrs
 few swau obnowowati začjná, Dis
 tkám Božjim k Probuzenj, ku po
 zdwiženj Slaw swých, proto že se
 přiblizuge Wykaupenj gegich, wel
 mi potřebné. Mezu tjm was Ržj
 zenj a Spráwě Boha Duchu
 Swatého z Srdce swého porau
 čjm a zůstawám.

W Krystu mne posylňugšým

wáš wěrný

W Zennersdorffu,

Dne 16. Janii. E. V. 1732.

Kazatel, Přítel, Bratr
 Jan Liberda.

Pisně

Vísnué nové o Bohu a geho Blas-
stnostech, Opatrowání a Řízení Božím.

© Gott du Tieffe sonder Grund etc.

Díje Propasti hluboká! Kterakž
tě mám práwě poznati? Ty
Wysosti přewysoká! Gakž tivé
Wlastnosti gmenowati? Ty
Moře gfy newystihlé, Gá se tivé oddá-
wám Milosti, Srdce mé Maudrosti prá-
zdné, Kac obdariti twau Plnosti. Rádě
bych syc o Tobě mluwit, ale w sobě swau
nespůsobnost k tomu chťjm; neb to, co máš,
neb gfy, gest nad Rozum wyšší, neymen-
ší gest co znám neb widjm.

2. Ty gfy před wěků Počátkem, bež
Počátku; ó Podíwens! tys byl před wšes-
líkým časem, před gruntu Swěta založení,
co máš nad Počet gest toho, nemůž to ja-
dně spočítati; a twých wěků gest tak mno-
ho,

ho, že se mi Myšlenj mé tratj. Ty Pro-
měny neznáš, neb wšsecko co chceš máš,
ty gsy Život obživugich. Cožkoli hnutí
má, ťdržuge Ruka twá, B Dže wšsem se
vdělugich.

3. Wšsecko cožkoli gest, to ť twé Wše-
mohaucnosti wyplnuo, trefuňkem nic
nestalo se, bez tebe by wšsecko žhynuo. Což
oči naše spatruj, o čemž Swět celhý sprá-
wu dává, y Písma nás wyvěugj; to ja
Tworce tebe poznává. Cožs vložil ko-
náš, ja neymenšj wěc máš, co my ja ne-
možné máme. Gen sám sobě znám gsy,
twau Maudrost neywyššj s twau Mocy
rownau býti známe.

4. Nebesa gsau twá Stolicy, y na ze-
mi také kraluges; ty Maudrost lidstau
neproje gafo Nerozum zahanbuges.
Kam Člowěk pustj Myšlenj, to wšse, co
w Swětle, dobře widjš; y we tmách nic
tagné není, neb wšsudj wšsecko maudře ři-
djš. W Swětlosti přebýwáš, s Zem-
nostj nic nemáš, ani se Stinem obecňho.
Ty gsy Pln nad Pánn; nad twé Kralo-
wánj jde y w Nebi nic slawněgšho.

5. Přes

5. Předústogň Hospodine! tys Pa-
nowišt náš, a Bůh prawň; kdo Mo-
dlám sčauzi ten žhyne, neb Tys sám ho-
den Eti a Gláwn. Před tebau wssickni
Angelé pokorně Twáre zakřiwagi; tobě
spjwagi wesele, neb Dústognost Twau
poznáwagi, každého Strach sgjmá kdož
sobě rozgjmá swattost twé Wssudypřito-
mnosti. A to co widíme (gať; Kněh swa-
tých wíme) gest obraz twých Dokonalosti.

6. V Tisíc Swětů hranice nikoliby Tě
neobsáhly, a nebylyby nic wíce, než malé
Znamení twé Chwály. Ty přewyšsu-
geš Wysokost, y Širokost wsseho
Stworění; ty přeplňuješ Hlubokost,
též Dlahost, Tobě konce není. Na Ze-
mi y w Nebi, wssacko Tě welebí, a nepřes-
tává se klaněti. A kdož w Důvěrnosti,
swé Důležitosti tobě žgewí, máš geg w
Paměti.

7. B Tebe Nada skutečná, saud spra-
wedliwý w každé Době: Dokonalost do-
statečná, přegistá Pomoc w naši Wdlo-
bě; též mnohé Dlaho-čelání, a nestihlé
Milosrdenstwj, rozširuge se nad námi;
A z... přis

přijmáš nás w své Bcastenstvoj. W
každém Otamžení uowé Dobrodiní od
Tebe B Dže přijmáme. A wšsecko což
stusí, pro Tělo y Dussí, z Tebe, Stus
dnice, dostáváme.

8. O! Abba! wšsecko plodich, ney
wyšší Lásko a Dobroto, od tebe gsau y stu
pugich potřeby jiwota tohoto. Dáváš
Pokrm wšsemu Tworu, z nichž každý hog
ně nasycugesš, ty kterjž gsau z twého
Dworu welikau krásau ozdobugesš. Mi
lugesš wšsech Lidi, a weljss vychoditi na
dobré y zlé Stuncey swému, desť na spra
wedliwé y nesprawedliwé přset musš,
slaužjc každému.

9. Čjímž se Tobě odměníme? přijmij
Čjest od swých Služebnjků! w Chrá
mich nebydljss, to wjme, Služby twé ne
magj meznjku. Čtén lidstřím Dilem nes
býwáš, aniž něčceho potřebugesš; w do
koře Ty libost mstwíš, kdož w Tě dauffá,
toho milugesš. Ten kdož slauží Tobě,
škrz to slauží sobě. Daruw od nás ne
wzhledáwáš; nýbrž Ty z Milosti, nám
wšsecko w hognosti z twých Pokladů
Plnosti dáváš.

10. Ano

10. Ano Ty ctíš Ctitelů svých, pak
 gšv co Dheň sžragich nepřatel svých nes
 řagich, svým Dittám pak dobře přes
 gich. Tobě wždy Chwáln wzdáwagi,
 Cherubim a Seraphinowé, před Tes
 bau také metaai foruny své oni Starcos
 wé. Twé gest Dústogenstwo, Čjest, Moc,
 y Čhsarstwo. Tež také na Wěčnost jústas
 ne twá Maudrost y Gláwa, kteraužt
 Čhrkow wzdáwá, náš Swatý, Swa
 tý, Swatý Pane.

Wit lebet noch! 1c.

Bůh geště žiw! Duchu můj proč gšv
 teškliv? Bůh gest dobrý, genž
 Milosti wšsechném wěrně pomáhá, on
 Ramenem své Mocnosti wšsecko dobré
 wždy koná, Bůh můj lip nad Pomysle
 ni aužkost wwest w Proměnění: Duchu
 můj buď pamětliv: že gest Bůh náš ge
 ště žiw.

2. Bůh geště žiw! Duchu můj proč
 gšv teškliv? Zdalž bude ten dřjmati, genž
 Oka gest Stworitel? Genž nám ráčil
 Bcho dáti, zdalžby sšossět neměl? Bůh
 gest

gest Bůh, genž widsj, skysj, to což Dítŕo
geho tjjj. Duchu můg buď pamětliv:
že gest Bůh náš gessťe žiw.

3. Bůh gessťe žiw! Duchu můg proč
gŕo tessliv? Genž Oblakům rozklazuje,
gemuž rowného neni, Genž celŕ Sroět
naplňuje, neni od nás wzdálenŕ. Mi-
sugichm se pomáhá, též y Potěssenj dáwá.
Duchu můg buď pamětliv: že gest Bůh
náš gessťe žiw.

4. Bůh gessťe žiw! Duchu můg proč
gŕo tessliv? ač gŕo Křížem obtiženŕ, ě
Bohu se gen wtikeg; on w Láŕce neobŕáje-
nŕ, rád pomáhá, gen čekg: Geho Mi-
lost wždycky nowá, Wěrnost gehu wždy
hotowá. Duchu můg buď pamětliv:
že gest Bůh náš gessťe žiw.

5. Bůh gessťe žiw! Duchu můg proč
gŕo tessliv? ědyž tebe Hřich twůg sužuge,
a ědyž trápj jlá Žádost, gdi ě Bohu, On
pohřizuge wŕŕecky w Morŕkau Hlubokost,
w Praudu Pefelných Děssenj, On dá-
wá Wpořogenj. Duchu můg buď pa-
mětliv: že gest Bůh náš gessťe žiw.

6. Bůh gessťe žiw! Duchu můg proč
gŕo

gŕo

gšy teškliv? Edož každý chce opustiti, a newjš kámby se dať; Bůh chce wždy twým Bohem býti, y w Kříži, pročby se bál? Bůh náš dobře s námi mjinj, též y ro newětššim Sauženj. Duchu můg buď pamětliv: že gest Bůh náš gessťe žiw.

7. Bůh gessťe žiw! Duchu můg proč gšy teškliv? nechť se Nebe s Zemj borj, a wšsecko swůg Konec má, nechť Peklo gessťe wjc horj, nechť se Nepřitel wstěká, nechť y Smrt Strachu dohánj, Bůh wěřichy ochránj. Duchu můg buď pamětliv: že gest Bůh náš gessťe žiw.

8. Bůh gessťe žiw! Duchu můg proč gšy teškliv? ač bolestné Putowánj tauz to Cestau Křížowau, wšak se Bohu libj na nj westi w Sláwu Krystowau. Bůh dá po zdegšš Žalosti Žiwot y Rozkošj dosti. Duchu můg buď pamětliv: že gest Bůh náš gessťe žiw.

Gott sorgt für dich zc.

Bůh pečuje, což se ty chceš trápiti Starostmi, a k Zaušťánj blížiti, Ty gšy Dítě, Otec sám wj co činit, co potřebj, a gať s Dítětem minit.

2. Bůh pečuge, nechť se gen rošfecto stává, gať on sám chce, gať Bložení dává; co gest twého, wěr je to Bůh sám widj, Wšemohaucnost gať to, tak ono řjdi.

3. Bůh pečuge, což se budeš starati, twůg Otec chce své Dítě milowati. Bůh ti dobrý, nechť tě Swět nenáwidj; vžjss gať s; toho mnoho nařlidi.

4. Bůh pečuge, nechť se žlostnj rostělagi, z Wůle Boží předce tebe nechagj. Dauffeg w něho, nemohau ti šřoditi, blaže tobě, Bůh tě chce w Lásce mjtj.

5. Bůh pečuge, ty žiw buď bez Starosti, neb On ti chce dáti rošfecto w Hognosti, co s; žádáš. Poruč gen rošfecto Bohu: On pomůže, neb on má Waudrost mnohau.

Meine Hoffnung steht feste etc.

Své Naděge peroná Skála, gest Bůh prawý a žiwý, Láska geho fe mně stálá, On w Křšči činj Divy, On gest sám, gehož znám, genuj Srdce od páwám.

2. Medle,

2. Medle, kdož může dauffati w Cžlo-
wěka přebýdného, Kdož peroné Zámky
rozdělati do Powětří hbitého, Gako
Smet, ano Kmet pomine ten celý Swět.

3. Než Milosrdenstwí Boží zůstává
až na Wěky, k Lidem, Howadům ge mno-
žij w žádaný Čas wsselích, On wssého do-
brého dáwal; Pokladu swého.

4. Zdaž hogně nedává wssého, ano také
zbytečně niewystihlá Milost geho, gať Po-
tok na nás teče; Poručí; a musí slaužit
wssě Čělu, Dussi.

5. Oslawúgtež Tworce toho, sřrže Syn
na Cžlowěka, genž nám již činí tak mno-
ho, a s mnohým na Čas čeká; Keť, Kad-
ce Pán sluge ten genž nás opatruje.

Solt ich meinem Gott nicht singen ic.

S Emámli gá Boha mého hlasytě wes-
lebiti, že sobě poručeného mne wždy-
cky ráčí mji, Wssak gen pauhé Milowá-
ní w swém Otcoršém Erdec má, kte-
rýž se o ty stará, genž mu slauží bez Přestá-
ní, Každá Wěc swúg Konec má, Láska
Boží wěčně trwá.

21 5

2. Gaf

2. Gať swá Kuřátka Slepice Křídly
swými přikrhá, tať mne též Boží Pra-
wice chrání, krmí, odjívá; To činí w
Žiwotě Matky, když mne moudře zformo-
wal, y Žiwot gegž mám, mi dal, činí též
přes můg Wěť krátký. Každá Wěc
swůg Konec má, ic.

3. Nebyl mu drahý Syn geho, neb
geg pro mne na Smrt dal, Bych byl Oh-
ně Pekelného sprostěn, abych Žiwot wzal,
O! newystihlá Studnice, nechť twau
Lásku Dusse má, o nž se snazně stará, zná
y přigimá wždy wíce. Každá Wěc swůg
Konec má, ic.

4. On tať Duchu swatého dává mně
skrž Slovo swé, ja wěrného Spráwce
mého, ať naplní Srdce mé, Wiry přes
drahé Mocnosti, skrže nž Smrt přemáhá,
y Pekelného Wraha, tať wedauc k wěčné
Radosti. Každá Wěc swůg Konec má, ic.

5. On, genž gest mé Dusse Hlawu,
wěcným Zbožím gi syti, Tělu též Potra-
wu dává, tať je Hladu nechť; Když má
Možnost, mé Bměni pomoct nigať nemá-
je,

že, on glistotně pomůže, a posle Bystrobo-
zenj. Každá Věc svůj Konec má, 2c.

6. Nebi, Zemi, Zvoru všemu poru-
dit by sloužilo, kam dám patřit Oku své-
mu kázal by mne živilo: Zvěř, Zeli, též
v Horách a Horách v v Rudolji, co v
Vodách a kdekoli, ja můj Pokrm se po-
kládá. Každá Věc svůj Konec má, 2c.

7. Když já spím, bdi jeho Peče přegje
mi Posylněj, tak v Každé Gtro teče Lá-
ska mne k Obcerstvení, Kdybych neměl
svého Boha, a On by svou Zvěř mne
nebyl řídil, gížby mne potkaly Nessťestj
mnohá. Každá Věc svůj Konec má, 2c.

8. Gak přerozličné Nessťestj, gichž Días-
bel Původem gest, chtěl též v na mne
vvésti, však toho nemohl dowest. An-
gel Boží, gegž posylá, On mne z nych
wždy wychwacel, a daleko odvracel,
Neblaemu Dusse má milá. Každá Věc
svůj Konec má, 2c.

9. Gako Otec Serdce svého cele ne-
odvracuge, ačkoli též Dítě jeho někdy v
svewoluge: Tak můj Bůh se mnau za-
chází, On se mnau má Strpenj, a když

12 Bísne o Spatrowání

tresce Zblauzenj, Metkau a ne Mečem hý-
žh. Každá Wěc swůg Konec má, 2c.

10. Geho Bitj y Sswjshání, ačkoli má
Chut trpěau, řdyž ge mám w Poražowá-
nj, wjm že Znamenjmi gsau, že ten kte-
rýž mne miluge, tyto zemské Marnosti z
Srdce mého Wnitřnosti Skrz tento Kříž
wytrehuge. Každá Wěc swůg Konec
má, 2c.

11. Gá toho mám sulnau Wjru, gsaue
o tom přesvědčeny, Kříž Křestanůw má
swau Wjru, a bere své Skončení. Rdyž
Snih, Zyma wyprssela, přichází milé Le-
to: tak tež po Bídě této přigde nám Na-
dost weselá. Každá Wěc swůg Konec
má, 2c.

12. Rdyž tedy Konce žádného Láska twá
nemá Pane, Protož prosím tě samého,
Dítě můg, gá Dítě twé, nechť mi se ta
Milost stane, ať Tě se wssj swau Moch
objímám Dnem y Nocí, Dokudž tu
Duch můg žůstane, pak, řdyž Swět jde
Konec má, tam w tobě wěčně plesá. :.

Warum

Warum wilt du doch für morgen ic.

Bříc je chceš o Den jřtřegšř, mě
Srdce wždy předce mřti Starost
jdešřř, nač tvé wšsednj Nářřkánř, řdyž
Bůh tě mřti chce w swém Opatrowánř.

2. Bůh tobě Život darował, y wšsecko,
bys zas to gemu obětował, y napotom
wšse uřilř, řžděmu, wěř gemu, wšřř
gřř gemu mřřř.

3. Něřřeg; což budu gřřti, Bůh ti guž
řždř Řus w Řadě swé odložř, je nebuř
dešř Hladem mřřti, budeli potřebř wřř,
dát to uřložř.

4. Život Pořřm přerowšřuge, protož
žneg, je On geg takě opatruge; dát on
tobě Wřřřowenř, řdyž Srdce gemu swé
gen oddášřř Šlauženř.

5. Pařřli o Oděw pecuğesř, řř Pán
twůg: nepecůg, ginač Pohan řřuğesř,
Powaž gen Řwřřř polnřřho, gařř pěřně tam
Řwetne, což nad ně řřašřřřho?

6. Pecugeli Pťařř na Stromu, ey řřřř
wá, ač nemá Stodořř ani Domu, řřdož
mu řřřř: Chleba neni; řa to má, je Bůh
žná řřždě swé Štworěnř.

Al 7

7. Ey!

7. Ey! Wjry není na Swětě, neb
kde gest, tu naleít Hognost w každém Kau-
tě, kdož umí Boha držeti, nemůže ten
Nauze Wčas Hladu trpěti.

8. Kdo se o Královstwj Boží neywjce
starat chce, tomu On přilozí Pokrm, Ná-
pog z Nenadání, bez Péce, to teče gako
w nočním Spání.

9. Necht Swět Onem Nocí pečuge
gakž kdy chce, Srdce mé Krystu se swěřu-
ge, On sebe zavřit nemůže, ac On to dost
často tagi, wšak pomůže.

10. Chceli Wjru průbownati, a ten
Dar, gení mi dal, zase pryč odgati, wšse-
cko mi musy slauziti, též y kdy gá nikdy nic
zdenemám míti.

11. Kde nic, tam wšsecko má Wjra,
když bere, on Dweře swým Slibům ot-
wírá. Takých Dussí gestě dosti, kteréž
nic nemagjc, gsau bez wšsi Starosti.

12. K Bohu Starost zawrhuj, t
Kříženi w Mlčení, a Skrytost miluj,
co Bůh chce gest gegich Žádost, a gakž ge
wěsti chce, to gest gegich Radost.

13. Wšak gim nemůž odepřiti, Bůh
toho,

toho, gať mnoho w Nauzy magjmiti, on
gde swého k Potěšenj : pospěchá, když
wzdychá w neuvěťšim Sauženj.

14. Gegich Starost gest o Dussi, a
Srdce mocně se k Krystu pozdrvihuae, k
geho Kánám y Smiřenj, kdez wšsecka
gich Bida přicházj k Skončenj.

15. Ty nuž Gežissi má Radost, Slun-
ce mé rozkossné, ty gediná Žádost; Měg
gen Dussi mau w své Pěci, scházet mne
nebude na nijádné Wěcy.

16. Tobě gá wšsecko y směle, Chudobu,
y Bídu, poraučjm wesele, měg ty Pěci,
gá nemohu, než se chcy modliti tobě swés
mu Bohu.

17. S Radosti tě chcy slawiti zde y
tam, až tě sám budu w Twář patrěti.
Bud tobě Čjest w každau Chwili, genjs
můg Děl, Pomoc, Cyl, Gežissi přemilj.

So führst du doch recht seelig ic.

Tak řídjs, Pane, blaženě své milé,
blaženě, a wšsak neuvjc předivné:
tak dobře s námi minjs každé Chwile,
Když Wěrnost twá nemůž zapřiti se. Ty
Česty

Cesty někdy krivé zas přímé, po nichž své
Dítě k sobě přivodíš, tu rošcecko předis
vné co působíš, rošak rostež předce Moc
Kady tvé. ::

2. Duch tvůg nešetří lidstých Přitá-
zanj, Gež Rozum a Domněnj vkládá,
tvůg Meč rošceky Bily Pochybowańj
podle Ljivosti tvé přesekáwá. Ty y nez-
slyněgšj Swazky trháš, což odporuge,
tonauti mušj, y Skowo pronjká twrdan
Dussi, potom své Cesty po Necestách
máš. ::

3. Co se náš Rozum snaží spolu svěsti,
ty od Wychodu k Západu dělíš, co kdo
chce pod Gho a Žejkost uvěsti, ty býti w
Frášné Swobodě welíš; co Swět trhá,
Ty mocně swazugess. Boři, ty starjšj;
starj, bořiš ma, Geho Gafnost ty máš
za Slepotu. Swým Duchem y mrtwé
obživugess. ::

4. Co Rozum chce za pobožné poznati,
to gsy ty z Kněh Žiwota wymazal; komu
nechce toho Swědectwj dáti, tomu gsy
Cestu k Nebi vložal. Stůl pyšných Sa-
ryjeřw necháwáš, Hřišňm čine Mí-
lost,

leť, s nimi stolíš, kdož to wj, proč tak
činit wolíš? tak Propast Maudrosti
své máš dávatš. :.

5. Co wšecťo gest, to nic před tebou
není, co nic není, to Pane libuges, nená-
widíš. Slovo Kunštowné Složení,
Wnučnutím dávat Moc oblibuges. Z
neustepš. ch. Skutků kdož ti rozdává Čest?
neb škrtj gsau, slepý gich newidj, Kdo
Děj má, v ten gich nespětrj kdož gasně gsau;
Wšl nespůsobná gest. :.

6. Panovníče náš budiž zvelebený,
že nás mrtwíš, zas pobžiwuges. Když
nám Dar twé Maudrosti gest swěřený,
Známe, gať wěrně o nás pečuges. Twá
Maudrost hrá s námi, my hráme s ni,
twé s námi Budlenj gest Rozkos twá,
Otcowské twé Srdce gi w sobě má, kteráž
nás gaťo Děťátka wodj.

7. Hned se zdá že twrdě zacháňš s ná-
mi, hned zase k nám se lžbezně chowáš.
Když náš Smysl gde nerownými Cesta-
mi, Swau Ráznj nás wždy k sobě zas
lákáš. Tu k tobě pokorně přistupujc,
objímáš nás; my k té opauštime. Zas
potom

potom Pořog w sobě chťime, rozptylenj
Mysle se warugjc. :.

8. Ty, Otče, znáš neylépe Křehkost
nassi, Též Mdlobu, ano Smyslu Nes-
maudrost. Ze wšech Stran se toto na
nás pronássi, gať hrozná dědičná Nespů-
sobnost. Protož nás nosíš též v zdru-
gess Práwem Otce, Wěrnostj Matere;
kde, a o čem se zdá že není twé, tam ney-
wjc o swau Drocen pečuges. :.

9. Tak nechodíš po obycné Cestě,
twé Kroky řídka kdo gewně widj, by po-
znal co se w Erden hybe gessě, když nás
twá Wěrnost tak tegně řídj. Často kľa-
desh odporný Mucinel, od toho, genž mį-
niss učiniti. Komu se zdá prawý Mųmyst
mįti, Často mu geg káž poslední Wěf. :.

10. O! Oľo od Lsti a Falše vzdálené,
degž mi Rozejnánj Rozumnosti, ať znám
co Milost, a co přirozené, wlastnj od twé-
ho Swětla Wasnosti. Nedeg Erden
tebe mistrowati, Zlam Ty Wůli, kteráž
se miluge, Wbud Žádost, genž se s tebau
spoguge, nedeg twých Saudu sy zlehco-
wati. :.

II. Chceli

11. Chceli Rozum tobě odporný býti, a nezdáli se gemu Cesta tvá, tedy rač tuto Pevnost sám zboriti, ať geho Wsost gen časně klesá! nebud žádný cizý Oheň we mně, gegžbych tobě w Hlauposti přednášel, a neb se tobě w něm libiti chtěl! Blaže Srdce genž gest oswjcené. :;

12. Wychowegž mne giž podle swého Zdání, nos a wod, y zdwjheg Děťátko své Wnitřnj Swědectwj, zrusš Pochybowańi : Duch potlač bázeň y Žádosti mě. Ty gsu mé wssecko, neb Syn twůg gest můg, Duch twůg we mně mocně Džlo koneg, ať horj po tobě má Žádost, deg. Gať často mne občerstwuge Blesť twůg! ;;

13. Protož mně wždy slaužit musš Stwoření, Žádný Angel za mne nestudj se, Duchowě dokonali w Oslaweni glau mogi Bratři, čekajc na mne. Gať často mně přege Srdce Radost, Genž tě y mne, y wssecky miluge, možněli ať mne co skormucuge? Přigď Radosti! odstup věčné Žalost. :;

Pisně

Písně o Synu Božím.

Ach was sind wir ohne Jesu etc.

Ach! cože gsine bez Gejisse každý
nuzný mizerň. Ach! cože gsine
plný Skázy, Gezu buď milosrdný. Necht
tebau hne Bída nasse, kterauž ti přednássi
Dusse.

2. Nic bez tebe negsine Gezu! Temnost
gest při každém z nás, přitom nás nad mi-
ru trápi ten Adamů starý Kwas, tento
Ged tať Srdce každý, je geg v Bolest
procháň.

3. Bez tebe, ó věrný Gezu, děš Diá-
bel v Peklo, třesu se před Zatracením,
Edyž Právo Ortel vyřklo; svědomí giž
procytilo, v Propasti Ohně přibýlo.

4. Bez tebe neymilšší Gezu, skrz ten
Svět neprogdeme, neb nám rozsudy Le-
čků strojí, ať do nich vpadneme, tu nám
hned Strachu dodává, hned se Pochle-
bníkem stává.

5. O! gať to Věc přetěžká gest nemo-
cnému povstati, nasse Moc gest samá Ne-
moc, malý Wjtr nřkati, tať se v Svě-
tě často stává, je ten klesá, on povstává.

6. Posyž

6. Posylnij nás milý Gezu, buď ty
Světlem v Temnosti, Otevřiž nám
Děj Srdce, těš své Tvrdí Gasnosti,
wpustij Paprsky své v Duss, ať vždy
cky po tobě touží.

7. Potři Diábla mocný Gezu pod Ro-
hami našimi, navštíviž sám svou Nes-
věstu svými políbeními, ať Nášťka
Radost okuší, a z ní se weselit musí.

8. Držij nás nešťadší Gezu, ved Ces-
tau Putování, Abychom Cestami trojs-
mi chodili bez Přestání, degj se všem Les-
čkám vyhnutí, a roje se neohlídnauti.

9. Nechť Duch Slý Pane Gezu sy-
l Duchu našeho, bychom tě následovali
v Lásee Času každého, přidávej nám
Spůsobnosti, ať přijmáme své Etnosti.

10. Tak budeme Pane Gezu vzdávat
Chvály srdečné, Srdce v Duch se roz-
wlaží v Radosti nekonečné. Tak všude,
kde Křestan pravý, dogdes nás Gezi
Slávy.

O Dauffánlivé a smělé Wíře.

Ach alles was Himmel und Erden ic.

Wach! Wscho což Nebe v Zemi ob-
gimá,

gimá, žádostmi poždrawugi tišhčkrátýma.
 Coš lyssj, slyssj to, že nic nechcy míti, gen
 s vkřjžowaným Krystem gedno býti.

2. Gen samýmá chlubim se Kanama
 směle, gež Gejšš wytrpěl na swém swa-
 tém Těle. Do njch se oblekám k Žiwotu
 nowému, kterěz mne přiwedau k Pokogi
 wěčnému.

3. Wstěkeg se a šturmüg ó Swěte
 štěstěný, müg Gejšš ode mne má býti
 chwálený; a ačby Blyšťánj hromowé dě-
 sly, geg se předce budu držet ze wssj Šhly.

4. A ačby se wšsecko podwrátiti chtělo,
 tať žebý na Swětě nic obštát nemělo;
 wššať předce mé Srdce při Krystu wwisne,
 Od něgž mne y Diábel nikdy neodtíšne.

5. Neb Gejšš mdlé Dusse mocně ob-
 čerstrouge, hořkosti gich Kříže Láskau oslad-
 čuge. Wědauc to, nespustim se Gejšše
 swého, Čým dále, tjm wjce přidržim se
 geho.

6. Ach! wjzte, müg Gejšš gde s mno-
 hau Milostj, chtic mne obgimati Lásky
 swé Wraucnostj. O Láška! ó Nadost!
 sladké Obecenstwj, kdožby míti nechtěl w
 tobě Bčástenstwj?

7. W

7. W Gejisse se wssickni Smysly shroz
majžugi, sám sebe, y co mám, gemu offe-
rugi: Před wssemi sem sy zwolil geho sa-
mého, přes wsseliké Časy Žiwota Zem-
ského.

8. Když Dusse od Těla bude se lauciti,
chcy swým a wnitřnjma žádostmi žgewiti,
je Gejjs, sám Gejjs, můj Gejjs žůstane,
od nějž mne Swět, Diábel, Tělo ne-
odtáhne.

Gott sey Danck in aller Welt.

Bůd pochwálen Bůh wěrný, genž
swé Sliby wždy plní, a hřjssnjm
Spasitele poslal gest w Lidském Těle.

2. Co glau Swatj Otcowé čekali žádo-
stiwě, a o čemž psáno bylo, to se slawně
splniło.

2. Abramůw Plod, Syn Panny,
Kef, Spasitel nazwaný Schilo a Imma-
nu EL, podle Slibu gest přissel.

4. Witeg Spaseniž Nebe, s Hosana
nau witám tebe; Wemí též před se Ces-
tu, y k mého Srdce Městu.

5. Wstup do něho gako Král, abych se
twým

tvým vlastním stal, připrav a očist sy
geg, a w něm čistý Chrám svůj mäg.

6. K tomu gať sy w Lichosti přissel k
nám; tvé Wsosti, tať deg ať ta Lichost
twá w mém Srdcu wždy přebývá.

7. Potěš, potěš mé Srdce, neb gest
mdlé přewelice, a Saran geg; Chytrosti,
Kazyt chce Sedem Zlosti.

8. Potři starého Hada, ať na mne nez
napadá, Kauchem Sprawedlností do b
mne v Wnitřnosti.

9. Tať ať když w poslednj Čas, s mno
hau Sláwau přigdesť jas, Těž y ga w
střictobě gdu, a věčně bydlím s tebou.

**O Dokonalé Zásluze Pana Jezisse
Krysta.**

3 Ew. S. Jan. Kap. 19, 30.

Es ist vollbracht.

Dokonáno! mäg w Paměti co Ge
žiš di, gsa Oběti na Kříži pro tvé
Nepravosti, Dobýwage věčné Radosti,
naplniw wspecto, což gest napsáno, sám k
tobě di: Dokonáno!

2. Dokonáno! w Vmučení wspecto
Pro

Prorocké Bcenj. Což sine nemohli naplniti, ja to se dal Gejšs žraniti; co od Boha před Wěky žádáno, Skrz geho Smrt Dočkonáno.

3. Dočkonáno! giž Bůh nechce žádati od nás nic wíce; neb gest smjřen a vpočogen, s námi také w Synu swém spočen. Co samau Wjrau bhwá poznáno, to na Kříži Dočkonáno.

4. Dočkonáno! Což bych gá wic k tomu přidati měl? nic! nic! neb celé Křsťta Zaslauženj stawá se mé, skrz Přiwlastněnj; též to, co we mně bhwá konáno, skrz něg bude Dočkonáno!

5. Dočkonáno! giž gsem sprosstěn, Hřjchu, Zatracenj zhoštěn. Giž gisté w něm mám své Spasenj, y w Láске Boží Rozhogněnj. Též Kdýž Tělo w Zkázě bude dáno, potěšš twé Dočkonáno!

6. Dočkonáno! mēg w Paměti Slo wo Křstowo při Smrti, wěje se také to konati, w čemž On sám ráčil Přjklad dáti, dokudž gšy žiw mēg w Serdecy napsáno, že Gejšs dš: Dočkonáno!

Die Seele Christi heilige mich.

Dusse Křesťowa mne posvěť, Duch
geho w gedno s ním vved, Tělo
geho Vmučení, deg mi Dusse Vydrazení.

2. Boda gení z otěvřeného, hogně te-
pla z Boku geho, Budiž Kaupelem, Toť
Křive Čerstvíž Dussi v Srdce mé.

3. Krupěge swatého Potu zastuptej mne
v ro Den Saudu, Bolesti, Kříž v Tělo-
sti, nechť slyš Srdce Wnitřnosti.

4. Gezu Křesťe wyslyššíž mne, wem a
wkořeníž mne sám w se, zařeg mne do
swých swatých Nian, hag mne před wšim
žlým ze wšech Stran.

5. Těž v při Smrti mne potěš, a Dussi
w swau Radost dones, ať kdýž přiřda k ro-
bě w Nebe, w Swatyni tam chwálím
tebe.

O Láске Boží k nám.

Jesus Christus Gottes Lamm.

Sejš Beránek Boží umřel gest za
Hříchy naše, on zaplatil na Kříži,
on sprostil od Satanáše. Kdo své Hříchy
oplakává, Smrt ta gemu Radost dává.

2. Bůh

2. Bůh genž Podstatnj Lásky, Lásky své k nám gest dokázal w tom, že milého Syna za wšecky hříšné na Smrt dal, křivj geho gsauc smjřeni, nebogme se Zlořečení.

3. Ano, gsauc s ním smjřeni, Hořkau Smrti Syna geho; tím wše budem spaseni, skrze něj zase živého, my, kteréž za Bratry zwolil, a k Zělu swému připogil.

4. Ale wšak ne genom to, Náhbrj gsauc s Synem spogeni, genj; nás zsnjmá Hříchů Šho, aby měl w nás své Bydlenj. Nuž! radügme se Hříšňjcy, že gsme Boží Služebnjcy.

5. Budiž tobě za to Čjest, Otče náš, genž gšy w Nebeshch. Pohled kterač gestě gest Hrozná Zkáza w Mudech našich. Deg nám Ducha twého Šhly, Bychom w tobě žiwi byli.

W Jesu meiner Seelen Leben.

S Ezissi mé Dusse žiwote, Poklade můj, má milá Žádosti, Tobě se oddávám Klenote, ach vmor to we mně mé Hříšnosti, ach zavgmi se Dusse mé, a vlaš Cestu do Nebe. :;

B 2

Když

2. Když mi Swět Lečky své pokládá,
 Když Satan mne od tebe chce odvrést, Když
 se též ve mně; lé rozmáhá, buď ó Bože mé
 Swětlo, Hl, y Čest. Ach zavgmi
 se 2c.::

3. O! Bože Swětlo svých věřících,
 rošcecko, rošcecko gest gasné před tebou, po-
 čítáš Křž w té dauffagjích, pomáháš
 Lidu wyvolenému. Ach zavgmi se 2c.::

4. Ach! possli Pane z twého Trůnu,
 Swětlo y Život, Šlu y Milost, Pomoz
 Izraelowi Synu, odpust z Milostikaj-
 dau Hřichů Zlost. Ach zavgmi se 2c.::

JESUS ist das schönste Licht.

Sejšs Swětlo přesličné, Sejšs gest
 Otcowa Radost, genž Rodem od
 něho gde: On Pořm y Dusse Žádost.
 Sejšs gest ta sladká Moc, genž mne Lá-
 skau rozhorkuge, w němž mé Srdce poch-
 tuge Pekog, Radost y Pomoc.

2. Sejšs Ko:lošj stal se, též y Dusse
 Ljbeznošj, On Zármutk y změňuge, Bra-
 trj svých; dobj Gasnošj. Gen geg ja
 Btěchu mám, Láskau gsem k němu zapá-
 len,

len, neb gšauc gen od Swěta vzdálen,
mám w něm co chcy v žádám.

3. Gejssi Duch můg hledá, Pněmu se
wznássi Zaužení, buď wšlecht o anathema
co mi w tom dělá Zdržení, mlčte mi o Ro-
žoss, mlčte o Zdraví v Štěstí, pakli chce-
te co předněsti, mluwtež mi o Gejssi.

4. Gejssi můg Pokogi, Gejssi deg se
naležti, ty mne gi mužes nnyj k sobě od
wšeho odwesti. Gejssi gen tě hledám,
gen ty we mně máš žustati, ačby se chtěl
Swět rostělati, řdy gen tě Gejssi mám.

5. Drž za swau Neměstu mne, mēg
mne za swau Holubicu, ať se chowám du-
wěrně, deg ať gšem; Srdce wěrjch. Ge-
jssi, ať gšem twůg, nech; tě samého gá
chcy skauti, se od wšeho odtrhnauti, co jde
hyndruge můg Běh.

6. Nemluw wje o Stworěni, že gá to-
bě přindežim, w Gejssi mám své Smě-
ni, gehož se; Srdce přidržim. Co gestě
při mně; tebe, nemá to we mně žustati,
Gejss to wšse chce zahnati, gať se gen
zmocni we mně.

7. Družičky! powěztež mi, kde mám

B 3

naležt

nalezť Chotě svého? Ach! kdož k němu
přivodí? pověztež mu, že jsem geho-
řel: že k němu plapolám, a že mne Lá-
ska pronikla, též že Snaznost při mně
vznikla odtud, gať geho Hlas znám.

8. Však já sám geg vidět chci, s ním
já musím sám mluvit, a vim o tom že
on mi Srdce své chce otevřít: Neb
nechey Pokoje mjt až bych geg mohl obe-
gmauti, on pak mne také přigmauti, a
Bůli mau učinit.

9. Často gfu na mne vzježel, a Dar
své mi daroval, však chci abych vždy
wjc měl, ach! z tebe bych se radoval.
Vzstaníť ó Jezíši, a budiž mi Saznost,
Jezíši má Ljbeznosti, Jezíši darůg se mi.

JESU gieb mir deine Sülle.

S Eju deg mi z tvé Plnosti, newíšť
co chybí, nepomířěšť li z Milosti?
chtěje wywest Ducha mého, z toho žého.

2. Ty gfu Swětlo, já jsem w Stínu,
čistýs ty; já bídny. Ty gfu Chla, já
pak hynu, Smjřce trápí Hřechy Nerešť,
deg se nalezť!

3. Zdalíť

3. Zdalij Lekar nezdravj? pročby sám, tehdaž tam na Krizi byl pln nezdravj. Mámli gá wždy wjetřiti psotau, při životu.

4. Ey! Lásta milowat musš, zdalij mne pomie ne? newzhledneli na mau Dussi; Wšak se nad tjm, gegi snižuge, zas smižuge.

5. Gať gistotně Dheň páli, tať gistá Wěc gest ta, kdo té za Swětlo poznali, musgej být ošwjceni zde na Zemi.

6. Proč pak tať dlanho trwat musš, gužli gdež, spomáješ. Wopěš, testao gest mé Dussi, je se na mne Smrt oborj w tom mém Hoři.

Wpověd.

7. Hodina gestě nepřisla, Lástu mēg a čeleg, dokudžby Moc má newysšla, čey gistotně wprwěš twého Ducha zslého.

W Kr. JESU ewiges Licht.

G Ew wěčné Swětlo, genjs od Boha ztwetlo, Napln nasse Wnitřnosti Wry žiwé Gao snostj, ano wkořen se w nás, Milosti Blesku náš.

2. Tyš Wapršleť prawj, y Blesť wěčné Sláwy, tať ten nazhwa tebe, fierjž té zná srz tebe. Ach! gasně w nás wšech swjt, chtég se nám wje zgemit.

3. Ty přemocná Šhlo, genj w nás má své Dsko, neb gsy Zrcadlo Bojj, Dbraz geho, y Zbožj, Milostně Dychánj, Radce w Rad dárwánj.

4. Žiwota Swětlosti, nechť twá Twár Milosti, Důstognost bez Skončenj nám swjtj! Wzdraweni, ať s temnau Temnostj negsme w Běastnosti.

B 4

f. D!

5. D! begi sebe sám w nás, nás pak wem cele
žas, Naplni nás twau Milostí, y Ducha Horli-
vostí, ať gíme opravdowé Maudrosti Synové.

6. Obnowiž nás swými Paprsky swatými,
Bychom w Swétle chodili, a to wždycky činili, co
na Swétla Syny slusí, a Tebe cti.

7. Wjnem swými napágeg, y Wobau swau
nás meg, maž Olegem Radostí, vydrav Duse
Wnitřností, Wed w Swétlo k Pokoji, Maudro-
sti wěčná Ty.

O Láске k Panu Jeziji y we Mdlobach.

Má swau zwláštěnj Notu.

Ich hab ihn dennoch lieb.

Gřtěl geg milngi a přidržim se geho. Oně mé
Potěšeni, On žádostí Srdce mého. Ně
často vmdlěwám w Lásky Powinnostech, Wšak
předce wěrnau mám vprjmnost w žádostech.

2. Neb kdybych tu Moc měl, giž sobě přegí
miji, kdyby to, co bych chtěl, tak se mělo splni-
ti, w prawdě bych byl gemu we wšsem wšsudy
wěrný, On by byl uade mnau w Skutku po-
těšený.

3. Žádost též y Čhtění to se při mně na-
chází, ačkoli činění uěkdy Mdloba wyra-
ží

žh. Protož se vždy me mně potýká Duch
s Tělem, neb wjm, je gá předce Dítětem
Božjim gsem.

4. A gať gen dāl přigdu k žrustu y k
wětšší Mocy, Tedy gemu budu wěrný
w Dne y w Mocy. Ach! geho samého
budu milowati, žádného, gen geho chcy
následowati.

5. Přigď Choti, rozněcūg, rozněcūg
mé Wnitřenosti, Zapalūg, rozhorlūg;
bych; žádné Powinnosti nikdy nemykro-
čil, rozhognūg w Lásce své, tať, abych
Tobě byl wěrný, Choti, wěčně.

O Připodobnění k tichému Obra-
zu Krystowému.

Stilles Lamm und Frieden-Fürst.

Tisze, tichý Beránek, Dusse jžni
w tom Stánku; ach! ach! Byz
mūg Pastýř Erdce měobleče w Beraněj
Panchě.

2. Degž mi Lásku a Wěrnost, též Be-
raněj Posluffnost, ať se twé Lásce, mé
Erdce w Obět twau swatau oddá cele.

3. Dať mne Duchem Tichosti, ať ř. di
mé

mé Wnitřnosti. On ať mau Ozdobau před Twáři twau gest, můg Beránek, drahan.

4. Necht gest bez Wmdléwání, mé Tebe Milowání, a kďož se co ždřihne, co Beránek a Lew přemáhám sylně.

5. Necht gsem neposskwrněný, a wždycky probuzený, k Taužení, Patření, a kam gdeš, tam též za tebau Choděný.

6. Beránek genžs swstězyl, Degž mi tvé Dweče Syl, abych žde žmujile, kwoj twau gsa žmoceně, Bog wedl w tvé Shle.

7. A kďož mušym přegjti Bďolj Stjnu Smrti, při mně stůg Bože můg, Posyl, potěš mne y w Smrti, neb gsem twůg.

8. Též tam w Nebeské Křjsti necht gsem tobě neubližšj, w Nausse ctným a bjžhm, kďež budeš Beránkem, Swětlem, Chrámem mým.

O Láске Boží k nám.

Liebe, die du mich zum Bilde.

Sásko, genžs mne k Podobenstwj Božstwj swého stwořila; Lásko, genžs mé Slořecenstwj po Pádu odwrátila.

řila. Lásko, gát se oddávám, v tvým
věčné:; uštávám.

2. Lásko, genžs mne od Věčnosti, k Ži-
votu vyvolila, Lásko genžs Dělo v Kosti,
rovné mému nosu, Lásko, gát se oddá-
vám, v tvým věčné:; uštávám.

3. Lásko, genžs pro mou Vidu Kríž v
Smrt podstoupila. Lásko genžs sy v šes-
tu Vidu Spasení spůsobila. Lásko, gát
se oddávám, v tvým věčné:; uštávám.

4. Lásko, genžs Svla v Skála, Cesta,
Pravda, Život, Duch; Lásko, genžs se
mně podala za Lekářství, gsa můj Bůh!
Lásko, gát se oddávám, v tvým věčné:; u-
štávám.

5. Lásko, genžs mne přivázala k Chu-
stému s Duffi, s Dělem. Lásko, genžs
mne přemáhala, až sem se stal tvým ce-
lým. Lásko, gát se oddávám, v tvým
věčné:; uštávám.

6. Lásko, genžs věčné miluges vrodu-
gic vždy za mne. Lásko, genžs vysvobo-
duges Obětj; Hřichu silně. Lásko, gát se
oddávám, v tvým věčné:; uštávám.

7. Lásko, genžs mne potom; Hrobu
vzkřís

wzkříššs i Nesmrtnosti. Lásko, genž
mau i degšši Mdllobu změnš w Sláwu
Wěčnosti. Lásko, gát se oddávám to-
bě, y twým;: žustávám.

O Láске Pána GEjše k nám.

Seelen Bräutigam, JESU Gottes Lamm.

Sé Dusse Choti, Beránku BŮj!
Přigmiž to Dškúčiněni za i Hře-
chu Wymobozeni, genž Šalost množ;
Beránku BŮj!

2. Brauě Láska twá Srdce mi gje-
má, řdyž Ůj ke mně obraěšs, a k sobě
táhnauti ráěš; Řěšš mne tak ta, wraus-
č Láska twá.

3. Immanu Eli!; Bšd Sprostiteli, tys
se proto nám narodil, by nás i Smrti
wymobodil. Zhynaut sme mēli, Imma-
nu Eli!

4. Swice Wjry mé, ó ať nezhasne,
Maž mne Olegem Radosti, ať Dusse mé
w Wnitřnosti nikdy nezhasne Swice
Wjry mé.

5. Tak wždy žustanu, w Tobě, mém
Pánu: Lásku twau budu chwáliti, w
Tobě

Tobě gsa, čest twau množiti, neb vždy ži-
stanu, w Tobě, mém Pánu.

6. Řeky; Dawjda, poslušný mne twá
Láska, proti Swětu, w Bogi, když mi
sskódit chce swau Zbrogi, Skrot geg Šy-
la twá, Řeky; Dawjda.

7. Knjze Pokoge! gakžs jižniš po mně,
y po wšech Lidj Spaseni, kdyžs Mučy,
gimž Konce nenj, trpěl sám pro mne,
Knjze Pokoge.

8. Degž mi Pokog swůg Milownjče
můg, y wšechněm genž Tebe znagi, a po
Tobě Gméno magj, Milownjče můg,
degž nám Pokog swůg.

9. Genž Swětu mřiti chtěgi, a mřiti
Rozhogněni w živě Wjře, dosáhnaui gi
w hogné Wjře. Žiw kdo chce býti, musy
prw mřiti.

10. Držim se Tebe, můg Choti; Ne-
be, Nechcy Tě wjc opustiti, ó degž mi se
w Serdec mřiti. Můg Choti; Nebe,
držim se Tebe.

11. W Pláči, Zármuťku, y w každém
Gmutku twůg Pláč gest mým Potěše-
ním,

njm, Twé Wány mým Posolnénjm, tak
dobře w Smutku, Pláči, Zármutku.

12. Kdž; zas po Pláči Těžkost netlačj,
spolu se mnau se radugesš, a mau Dussi
vpewňuješ, je w Radost wtráčeš, po
zdegššim Pláči.

13. Zde Potupenj; tam Oslawenj,
zde gest Wjra y Naděac, tam co sobě
Srdce přege, wěčné Spasenj, po Po-
tupenj.

14. Pomoz GEjšši, mně s celau Kjšši
nad Hřichami swjtezoti, w Bogi sám rač
posolniti, ó nechť mně kjšš, Pot twüg
GEjšši.

15. Sláwo mé Dusse, Saronská Kúže
že, nic, nic, w Srdcy nechcy miji, gen to
coť se můž libiti; Saronská Kúže, Slá-
wo mé Dusse.

Gold seeliges Gutes Lamm.

Sloſtný Beránku, buď wraucně
zwelebený, za Láſty Obnowenj,
ó ty náš Ženichu: budeť tryumffowati,
a náš forunowati, genž gest z twého
Stánku; miſloſtný Beránku.

2. Spogená wjtěž, přemáhá wſſe
Wy/ro

Wososti, y Neprátekůw Zlosti, w nichž
proti nj wějh. Wítězné Spěwy zněgi,
Čjest Králi přinásegi, když Neprítel le-
ží, Spogena wítěžn.

3. Po wyborném Bogi, Žiwot ospra-
wedněný, od Lásky vdělený, k sladkému
Pokoji. Wstaň Kníže Stáda svého,
ať tě spatrj skloněho, s wítěznau swau
Zbrogi, po wyborném Bogi.

4. Tyš Lásky hodný sám, buď sličný
tě chytiti, y s políbenjm ctiti, též v Wěčno-
sti tam. Ta Láška nepomine, ačkoli wšse-
cko jhne, gaž ty sám mluvjss k nám:
Tyš Lásky hoden sám.

5. Lásky Swazku sylný, my gsine tes-
bau spogenj, gaž brj gsine nalezeni, o Pa-
stři pilný. Deg Lůnu twé Milosti, za-
pausseri Sladkosti, neb gsy nám zpřijně-
ný, Lásky Swazku sylný.

6. Serdcem gednovstně má w nás tě
nášs Mistr, Otče, Duchu y také Tworče,
chwalit wstawičně, též y prospěrowati, w
Lásce trnumffowati, ať tě ctjme slussně,
Serdcem gednovstně.

7. Zástup Angelůw twých rozhlassugi
twé

tvé Díslo, Keku, Kado y Shlo, vždy
 wje mnozje Chwal swých. O! wngjž
 děgž w své Moc, přeg swým Lásky, Po-
 moc, k Potěssenj wěrných, swatých An-
 gelůw swých.

8. Též oni Starcomé, genž w Nebi
 přebhřwagi, Koruny své metagi, le Etí
 Beránkowé, my též s nimi padáme, a
 Písně ti spjwáme, neb sám wšlecko slowe,
 spjwagi Starcomé.

9. Grownaný Lásky Hlas, má libez-
 něgi msti, čím wje Shl bude msti, jde y
 na wěcný Čas. Twé Králowstwj zůsta-
 ne, a napravwj zmjchané Shly Fantazj
 w nás, s krz rowný Lásky Hlas.

10. Tak Život twůg růst má w Muže
 dokonalého, když se z Skutku každého Lá-
 sky Chwála wzdává. Když Lásky nás
 Angely věinj, Neprátelo přemůže Shla-
 ta, tak Život twůg růst má.

11. Čjest, Moc, Shla, Maudrost,
 Chwála y Dikčiněj, buď Bohu bez
 Skončení, genž nám dal Lásky Etnost.
 Beránek y Spasenj, přigmiz od nás
 Chwálení, budiž genu Gashost, Čjest,
 Moc, Shla, Maudrost. Mein

Mein Jesu, dem die Seraphinen.

Sŭa Geju, geŭž Serafinowě, w
Blesku Božské Důstognosti, za-
krytáu Twárj etj hotowě, k Rozkázám
twé Welebnosti; kterakž mé křehké Těla
Děi, gež ta ohavná Hříchů Moc, swau
Zemnostj podgala w Moc, twau Časnost
budau patřit mocz.

2. Wšak dopřeg mé Wjry Wzejře-
ním, ať wegdau do twé Swatyně, twá
Milost bud mým Občerstwením, k Slá-
wě twé a k Spasenj mně, Naklonj twau
Berku k mé Duffi, gež se ti s Esterau kła-
ni, gafo Choť twá, pohled na nj, Kcž:
Ty gŭ ta gež mi přisluffi.

3. Bud laskaw Geju, pln Dobroty,
Srdec gež hledá Milost twau, Slys
gať Duffe má wolá: O! ty Bože smilůg
se nade mnau. Wm, nemůžes mne od-
strčiti, kterak by nemilostiw byl, Tomu
gež gŭ Krmj vmyl, kterauž gŭ za mne
chtěl wyliti.

4. Padám do Kufau twé Milosti, a
prošm tebe horlIWě, ó Králi slawný w
Spravedlnosti, obrať Milost k Wjře
žiwé,

živé, jsem spravedlivý s křtí tvé Mány,
téz bez Brásky a Bořkurny, jsemli pak
s tebou smjřený, též s tebou jústau
swázaný.

5. O! nechť mne tvoá Maudrost wždy
chrání, neboť mne Swětla gegiho, tvoá
Milost pak ze wšech Stran brání, abych
až do Konce swého, přetobě wjáctná Cesto
chodil, by mne též w této Časnosti, w
Lásce a Srdce Wbljdnosti, Duch twüg
podle Wúle twé wodil.

6. Obdar mne swou Nebeskou Zbro-
jí, a syň mne Mocí swou Bojskou, ať
Duch můg wstězně obstogi, řdýž Lest a
Chytrost na něj gdau, tak twé Králo-
stoj ide na Zemi, genž nás k Skáwé pos-
tahuge, a potom y Korunuge, we mně
zroste, y mezu wšemi.

7. Mé Srdce tebe chce chopiti, zwolij
se sobě za Trůn swüg, řdýž gý někdy chtěl
opustiti, Nebe, bys byl Spasitel můg,
Dopřeg mi toho můg Žiwote, ať Srdce
mé gest Nebe twé, a řdýž ten můg Stánek
padne, wem mne k sobě po idegši Psotě.

8. Wznášjmi se prawou Wprau k tobě,
jstap

Istup ty w Láſce ke mně doſu, Degž mi tu
 Radoſt roždny mjt w sobě, a naplň mne gen
 ſám ſebau, chej tebe ctíti, milowati, do-
 ſudž mého Dehnutj w Ťele, a ſdyž též
 přeſtane ceſe, ta Láſka má předece trwati.

O Auradich Krystowych.

Mein Vater zeuge mich, dein Kind.

Sľug Otce: pľodiť mne Syna (Dite)
 k tvojmu Odrazu, a konečť sám
 tve mně tvoj nové Stvorenj: Degť mi
 tvaui Dobrotu, tvaui Sľatost, sľlad
 tvaui Sľázu, Bciť mne Moch sľvau, tak
 gaľo Ty sám gšy.

2. Mé Světlo osvět mne, zapud Pa-
prstky svými, z Wnitřnosti mé Duse
Slepotu y Temnost, své klesám a bla-
dím Spůsobu nescis knými, Drossem bez
Té Světlo zhybnul bych na Wěčnost.

3. Má Cesto k mé Vlasti, ach! ote-
vři mi Bránu, geni řeče v Wjře do
Království tvého, Wšak wiš, že jsem
dlaugo bydlil w Cedarstém Stanu, o
protož w Swobodě přived' Slauhu
svého.

4. Q

4. O Pravdo! posvět mne v Pravdě své nejsvětější, a dej mi v Mystmách tvých dramatických! Zažij Ducha Blahodů, skrz Slovo nejsvětější, a dej mi zaspušit v Bogi Poslyšenj.

5. Životě obživ mne, dej v sobě živou bůti mně, genž jsem k dobrému cele mrtvých; Pádu, ty jsi Chléb Života, a můžeš násytiti, Dary svými Ducha v čas Drahého Hladu.

6. Beránku nevinný, tichý, čistý a svatý, ó dej mi do Srdce též Ducha takého. Ať jsi já jsem tichý když budu v Prubu vzatý, a tak dobromyslň Nosyč Kráje tvého.

7. Můj Mistře, nauč mne Otce pravě poznati, neb bez tebe Světlo Boha Světla neznám. Vyvě mne, gať jsem máim svým Abba nazývati, ať vssecky své Přesoy v Horlivosti konám.

8. Biskupe, za mne se modliť nepřestávě, O! vždyť Otce Ty každého dne se mnau, tivůg svatý Duch mne svým Elánim mocně zastávě, když v Bogi přetěžkém modlit se nemohu.

9. Můj

9. Můj Králi, zastáň mne, když Diá-
bel, Svět v Zláza, genž we mně přebý-
vá, proti mně povstává. Degž ať w
tvém Lůnu má Dusse Pokog nalézá, neb
ten bezpečný gest, gegž Moc twá zastává.

10. Pastýři pašž mne na Pastvě své
jelené, a w Žijni Vodami živými občere-
stvou, Obrat Oko k sobě k Marnosti ob-
rácené, rozptýlené Smysly jas brzy
shromaždž.

11. Lekaři vždraw mne, a potracené Šh-
ly tvé Lásky Lekařstvy, Krev twá, ta
předrahá, nechť zase navrátí. Duch
Svatý mně wždy milý nechť také obnos-
wí, a potom poináhá.

12. Příteli svěťuji se wždy wšce Srd-
cy mému, a sylně přesvědčuj mne o tvé
Wěrnosti, ať y ga w každý čas s Dauffá-
nim Srdcy tvému předkládám bolestné
Dusse své Těžkosti.

13. Můj Choti, miluji mne, a degž mi
Pečet toho Mikováni ctného Ducha na
Srdce mé, pozdraw s Políbením mne
častokrát a mnoho, budíž mi Zrcadlem,
w němž bych spatřil sebe.

14. Mé

14. Mé Gedno a Wssecko, degi Wes
dno s tebaw býti, tať wsse janie; Té pať
ja wssecko mji budu, téz řdy mne twá Lá-
sťa bude chytit w Nebi mji, w pokogi gá-
odtud do Radosti púgdu.

Liebster aller Lieben.

Duch.

S Syniissi wssech milých, Eláwo
Dusse mé, Poklade spanilých,
geni gsau Zbozi twé. Wndléwám Mi-
losti, sylné mé Žádosti táhnau mne wjeť
tobě Saronská Růže.

2. Widim je na Zemi nenj Stálosti,
protož nechey s těmi Smetni Známosti,
Drž Smysky w Mlčenj, ať gsau bez
Blaudění, wem mne je mne sám tam,
řdej ty wssecko gsy.

Gežš.

3. Holubičko krásná, Choti žwolená,
Wira ta gest sťasťná, geni Grunt w Bo-
hu má; gjmeg twé Žádosti gen s Trpěli-
wosti, wgistřena gsauy, že gsy mně milá.

4. Na Zemi bydleti sťkodit nemuší;
jemsky žiwu býti to Wěrnost russi. Gen
tomu

komu věř smělé, je to dobré cele, co Duch
tvůg; mé Duky za den okuší.

Duch.

5. Amen, věř mi Pane, je mne Po-
klad tvůg žádný neobstane, neb gfo ty
Hrad můg. Však ale vždy sžírá se mé
Erdce w mnohé Bolesti, fkrz Lásky
Dheň tvůg.

Gejšš.

6. Chceš-li kralovati a bez Kríže býti,
w Koruně plesati, a Práce nemít? Cho-
ti! toť bez Zdání mé Následování, když
Ten krížový můh Erdce progít.

Duch.

7. Ženichu můg milý, tam nic než Na-
dost, zde Duch me mně kviší pro světskou
Marnost, což nemám žádati mezi tvými
státi, gichž se nedotýká nijádná Žalost.

Gejšš.

8. Letavé Myš lenj vyražegj tě, z gi-
stého Budlenj zapjránj se; čekeg na hoto-
wě w Zahradce krížové, dostit že gsem w
tebě; s tebau, při tobě!

9. Nedeg se mániti tvé Naklonnosti,
ty nemůž blauiditi w Snásselivosti, Gá
sám

sám chcy Běcy bez tebe mowěsti, gen jús
stañ we mně, čekeg přehodnosti.

Duch.

10. Smřce, Choci, Králi, w ne wě
poznávám, gsem menšši než malý twých
Dobrot, gež znám. Gá chcy twé Běcnj
ctjt w ponjženj, neb Ty sám gen wišš co
potřebného mám.

11. Mámli dhl žiro býti, žiro ty buď we
mně, tobě chcy slaužitj zde y tam wěčně;
pakliž mám umřeti, a Nebe děditi, tedy se
odsud vbjrám radostně.

12. Chcy tě v Wěčnosti na slawném
Trůnu, slawiti s Radostj o Božj Synu,
když si olu s Angely Hlas ljbých weselých w
bezpečném Pořogi spjwati budu.

13. Ano guž ide spjweg, kdo Gejisse zná,
Hallelujah přideg kdo w něm Dsl swüg
má; trweg bez přestánj w geho Milowánj,
až zemdlený Duch Popel Hrobu oddá.

O Obětowánj se Pánu Bohu.

Höchster Priester, der du dich.

S Biskupe genž gšy se w Obět dal na
Kříž za mne; Degj at Srdce mé
se stane Twau Obětj, zde, můg Pane.

2. Neb

2. Neb Láſce není miſo, co Láſky není
Dílo, co Ty nechceš působiti, nemůž před
Boha přigiti.

2. Protož Ty sám vmrtwůg žádost,
Wůli, Alumnůl můg, Wutř Ercce z
Ercce mého, Nebbeg na Bolesti geho.

4. Ohněm na Oltáři svém zapal
wſſe, co mám, neb gšem. O! Lásko na mne
laſkáwá, kyž nic ze mne nežuſtáwá.

5. A tak se geſtře ſtane, že ty sám wzejřiš
na mne, takž budu Obětj žiwau, libau,
ſwatau, Tobě chtiwau.

O JESU, der du dich.

S Gezu! genž gſy ſe, z Hřichu y takě
Smrti Mochy oſwobodiw, wſtal ſy
ſwau Moch, a giž gſy žiw wěčné. O!
degž mi abych tě w Bjře vchytíl, a cele
twůg žiwot w ſobě wždycťy chytíl.

2. Smrt twá mi pomáhá, kteračby
žiwot pomáhati neměl, a wſe Miſoſti dá-
ti, když Smrt twá gj dáwá. O! kdy-
bych gen krom tebe wſſecko opuſtíl, a Tě
miſto ginňeh Wěch w Ercce wpuſtíl.

3. Welikoſt Mochy tě, genž ti z Hrobu
daſa wygiti, geſt ta, gj mne ráčjſſe řjdiſi,

E

konage

konage wšse we mně; O! degž mi od
Hříchů wšsech s tebau powstati, a Džlo
twé Mocnosti w sobě poznati.

4. Žiw gšem, wššak giž ne gá, neb řdyž
se se mnau tať spoguges, a mne za swúg
Chrám obljbuges, činj to Chla twá:
O! degž mi ó Gezu gedno s tebau býti, a w
Duchu y Smyslu Rownost s tebau miji.

5. Tobě ne mně gšem žiw, neb že gšy w
Smrti y w žiwotě, trwal pro mne w ždeg-
ši Klopotě, y gá toho gšem chtiw: O!
wem mne, wem cele ó Gezu gen na se,
Chcy tebe slawiti žde y po tom Čjase.

O Jesu Christ mein schönstes Licht.

S! Gezu mé Swětlo sličné, genž mne
w swé drahé Dussi tať miluges, že
nemožné to wyslowit gať sluffi, Degž ž
Milosti ať tě y má Dusse tať miluge, ná-
sleduge, a gaťo wlastnj twá k tobě se připo-
guge.

2. O! degž ať nic wšce we mně, gen twá
Láska přebýwá, degž ať onu každodenně
Duch můg za Žbožj mjwá; Wykoreň
wšsecko a wywřz, co tě a mne děliti a lauciti
chce, a co zbraňuje, w Lásce horlivou býti.

3. Gať

3. Gať wchlídná, sladká a drahá gest
Gezu Láška tato, Edyž přepewně stogjona,
Skormaucenj gest zřnato. Nedegž mi
Prom nj myslit nic, nic čhtit, čhtit, slysseti,
nic widěti, gen twau Lásku wždy wje, a tě;
čiň gi hořeti.

4. O! ať ten Pořlad na Wěky mé Dě-
dictwji zůstává, ó ať ten Plamen weliký
mně Braucnosti dodává! O! degž mi
bdjt Dnem y Nocí, bych ten Pořlad za-
chowal, obhagowal proti Diábla Mo-
cy, by ho newybogowal.

5. Můg Gezu tys z Lásky ke mně, dal se
w Smrt y Bolesti, a wisels na Dřewě
Kříže, gať bys byl plný Zlosti, posmjwán,
zraněn, proboden. O! nechť ty swaté
Námy z každé strany (čehož negsem hoden)
Láskau mé Srdce zranj.

6. Krew twá wyceděna tobě gest wzá-
etná y přecista, Než Srdce mé přewelmi
zlé, twrdé hrozně docista. O! nechž
Moc té Krwe twé Twardost tuto prorazh,
y procházh, a ten Zofft w Srdce mé nechť
z Lásky twé docházh.

7. O! by Dusse k Potěssenj ochotně sy
E 2 zbjrala

zbírala Tu Krev, genž w twém Potusse-
nj, s Potem; Twáři padala. Kyž se Děj
otvóragj, ať Shůw Pramen dagj, y pla-
čagj, gačož činjwagj genž se w Láске žádagj.

8. O! Kdybych gačo Děťátka, s Plá-
čem za tebau chodil, tať dlauho ažby mne
na swá Ramena s Chutj wložil, A twá
Dusse by w Dussi mé w plné Lásky Glad-
losti, k mé Radosti porostala, a gá w twé
Lásky byl Beastnosti.

9. Záhniž neymilšší mne k sobě, gá chcu
následowati; s žádostj chcu w Srdcy
tobě Poljsbenj dáwati. Chcu z twého
Słowa Studnice wáziti Potěssenj, genž
Hřessenj, s Bjda w Srdce mého může při-
wést k Skončenj.

10. Tyš Poklad, Btěcha, Swětlo,
život můg y Spasenj, nechť gsem twůg,
měg we mně Dilo, na tě gsem vwrženy,
Neb krom tebe samá Bolest, tu nic dobrě-
ho neni, než Zrápenj, aniž mohu nalezt w
ničemž swé Obljsbenj.

11. Ty pať gsy mé Rozwlaženj, můg
Pokog y má Radost, nechť též bez Zane-
práždněnj pasu w tobě swau žádost, bud
můg

můg Plamen, a hoř me mně; Balzame
rač pospěšit, a vtěšit, w Bolestech Srdce
mé, w nichž se nemůž potěšit.

12. Což gest nevdražši, co bych já w
tvé Lásce neměl míti, gest Slunce též y
Hvězda má, Pramen w němž se Duch
svtj, mé Vino, má skrytá Manna, před
Bohem mé Oděnj, Oslavenj, w Aluz-
kostech Obrana, Přibytel pro Bydlenj.

13. Má Lásko když se rozdaluješ, y proč
sem se narodil? Když Lásku svou odtahu-
ješ, tak připraven sem o Dst; Dež
abych tě svého Hostě mohl nehybe hledati,
objimati, a tak to Srdce mé na Bělu za
Chrám dáti.

14. Tyš mne od Bělu miloval, též
přitáhl k své Milosti, Nežli sem tobě dě-
kował, činil's dobře s Radostí; Měgž te-
dy po wšse časy mne ta Láska w Opatření,
y Řízení, by má Dúše věčně w ni měla
Objívení.

15. Nechť též můg Staw, w němžto
stojim, wždycky twá Láska zdobí, a když
newědomě blaudim, hned zas pod Moc
podrobj; Nechť mi wždy Rady dodává,

a k dobrému skloňuje, napravuje, a když
se Mysl stává, zas k sobě přitahuje.

16. Necht' gest má Radost w žalosti,
w Mlčobě mé Poslynění, a kdyžto s zdeg-
si Časností mám wzhiti Rozklaučení,
Necht' potom tvé Lásky Běrnost mne o
Gezu zastává, a dodává sylnau Daus-
franliwost, at' gj známá twá Sláva.

O JESU du bist mein.

S Gezu ty gsy můj, gá též chey býti
twůg, Srdce, Zělo y Dussi oddá-
wám ti gať s lussi: wem celého mne, wem,
gať mne w svých Kuřauch miji chces,
neb kam nakloniti, takowý at' wždy gsem.

2. Guž nikdy nechey wsc, z toho co před
tim, nic samomyslně konati, nýbrž tobě
oddati, Wůli y Činění, Chcy se sám opus-
titi, y w Menáwisti miji, Pokog k Nas-
lezení.

3. Což tě Srdce táhne, a proč ty tá-
hneš mne k těm marným Běcem Swěta,
Což tě wždy wsc zapletá do těch Marnosti
zas, Menši Pastroy dosti, w té Nebeské
Radosti, že též chces mjt ten Čas.

4. Ach Gezu! táhniž mne, neb již jsem
po

po tobě, ach! buď ty mě Závazj, ať se
zdvihnauti snaží má těžká Myšl. k tobě.
Odřežeg to Slovo, genž tvé Nebeské
Slovo chce potlačit ve mně.

5. Tu Pokoge není, ani Obcerstwenj
pro mau chudobnau Dussi, neb co tu gen
zakaussi, to wisse gest Marnosti, Nemůž
Dusse sytiti, neb toho nemůž mji po krát-
lé Časnosti.

6. Tys Gezu Boží mé, w němž sy od-
počine, Gehož wšak zde naleztí nemůže w
tom Rozcestj, w Marnosti Swěta té.
Kdož gessťe Swět miluge, co w něm mjt
sy winssuge, vzdálen gest od tebe.

7. W Nebesích gest Trůn trůg, Ty
genž gsy Příklad můg, Protož kdo Tě
chce mji, musť Swět opustiti, rozhůru se
wznášege daleko nade sebe, y mno-
hem wyš nad Nebe, tať tebe nalezne.

8. Ty nuž roztrhnj to přebjdně - těžké
Gho, genž mne až k Zemi tlačj, a od tebe
kamš klátj, odřež, odřež Těžkost, a tať gá
wznesu sebe, z Baurj Swěta do Nebe,
kdež Rozvolájenj dost.

9. Oderni Swěta Tj, ať wjc nedrží

giž, bych tě tam mohl naleztí, s tebou se
v gedno sněsti, abych při tobě byl, v wždy
s tebou žustáwal, wšsem Smutkům Wy-
host dáwal s krz Tě, Šhlo mých Šhl.

10. Wšak gá chcy pro tebe dobro-
wolně sebe zapřiti a neznati, když mne gen
chcēs nazwati neymenššim Slauhau
swým, chcy se sám opustiti, sebe za nic wá-
žiti, gsa sprostným, též v ctným.

11. Necht mne Swět tak gá chce, když
nechati nechce, za nesmyslného klade, necht
gsem w posledním řadě. Děleg sy gakož
chce; necht mi nakládá něsti, Kržž, Těž-
kost v Nešťestí, chcy to snášet mile.

12. Klád mi Lečky tegně, neb cokoli
žregně, tup, žlořeč, haněg, pliweg, též
Kuce své vmyweg, když tak chce w mé
Krwí, v žiwot můg w Smrt dáti, chtěg
se wždy snažowati, čiň co se gen ljbí.

13. Gá se předce tě chcy můg Gezu drže-
ti, nic mne nemá ?aučiti, ač mi toho zá-
widj, v Diábel, v Swět též což mi ško-
diti mohau, když ty s Wílostj mnohau ke
mně se škoňugesš.

14. Wmocni Wumysl gen, ať tobě stálh
gsem

gsem, choweg před Nestálosti, táhniš
Mysl y Wnitřnosti, můg Gezu wždy k
tobě, Dusse y Předsewjety, až se tě chce
držeti, a věčně zůstane.

15. Tak nebudu dbáti, acby se též stát
s Nebem y Zemí měla, y wššim ginššim
Proměna, acby mělo k tomu, Tělo s
Dusšimizeti, nechey na to hleděti, gsa w
Počoge Domu.

16. Neb ty gsy Skála má, můg Dje y
Pawera, Potěšeni w Muzkosti, a Lekar
w mé Žejkosti, w Kříži mne občerstwüg,
müg žiwot y Slunečko, Rozwlaženi nad
wsecko, ó Gezu ty gsy můg.

O Ursprung des Lebens.

Bůmode žiwota ó Swětlo věčné,
Edežto žádná Psota, než Zboží wdě-
čné. Prameni přegistý, genž žiwý a čistý
tam z swého swatého Chrámu pocháží, až
y w žádostiwé Dusse přicháží.

2. Ty dyšs: Kdo gen žijí, přigď napj
se mne, co na Wěky soti, přigďiž sem ke
mně! Tu Darowé z Nebe občerstwěgi
tebe. Přistup gen v Wjře k tomu Pra-
meni, jde gest co geg věčné spasena činj.

E s

Při-

3. Přichájm Pasteri, jižnic po Tobě,
ó Milý nachájm Slad welký w sobě, cos
chtěl zaslíbíti, nemůžeš změniti, neb wi-
díš gať bjdň a potřebň gsem, a dáváš
swé Dary z Milosti swé swegm.

4. Přesladk Potučku čerstwíš mau
Dussi, gegť ty daríš w Skutku, má wě-
né Zboží. Kdož tebe poživá, Sladkosti
oplňwá, ach! plesse, ach! spjwá, v skáče
Srdce, odstúpuge spátkem to co trápit chce.

5. Protož degj mi piti, gať twé Slovo
znj, deg se nasytiti, Duchu genj jižnj w
Mori twé Milosti, nechť swaté twé Etno-
sti mne wždň doháněgj k Nebeským Wě-
cem, nechť bude mé Srdce opogeno w něm.

6. Gestli též z Muzkosti něco nalewáš,
Degj ať mne s Radostí w tom poskussňm
máš, neb wssicni ti milj, genj Kalich twůg
pili, kterhž gš ty sám pil w zdegssí Těžkosti,
ti budau tam wěné s tebau w Radosti.

7. Degj mi ó Bežissi twé Občerstwenj,
tam spolu s twau Ržissi kdež Kříže neni,
kde Hognost Radosti, kde Ljbošt Zichosti,
kde Rozkoš, Plesánj, v Slawa bydlj,
kde pobožň Život má swé Obydj.

Liebster

Liebster JESU du wirst kommen.

Přigdesť Gezu neymilegšš, těššit wěs-
né swé, genž ždegšš nesau Těžkost
a Kržž twůg, žádám tě, ó Gezu můg.

2. O! degž mi wždycký twóhm bñti, Du-
chem swóhm rač wždy řjđiti, mēg we mně
Přjbytel swůg, žádám tě, ó Gezu můg.

3. Prowod mne Stežkami twóhmi, rož-
kossnhmi lžbeznhmi, Wžkrjs Wjru we
mně Duch twůg, žádám tě, ó Gezu můg.

4. Přigdiž Gezu má Gladkosti w mé
Erdce, nemám Lžbosti w Marnostech,
genž gsau co Hnůg, žádám tě, ó Gezu můg.

5. Ty gšy nad rošsecťo mé Dussi, bez
tebe se trápiti mušš, žhonybnych bych ne-
był twůg, žádám tě, ó Gezu můg.

6. Wtíšni ty s lawné swé Etnosti, do
Erdce mého Wnitřnosti, spatřůgž we
mně Obraz swůg, žádám tě, ó Gezu můg.

7. Ty, Gezu mé Obcerstwenj, gemuž
podobného nenj, nechť Swět držj Pořlad
swůg, žádám tě, ó Gezu můg.

8. Twé swaté Lásky Krupěge, nechť
Duch twůg w mé Erdce wlege, Stkwěg
se we mně Obraz twůg, žádám tě, ó Gezu
můg.

E 6

9. Držjž

9. Držij mau Dussi bezpečně, Ty gen
milugeš srdečně, at gsy můg, gá také
twůg, žádám tě, ó Gezu můg.

10. Nymilššy Srdce Příteli, genž
dobrému se mnau čelj, priprav mne na
Příchod twůg, žádám tě, ó Gezu můg.

O Žádosti po Krystu Pánu.

Jesus komm doch selbst zu mir.

Přigdiž, Gezu, přigď ke mně, a zůsta-
weg wždy při mně, přigdiž můg
drahý Hosti, můg Choti, má Sladkosti.

2. Zishečrát tebe žádám, neb gen w to-
bě Ljbošt mám, Zishečrát wolám k tobě,
přigdiž ke mně w té Době.

3. Menj w Swětě žádosti sytichch
mé Wnitřnosti; když gsy při mně Gežššy,
toť má Rozkoš nymilššy.

4. Bez Tě každá Důstognost, Roz-
koš, Radost, Weselost, gest mi, můg Mi-
slownjce, co prach, co Stjn, nic wjce.

5. Wem gen wšsečko co gest mé, giž wje
neproměňjm se, ty gen, Gezu, na Wě-
čnost máš zůstati má Radost.

6. Žádnému neshlugi, ni toho obshlugi,
gen

gen tebe w Srdce wpustjm, gen tebe na-
žhívám svým.

7. Gen Tebe Synu Boží, mám za
Korunu, Zboží, Beránku na Kříž daný,
Tyš můj Ženich žádaný.

8. O! přigdiž má Sladkosti, zájeň
wšecky Těžkosti, volám k tobě srdečně,
Jezu, Jezu, přigď ke mně.

9. Nuž! čekám trpělivě, žádám at
milostivě w Muzkostech mých při Smrti,
můj nejsladší Ježus gsly.

Du grüner Zweig, du edler Reiss.

Rstolestko bez Wadněnj, Kwiřtku
plný Sladkosti, Kági nám zas
otewřený, popřeg mi tož Milosti: nechť
Dusse má co Wčeličky, táhne Zofft z
Kam twých Kůžičky.

2. Zofftu tohoto žádám sy, wraucně
geg hledám sobě, neb on wděluje Mocy,
Dussi mě w gegi Mdlobě: protož deg mi
gať Wčeličky, táhnaut Zofft z Kam twých
Kůžičky.

3. Wůně gegich ta předrahá, gest
Wůně k Obžiwěni, zahání Ged, syli
Ducha, prýc pudj Zlořečenj: Degž mi
tedy

tedy, co Wceličky, táhnaut Zofft z Kan-
trových Kůžičky.

4. Erdcem s Bstý se blížim ge tishcs
Frát poljbiti, ó degi mi gen vstawičnē té
Milosti zajiti. By Dusse má co Wce-
ličky, táhla Zofft z Kan trových Kůžičky.

5. O! gať sladká gest ta Kosa, gať li-
bezna mé Dussi, a gať sladká gest Pasa-
wa ta tomu kdo gi okuší; ó degi mi, gaťo
Wceličky, táhnaut Zofft z Kan trových
Kůžičky.

6. Wem Erdce, wem Mysl, y co
mám, Tělo, Dussi, Žádosti, wem cele
pryc ať nic nemám, deg mi gen to z Milo-
sti, ať mohu wždy, co Wceličky, táhnaut
Zofft z Kan trových Kůžičky.

Geckenzigter, mein Hertze sucht.

SKřijowaný, gá žádám v Wjře se s
tebau spogiti, Bych mohl, to za
Čhl pokládám, Bžitku twé Smrti dogiti.
Ach žijnim y taujím, a gen s tebau chcy
vkrjžowan býti, ó můg Gežíssi.

2. O! by se této Smrti twé Erdce y
Swědomi wgaťo, tať aby twé, gať wlast-
ni swé, Zásluhy Bohu předkládalo; O!
žijnim

žijnim v taužim, a gen s tebau chcy vřijowán býti, ó můg Gežíssi.

3. O! Kyž Zákonu Nucení vměsti guž se cele snažim, a Gho toho Obtížení gafo cos cyžhho sobě wájim: Tak žijnim v taužim, a gen s tebau chcy vřijowán býti, ó můg Gežíssi.

4. O! abych s tebau Swětem se gať vmjragjch rozlaucil, a to co gemu lžbezné, za mrtwé Wěcy držet wčil, guž žijnim rc.

5. O! Kyž Aldama starého horlivě a stá-
le řižugi, ať mne žlé Žádosti gehu odsawad
wjce nesužugi. Wždy žijnim rc.

6. A tak mi ó můg Gežíssi, w twé Smr-
ti deg Společnost mjeti, a tjm Spůsobem
mé Hřichy, Zákon, Swět s Tělem potla-
čiti, wyslyšs mé Žádosti, a deg to co chcy,
ať gsem vřijowán s tebau Gežíssi.

Du bist ja Jesu meine Freude.

S Sak gš ty Gežíssi má Radost,
proč Erdee zarmaucené mám?
Můželi též w Radosti žalost býť w tom
Erdey gemuž gš znám? Drosssem Geží-
ssi řdyž milugi, twé Lásky Plamen poch-
tugi.

64 Písne o Synu Božjim.

luci. Z něhož mám takowau Radost,
přeroussugich Wymklnownost.

2. Když pať gessťe neni vmořen Hřich
w mém smrtněm Těle, a Duch nechce
trpět ten Kořen, zemdlen často býwá cele.
Protož se k tobě s Prosbau bližim, Spa-
syteli nechť Pomoc widim, ó posyli mne w
tomto Bogi, a přived šťastně k Pokoji.

3. Wítěz mocný w Bogowánj, Degž
mi též k swjtězenj Štěl, Pomoz w těžkém
Křtěrowánj, bych Moc twých Ran za-
kusyl, nimiž gsy wse sobě podmanil, jádný
se tobě neobránil, Smrt, Diábel, Hřich,
Peško, y rojc. Ty přivediž ge na mně w nic.

4. Twé Milosti se důvěřuji, giž mi
twé Slovo podává, Gistje, že těm genž
tě miluji, wsecko k dobrému pomáhá.
Wšak gsy y mne laskawě přigal, když
sem w Uzlosti tebe wzhýwal; mé Srdce
to pochýtilo, když twau Milost zakusýlo.

5. Když giž gsem Audem Těla twého,
ač nehodně, to vyznávám, Degž ať se
držim tě samého, a twau Wůli w Srdcy
swém mám, Ginde Pomocy nehledati,
žlé jádosti deg prokljnati, Přebhwegž gen
we

ve mně Ty sám, tvůj život za svůj
vždy ať mám.

6. Degž ať se v tobě vždy radugi, řdy
tvé Srdce mne miluge, a Křže snášset
nelitnugi, kterhž mau Wjru prubuge, či-
nje abych sylně bogował, a k tobě se blíž
prolamował, až bych po zdegssj Zlosti,
v Tobě měl dosti Radosti.

O Duchu Svatém.

Komm, himmlischer Regen! erquickte.

Přigď Desťti nebesťh! rozmlažň swau
zemi, přigď Duchu Slávy!
nechť se, co zaslýbil, naplnj nad těmi, nášš
Gejss prawň, že on sám žijníwau a su-
chau Koli chce Wodau škropiti, a wsse
spokogiti co Srdce bolj. :.

2. Přigď Wodo života! wyleg na
swau Zemi Potučky živé, wyleg na wy-
prahlé, w rozličném Sauženj, to Dědi-
ctwí tvé: Pohled, gať mé Srdce tak ži-
žnj we mně, gsauc plně žádosti, po tobě
můg Hosti, dychtj tužebně. :.

3. Přigď Zwuku přigemný! obžiw mé
Wnitřnosti, žiwň Wětrčku! wskřjs we
mně

mně života, v prostřed Temnosti Srdce,
Gisfricku. Neb rosecko co we mně je
mdljivá cele, to tvých Bst Duchánj,
nechť mé Bndlewánj, činj weselé. ::

4. Přigď, Btěcho chudých! Smy-
skum k Poslyněni; drahý Nápopi! nech
ať skř; tvé Lásky swaté Nawstijweni, zas
se wřogi mé lekawé Srdce, a tať se stane,
je smělé w Wolánj, budu mjt Dauffánj,
před tebou Pane. ::

5. Přigď Sňlo zemdlených, občer-
stwiž své Mudy Bázame synů, pojdwi-
hniž; je Mdloby nemocného tudy, ó s Dary
zdilný! Tať w Bogjch své Lásky potom
s Wděčností nebudu wjc wřazný, než bē-
jeti snažný Cestau k Wěčnosti. ::

6. Přigď Mistrě swých žákůw, ať mne
wypčugess, oblib mne sobě, neb ty tegně
Wěcy Dussi wygerouess, nalezám ro-
tobě wjc, než se skř; mnohau mau Práčy
stáwá, Tagemstwi weliké, Maudrosti
wsseliké twá Sškola dáwá. ::

7. Přigď Gasnosti slepých! osvět mne,
v Lidi, přigdiž Swětko mé! Neb we mně
mé Dci Dusse nic newidi, dřiw než to
wzejde.

wzegde. Osvěcením tomto mé Srdce
obdar, tak w Swětla Gápnosti, spatřím
w Wěčnosti tvé Milosti Zvár.::

8. Přigď Olegi Swatý! maž, prošm,
Mocnosti Dusse sám sebau; O! konež
w mém Srdcy Dřlo swatých Etností, ať
wřdn we mně gsau. Dřotce nowého ro-
zenj samé, a co dobré sluge, co s tebau spo-
guge, budiž mi známé.

9. Přigď Wůdce swých Ditel! rač
Wůli sfloniti k Přikázáním swým, po-
moz mi tvé Slowo wěrně wřdn plniti, ať
k wywoleným, po zdegšm žiwotě, s ja-
dostj mnohau, skřz časné Těžkosti do wě-
čné Radosti, přigiti mohu.::

10. Přigďž Holubičko, žstuiž dolu z
Nebe w upřimnosti své, na Ľudy spoge-
né, milugich Tebe, sgednotiž w nowé Lás-
ce své wšsech Srdce, degž ať potomně
Wěrnost k sobě magj, a w sobě chowagj
Mysl twau upřimně.::

11. Přigď Pokogi Dusse! ať má Ob-
čerstwenj Stádce tvé malé. Dopřeg
nebeského Srdcy Potěssenj, bliž se k nám
stále. Promkuro sám k mé Dussi Slo-
wo

wo weselé, buď zas spokožená, ty má wy-
molená, gá gsem twiig cele. :.:

12. Přigď Plameni Lásky! zazři mé
Wnitřnosti nebeským Ohněm: Bwe-
diž mé Srdce s twým do Společnosti, a
přebhweg w něm. Wyzdwihiňz nade
mnau Korauheru Lásky, tať sebe celého,
dám tobě za twého, genž má Láška gsy. :.:

13. Přigď Studně Radosti, naplň mne
z Milosti žádostmi z Nebe; Nech ať twé
Dobroty zakusým Gladkosti, ať gen
znám tebe: Neb této Rozkosti twé rovně
nenj, a tať ten nabhwa Obcerstwenj ži-
wá, kdo má to Gměnj. :.:

14. Přigď Swědku Synowstwj, vě
Abba wolati, w Duchu Synowském;
Deg toho Gistotu co před tebau platj, a
co w Slowu twém, teť Pecet do Srdce
Dědictwj twého, tať budu s žádostj zazj-
wat Radosti Spasenj swého. :.:

Brunqvell aller Güter.

SS Ssech Darůw Studnice, Smys-
slu Panownjce, Wětricku zdra-
wň! wssech Nan Rogiteli, Mysli Žes-
teli,

teli, Lekáři pravý; Naučiž mne w každém
Času, k twé Eti pozdwihowat Hlasu.

2. Prste Mocn Boží, genž Vměni
množí, sladký Balsame. Smutných
Potěssení, mých Občerstwení, Shlení
známé: Deg mi tvých Darů w Hoga-
nosti, k Milowání tě s Braucností.

3. Ženichu mé Dusse, ó degž at wždy
může, w twé ctné Milosti, Pokog stálý
míti, nedeg mne klátiti Wětru w prudko-
sti. Wjediž mi Slunce přemilé, k pos-
lybení mne té Chwile.

4. Drahý Boží Daře, přigď, swlaž
mne, má záře, nebo vmdléwám. Přis-
gdiž má žádosti, Lásko mých Wnitřností,
k tobě žrení mám. Celé se Srdce zasmě-
ge, řdyž w něj dáš Lásky krupěge.

5. Sako Gelen žádá, vhoneň gsa hlez-
dá, Wod genž gsau žiwé, tak se Dussi
stáwá, genž w tom nepřestáwá, co Swěs-
tu chtiwé. Než po tobě swém Pramenu
se ohlíží, a twém Gménu.

6. O! náš Stworiteli, a zformowa-
teli, Bože wěcith, Gisfro Lásky čisté,
degž na každém Místě, neywjce w Kříži,
wssecko

rošceko tobě poračeti, na té čekat a
mlčeti.

7. Kžed můg Sen y Bděnj, Chůz
y Seděnj, y rošceko Dřko. Smysly,
Čelo, Duffi, Wnitřnosti gač sluffi, by
to twé bylo. Spůsob, Staro, y mé
Bydlenj, ó at gest w twém Oblibenj.

8. Nedeg řeček klásti, žlostnřkům z
Propastj, životu mému, pač pomoz do
swého Káže rožkošněho mně Slauhowi
twému, řdež tobě budu plesati, a Hallelu-
jah spřiwati.

O Dobrodinich Božich.

Eins ist noth, ach ~~SEXX~~ diß eine.

Sednoho potřebj Pane, beg mi znáti
to gedno: rošceko ginřřj dosti zdár-
né, nic není než těžké Gho, pod njmž se gen
Srdce wždy hryze a trápj, a předece Břes-
chy pravé nevlapj. Dostanuli gedno,
co rošse nahradj, to gedno mně rošceko gi-
ně osladj.

2. Duffe, chcessli to dostati, nedát to-
ho Stwořenj, vě se, co žemřské nechati,
wřnes se nad Přirozenj, Kde Břih s
Čjlo.

Člověčenstvím v Jednotě přebývá,
a Plnosti dokonale nevbývá, tu, tu gest
ten potřebný nejlepší Dít, Mé gedno v
všech, mým gediným Čhl.

3. Tak se Marya starala o tu Stránu
tu potřebnou, když se níže posadila k No-
hám s Myšl nábožnou, Srdce v ni ho-
řelo to gedno slyšeti, co Gejss Spasitel
gí chtěl pověděti; Ssauc cele v Gejisse
svého vtajena, všim v gednom od něho
gest obdařena.

4. Tak gdu všech mé žádosti milý
Gezu gen k tobě, popřegž mi k tobě Věr-
nosti, o darůgž se cele mně; Aleby se též
méli mnozí odvrátiti, gá předce chci
Části vždy za tebou giti. Neb život v
Duch Gezu gest tvé Slovo, co gen
Dusse žádá v tobě hotovo.

5. Dokonalost vši Maudrosti v tobě
gen skrytá leží, Degž ať též mé Naklon-
nosti na tu tvoau Cestu běží, na kteréz Po-
kora v Sprostnost kraluge, a mně k té
Maudrosti; hůru potahuge. Ach! když
gen samého Krysta právě znám, vim že
dokonalau Maudrost v sobě mám.

6. Však

6. Však nic před Bohem neplatí než ty sám Poklade můj, tvá drahá Krev mne neztratí, zde v potom gá gsem twůg. Spravedlnost věčnou gš mi ty zaslaužil, na Kříži vmíraje, kdys po mne taužil. Tu, tu v Kaucha Spasení gsem oblečen, za nějž budu věčně v Nebesích wděčen.

7. Přegí to tedy v mé Dussi, ať v twých Etnostech prochť, však gš ty ten po němž tauží, degí v sobě Swatost miji; Neb co patří k životu a k Pobožnosti, mně v tobě Spasiteli dáno v Hognosti: Potlačíť wždy ve mně mau Swěta žádost, twůg život ó Gezu vweď mi v Známost.

8. Ano což mám wje žádati? přegess Milosti Potoč. Tys se chtěl obětowati, nesa Bohu Krew Tok. Tu gš nám nalež věčné Wykaupení, že gsem pekelného sprostěn Zatracení. Twé Wgiti mne též za tebau vweď, Duch Synowski we mně giž Abba plodí.

9. Nemyšluné Potěssení občerstwuge Dussi mau, neb mne Gejss k posylně

svlnění vřodj na Vastwu swau. Nic,
nic tak nemůže mé Srdce svolážití, než to
že tě vždycky mám při sobě msti; Nic mi
tak nepůsobí Radost mnohou, gať když tě
v Bře patřiti mohu.

10. Protož Gezu ty gedině máš mě
wsecko zřítati, žkus, zpytůg mne gestli gi-
né Myslenj mne neklátj, a popatr cho-
djmli gá Cestau faleššnau, a wed mne o
neywysššj Cestau swau wěcnau. Smeti
mage za nic, wynáššim se k Nebi, ať gen
Krysta zys kám, tohoť potřebj.

Jch bín, bey GOTT in Gnaden.

Sem v Boha w Milosti pro Křes-
to Krysta Pána, nebogjm se žalosti,
musj bjt zahnána. Když gen mám Mi-
lost Bojj w Pravdě na Straně swé,
nechť se na mne oborj v Brány pekelné.

2. Což mne můž odlaučiti od Lásky Kry-
stowé? Křjž, Protivenstwj, Bitj, Sau-
ženj vždy nowé? nechť Meč též v Naho-
ta, v tishc Křjžů wje trápj v každá Psota;
neodolaj nic.

3. Chcy v mohu pro toho genž zamiso-
wal.

D

wal.

wal mne, přemoct Těžkosti mnoho, a geho vgmaut se. Neb to gest mé Dauffání, ta gest má Naděge, giž žádné Kwaltoiwání; Srdce nemychwěge.

4. Ni Smrt, ni žiwobyti, ani Angeļu Moc, by wětšši měla býti, ni Knížatstwo, Mocnost, nic z toho přitomného, neb co přigiti má, nic také z wysokého, aneb co gen Swět zná,

5. Nic též z stwořených Wěch od Lásky mne geho nebude moct laučiti, neb ta zakládá se na Zásluhu Krystowau, gegž v Bře žádám, genž Dussi dědicowau nechat nechce, to znám.

O Sgednoceni a Spogeni s Bohem a s Krystem.

Beschränkt ihr Wäysen dieser Welt.

Sztahúgte swětšši přijeň swau na Bratry z Adamowa rodu; gát wim, že Gežíš Dussi mau wmwolil k nebeskému hodu. Ale On gest Bůh, gá stín a nic, On wšsecko, y nad wšsecko wje; On wšsemohauch, gá neymdlegšši; On swatý, a gá neybidněgšši. On weliký, gá pať malý;

malý; Vssak mu, On mně, w Lásce
stálý.

2. Můg Goel, můg Zimnanu EL, pro-
středek vmešl wymysliti, sfer: kterýby se ide
mohl s mau Dussj na věky spogiti. Můg
neywěrněgssj Jonathan, můg Ženich,
Manžel, Bůh y Pán, zstaupil dolu ke
mně z wysostj, přigal na sebe Tělo, kosti.
Protož gest můg, a gá geho, nemám nad
něg milegssjho.

3. Bůh, genž mi Syna swěho dal, dá-
wá mi wssě s ním s ochotnostj: Ne genom
krýž genž na se wzal, nýbrž též forunu wě-
čnosti. Ano to, o čemž zde věil: Co slo-
wem, krwí swau stwrdil; Co za mne tr-
pěl a zaplatil; co mi zaslaužil a nawrá-
til, to mi wssěcko wděluje, Protož ho
Duch můg miluje.

4. Z tohoto s Bohem spogenj pochá-
zj vžitek nad mjrú, Gá mám w něm své
potěšenj; On zase we mně, řdýž mám
Wjru. O! blaze mně, což se stalo, o
stěstj, což mne potkalo. By mi kdo tishc
swětů podal, Té Lásky bych mu gá nepro-
dal,

dal, ž njž se srdečně radugi, a geg herli-
wě milugi.

5. Onť owšsem w srdce, wšsechněm chce
swau Lásťu neyhogněgi dáti; nepotřebj
se komu zde o ten poklad s ginš jím hádati;
škrz nehwětšj wžiwánj nezmenšj se přibh-
wánj. Gát gi šyc wšsechněm wěrně pře-
gi, wšsak sobě předce nepředněgi. Swěte
wad se, o mé y twé, GŁžšs gest zbožj
mé wěcné.

6. On gest mé Dusse žiwň Duch, též
wěrnň přítel dchnutj mého; On gest můg
prawdomluwnň Bůh, kterň žimne přigis-
má za swého. On mi žewuge Milost swau,
přigimá w Křystu žádost mau. Od něho
mohu wšse prošti, též s dauffánjím wšseho
wžiti. To mám w gistotě, ne w zdánj,
sladkět geho milowánj.

7. Bez něho nemám Spasenj, ni w Ne-
bi, ni na žádněm místě, ano wšsecko gest
swedenj bez Lásťu geho ctně y čistě. Des křis-
tůw mi čas bez něho, neb zde nemám bytu
swého. Když mi Přátele vmjragj, když též
Angelé se škrhwagj, když gšem gaťo osamě-
lň, wšsak y tehdáž w Lásce smělý.

8. Wemte

8. Vemte mi vssECKo do cela, co žádám,
toho mi nepřegte; ztáhněte rúzi mau z těla,
gať chcete se mnau nakládegte; nedeyte
gjdla, nápoqe, mŭg Bůh gest mi to oboge.
Summau: čiňte co se wám libj, když
Wjru mám, nic mi nechyb. Neb vsses
cko mám, ac w swětě nic, milugi ho, y
budu wjc.

9. Cožkoli mám, to gest geho; On
stworil, čisti, obživuge, řidj mne gať
Syna swého; On k zřístu Wjry probu
zuge. Geho gsau wnitřnj mysslenj, jáde
sti mé, řeč, činěnj. To dobré geho we mně
dilo, kterěj mne s njm solně spogilo; w; bu
zuge w srdčj mém wděčnost, y milowánj
na wděčnost.

10. Má šhla, rozkoss, poklad, čest gest
On, s swým Slowem y Swátostmi.
Krom toho z přirozenj gest Hřich, mé dēs
dictwj, s hanebnostmi. Wšak ale Žes
nich Dusse mé přigal ge vssECKy na sebe.
A aby Božské spravedlnosti věinil ja
mau winu dosti, protož trpěl, umřel a
wstal, abych geg y gá milowal.

11. Mé štěstj, tež y vssECKen čas, má
D 3 smrt,

78 O Sgednoceni s Bohem.

sinrt, můg žiwot, y to geho, co geho, ge-
mu dáwám jas, neb býti nemohu, bez ně-
ho. Co předzvědění spatruje; co vlo-
žení zgerouje; co geho posylá splnění na
mne jde w každém okamžení, Bolesti,
smutek y žalost přigymám z lásky za ra-
dost.

12. Sněwegte se nepřátelé, shledegte
na mne wsecky syh, mám Krysta za
Spasitele, On radost má, gá genu milý.
Al že geg znám gako swého, nebogjm se dne
saudného. S njm žádám žiwot swůg
skončiti, neb mne chce w sláwu swau při-
giti; Edežto gá budu srdecně geho milo-
wati wěčně.

Ich will einsam und gemeinsam.

S Hcy samotně y gednotně, s gednjm
Bohem Obchod mjt, a Wysslenj
držet w žření, co Bůh nenj, se zbawit,
Swěta zwyky, též y křiky nechtěgj se mi
ljbít.

2. Sladká Duffi, tichá Paussiti, Edež
mlčej Běc stworená, Edež Wnitřnosti bez
Těžkosti nakloněnék Tworcymá, a Ku-
ku swau na jástarou Krystu swému po-
dáwá.

3. Mné

O skrytém životu Běřichch. 79

3. Mné ohavné co tu slavné, w té přemarné Marnosti, neb samotné a gednotné obíráám se s Běčností, žiw gsem w Bohu, s Chutj mnohau, w té, y frowm té Časnosti.

4. Též Lichosti, w své Mladosti, mŭg Spasitel wždy hledal, mezy swými, ne cizými, třicet let Práci konal, kdežto pilně, též y silně, za nás k Bohu wždy wolal.

5. Králi Sláwy, degž at zdrawý gsem před twau Přítomnosti, a w twé Šile zřkožim mile Časowé Zvyklosti, aenž Bydlenj w rozptplenj má, žiw gsa w Bezpečnosti.

O skrytém životu Běřichch s Krystem w Bohu.

Es glantzet der Christen inwendiges Leben.

S Ekroj se ten Křestanů wnitřnj žiwot prawý, ač zewnitř od Slunce ohoreli gsau, to, což gim darowal Král Nebeské Sláwy, gim samým gest známé, frowm nich žádnému. Co wšsem skryté bylo, w Erdce newstaupilo, to gich ošwojčené Smysly ozdobilo, a k geho Přirozenj připodobnilo.

D 4

2. Mey-

80 O skrytém životu Běřich.

2. Nechateňgšši zřidj zewnitř se zdaji,
divadlo Angelů, co Swěta Smeti,
wnitř pať gsau Newěsty, (to Swědectw
magj) Dřeba, Koruna, Krystu nehmilšš.
Díwem Časů slugi, genž se přistrogugi
Krále swěho, genž mezo Lilium pase, poljs
biti, w Zlatě, neydražšš Okrase.

3. Gsaut syc Adamowé Dítě z Vřiro
zeni, nosej, gať ginj, zemského Obraz,
mirwagi, gať Hřissni, na Těle Gauzeni,
těz gedj a pigj w náležitě Čas. W zem
slém Obcowánj, w Bđenj také w Spá
ni, před ginššmi obzwláštňho nic nema
gj, gen to, že žádostmi Swěta pohrdaji.

4. Z Rodu pať Božského gsau podle
Wnitřnosti, gež Bůh sám skrz mocné swé
Slovo zplodil: Biskřička, Plamenek,
z Plamene Wěčnosti, gež swrchnj Geru
zalém genu kogiť. Sich Bratřj Angelé,
s nimi přewesele Čjest a Sláwu genu oz
dobně wzdávagi, a s nehwěťšš Čhutj ljs
bezně spřiwagi.

5. Na Zemi gsau žiwí, w Nebesých
obcugi, w Mdlobách; ti genž Swěta
gsau Obhāgcowé: přizewnitřnjm Hřmo
tu

Ostentem životu Wer schen. 8f

tu Pokog zaſſugi, chudicich gſauc,
magi wždy Dary nowé. W rozličném
Gaujenj gſau obweſeleni, vmiroweni bſti
často ſe wiſſem zdagi, v Wnitřku pač ži-
wot Wjry w Mocj magj.

6. Když Krystus gich život zgeroně se
vřáje, když se tať gaťhž gest, patrně se zge-
wš, spolu též gich Důstognost spatřiti dá
se, wssechněm k Podivenj: o njž Swět
newj. Budau kralowati, a wěčně ple-
sati, Nebesa, co Swětla, Okrasau kras-
sliti, při čemž budau Radost bez Přestá-
nj míti.

7. Pléseg wšsecka Země, y wv Pahrb-
kowé, genž žiwé Semeno Bojské přigj-
máš; neb toto Znamení gest Hospodi-
nowé Swědectwí, že Požehnání mjtí
máš. Budeš po Neštěstí s nimi skow-
ně křestí při wonitřeního žiwota gegich Zge-
wení, po němž gjž máš nyní srdečné Lau-
žení.

8. Bezjssi! ty s křestý žiwote swých
Dussi, ty Dždobo tegná Swěta nowého,
degž nám, (ač nášs žiwot při tom trpět
musý) ať Cestau Fráćime Příkladu twé-
D s ho.

ho. Skrze Pohanění, w zdegššim Pos-
nizení, s Krystem swého žiwota w Bohu
Skřtosti, až wěčně dogdeme Nebeské
Radosti.

O Posvěcení.

Ein's Christen Hertz.

Duch Křestana k wěčným se Wěcem
wynáší, Srdce zemské k tomu co
zemského; Když Bůh s Duchem, Duch
Swěta geg nesrazí, neb Božská Moc
mocně slyš geho. Bůh wěrný gest, kdo
se k němu obrací, začnaučkoná, y dočkoná
w něm Práco.

2. Ano On sám nás předchází Milos-
sti, On sám hledá chtěge nás k sobě wést,
Cierwička Pán w takové má Wěcnos-
sti, ač gať Jonáš tak nepowolný gest;
miluge geg, a nechce ho pustiti, tak hrššné-
ho předce chce w Láске mjeti.

3. Otevíř mi Hlubokost mé Hřššnos-
sti, degž mi též znát Hlubokost Lásky twé,
zruš mi cizý Pokog, nedeg Radosti, gen
v toho genž geg sám má pro mne: genž
slibil: Já wám dám Odpočinutí, když
Hřichů Šho wám dodáwá Nechutí.

4. D!

4. O! Beránku, gegž Jan widj w
Zgeweni, gaž od Počátku hned bpl zabity,
segmi ze mne Hřích, nebud mi vzdálený,
bnych tě znal y ofaussel, gaž h gsy. Degž
mi přemoct Beránku twau Mocnostj
neytěžšj Kříž mých Hřichů Ohavnostj.

5. Degž mi čisté Srdce, ať to spatřugi,
co tělesné Oko newidělo, degž twau Lá-
sku w Srdce ať pochopugi, co na Srdce
Lidské newstaupilo; ó degž mi skrytau
Mannu pojswati, a na tě Gejžšj wždy
wzpomínati.

6. A tak tě chcy wždycký Srdce chvá-
liti, dokudž budu w této Smrtedlnosti,
tam pač budu nowau Pisni tě ctiti, při-
gmi wssač to, coť nesu w Slabosti; až
tobě tam se wssemi Serafiny w Chrámě
twém budu spjwati Spěw giný.

Meine Seel ist stille.

Sá Duffe gest tichá k Bohu, genž
pospichá mně Pomoc zgewit;
Mé Srdce přigimá, kterač Ván Bůh s
swýmá Dítka má chce git; Edž gen zde
widu k Nebi gde, a Gejžš odlaučen neni,
mám w tom Spokogenj.

D 6

2. Má

2. Má Dusse w Tě skládá Naděgi, a žádá Bože být s tebou, wšudy Času wšeho, netrpě žádneho, kdo proti tomu? Zboží, Slávy, Křesťi, gichžto mnohých žádostiwj, Duch můj nenjchtiwj.

3. Ze wšech gen gednoho, dj Duch gich, ne mnoho, gá z nich miluji; genž má po mně žádost, w němž y gá mám Radost, oddává se mi; On gen sám mně má být znám, genuž gá chcy oddán býti, a w něm žiwot miji.

4. Dobrotu považuj, a wložít se snažuj, do geho Lůnu, vč se w něj dauffati, tak hned budeš znáti, že gen Pokog tu; gegž dáwá Tichost Ducha. Kdo gest k Bohu zachowalý, dá mu Pokog stálý.

5. Má Dusse wždy čeká, a gen se obléká w Lásku Krystowau, sly se Naděgi, pakli gi kdo chtěgi sšodit, nemohau: Drží se w tom vdatně, v Bjře s Trpěliwosti, Konec dá Radosti.

6. Amen, tak se stane, kdo měrný žustane, w Prawdě to sezná, že těm gež miluge, Bůh Kříž osladuge, Estěstj pak chowá
na

na ten Čas, w kterýmž se jas odvrach
šuffená žalost, a nastává Radost.

W süsser Stand.

S Gladký Etaw Života etného, ten
genž; Sprostnosti pocház, Srdce
Bohu giž oddaného, gegž wždy Smysl
Křistu procház, Edyž on Ducha podle
svojch Etnosti w Urim a Thumim wse
tworí, a w Mocí té Božské Gasnosti fa-
lessné Wsosti borí.

2. Co se ginšim zdá sličné býti, gest Srd-
chm tém dětinská Hra, co ginšij chce ne-
winné msti, guž gest tém Dussim ta Wěc
zlá. Proč? pro: Odřečni se wšech Wěs-
ch: netegkeg se nečistého, ten Klenot nedá
se odnésti, Edyby neopustil wšeho.

3. Nebeský Pokřm gest přeskadký Dus-
ši, genž w Křistu žiwa gest, hági Srdce
w život krátký; Edyž gessťe co při nj nalezť,
co k Sláwě Swěta přináleží, gest gi co
Pekla Trápení, a Edyž gen w Lůnu Bo-
žim leží, bere z wšeho Očištění.

4. Sprostnost Křistowa hági Dussi
před Bauřením toho Swěta, též w Ges-
skyni Pokřm mst musť, w Horebu se roz-

čtveřá, řdňž Pokřtšký Hauff se Plewami
co Chlébem a Cukrem kogi, w spůsobu po-
božného Zdánj, Sprostnost stogi w těžkém
Bogi.

5. Sprostnost nic nemá ořdobného, gen
Poklad w Kanách Krystowých, žádost ži-
wota Nebeského přemahá ten bláznivý
Hřích. Při neydražšim Božim Dítěti
střiwj se slawně Boží Směno, kterakžby
od něg Swěta Smeti tak mnoho bylo
wáženo.

6. Starosti, Nauze v Trápení, gjmž
se ten Swět trápíwá, též Záwisti, ano
Dráždění Smysl Krystů v Sprostnost
nezná. Ten Poklad, gegž w Srdce
swém chowá, nemůž gj nřádný wřiti,
řdňž Duffe ř té Čtnosti hotowá muřž z to-
ho Radost mřti.

7. Předrahý Obraz Duffi znáti, řtes
ráž se řrassli Sprostnosti, dořudž se budete
řlamati, bláznivé Panny, řam gste řřln?
což gřlau řampy w nřchž nenj Oleg, Zdánj
bez Bořské Sprostnosti, řaždá o co lepřřř-
ho wřleg, nechagic Swěta Marnosti.

8. Gezu wřřřřni do Srdce měho Smysl
ten

ten pravé Sprostnosti své, vnitř, ačby
s Bolesti geho, Marnosti Světa klamliv
vé, ga starého Draha Znamení na Wě-
ky nositi nechcy, gen mi deg své Spro-
stnosti Smění, totižto nové Stvoření.

Zuletzt gehts wohl dem der gerecht.

Posledně se dobře má Spravedlivý,
genž zde s Krystem Dedicem Bo-
žím byl, poslední gde vzáctného Leta Čhl,
Den Spasení, pro Radost ossechném
chtivý.

2. Posledně dává Bůh co sme žádali,
když Wíra skrze Kříž prohnána gest, a
Trpělivost na Cielích nalezt, když sme
o Světa dost Hanby vystáli.

3. Posledně Refům Koruny dávají,
wedauc ge z Pole k Odpočinutí, kdežto se
gim přege Oddechnutí, když od Krále
Bog odplacený mají.

4. Posledně Bůh Wodu w Wíno
měnívá, genž lepši gest Hostem k Obcer-
stwení, v Wíře spli nové Manžely, Od-
kudž widět, gať dobře svým činívá.

5. Posledně teprw Rachel gest odda-
na

na Izraeli. Posledně Jozef též přichází
k Zwisseni, dříve Těžkost nese. Posledně
Zobiáš těšen od Pána.

6. Posledně, ne předně, Bůh své přiz-
gimá do rozkossného života Ráge, a činí
ge Angelům podobné, ač se dříve zdá, že
sich El; newssimá.

7. Posledně snaží se ať se Tichost mno-
ží, Dusse milá, předtím genž skussuge, přiz-
tom tě pak srdečně miluge, Rozpomeň se,
že tak gest Wüle Boží.

Auf Christen-Mensch! auf, auf.

Wrostaň! ó Křesťane k Bogi! po-
wstaň v k přemáhání: na tom
Swětě, v té Tžasnosti, gen gest Rytěro-
wání. Tomu kdo nechce bogowat, Ro-
runa se nemůž sehownat.

2. Diábel přichází s Chytrosti, Swět
s Prachtem, též v s Přichau, Tělo s těles-
snau žádosti, tebe wwešt do Hřichu. Ne-
bogugessli co Wjtěz, tedy přemožen gsh,
to wěi.

3. Pamatuj, že gsh k Praporech Wůd-
ce Přisahu složil, wěwž že tě k Boge
Prácy twůg Spasitel položil, považ je
řádný

žádný bez Boge Wstěžstwj newzał
Połoge.

4. Gał hanebně gest ědyž Wogał před
Złosińskem wtjřá, gał potupně! ědyž co
Łeżáł přemáhat nepřiwjřá, nepoctiwě!
ědyž se stáwá že se Odpućcům poddáwá.

5. Zaćni, Diábel wtect muřš, Śwět taz
ķe neobřogj, Ěśo neżůstane w Duřsi, ać
ķe tał nepořogj: O Hańba! ědyżto Ĥr-
dina před řemi přš Ĥuce spřná.

6. Kdož swjtěżh a obřogj na Nęprátes
ķi Mjřte, ten z Ģřewa Żiwota w Ĥiagi
gjřti bude żagjřte; Kdo swjtěżh, nebude
ten od Śmrti druhě wražen.

7. Kdo wjtěżh, w Prawdě bude tu
řkrytau Mannu gjřti, ten Śmęno nowě
nabude, geg nebude męct ějřti, ać bude do-
bře napsane, gen řám ten ědož geg dostane.

8. Kdo wjtěżh, ten obdrżi Moc s Kry-
řtem řralowati, že bude moct y Pohany
řwým Prutem sprawowati, ědo wjtěżh,
dát Pán genu za Praporec gitřnj
Śwěżdu.

9. Kdo wjtěżh, bude s Kryřtem w bjłém
Ĥauffe choditi, a má s ějřtými żapsany w
Knize

Knize Života bŕti! Vyznát geg před
Twári swého Otce, y Angely geho.

10. Kdo wjtěž, newyjde wen; Ehrá-
mu Boha swatého, bude w něm učiněn
Glaupem, Gméno Města nowého, též
Boha nasseho Gméno má bŕt na něm
wytiff tĕno.

11. Kdo wjtěž, bude s Krystem, a on
s njm wečĕřeti, ano, také s čistým Srdcem
s njm na Trůnu sedĕti, a wĕčné Krá-
lowstwj mŕti, též wĕčné Nebe krasiti.

12. Bogŭg tedy gafo Dytĕř, aby mohl
odolati, posylŕ se wezmia swŭg Panĕř,
by to wŕŕe mohl dostati; Kdo Koruny ne-
dostane, v wĕčné Hanbĕ žŭstane.

Piseŕ probuzugjch k Zrŭstu w Křĕstanstwŭj.

Sahre fort :: Zion, sahre fort.

Prospjweg :: Syon! w Swĕtle
prospjweg, Dždob swŭg Swjcen
Swattosti, w prwnj Lásce swĕ zrust mĕg;
nepotracŭg Horliwosti, k wŕkĕ Cestĕ w ka-
ždŭ čas se mĕg. Prospjweg, ::

2. Nebog se :: ó Syone, nebog se po-
tupy

tupý ani Žejřlosti od žběři Satanowé, hled
na Korunu Wěčnosti. Budiž wěrný až
do Smrti své, nebož se, ::

3. Odporůg :: ó Syone odporůg swě-
tu, genž Rozkoš sľsbuge, žádost gehožawr-
hůg; On tak lidj zaslepuge, Syone!
Swedenj se warůg, odporůg, ::

4. Právě skus, :: Syon Duchu prá-
wě skus, genž; obau straně zlému táhne,
bdj, neb tak věj Krystus. By nevwázl
w Swěta bahně, ó Syone! Každau Wěc
y Kus Právě skus, ::

5. Přiwíň se, :: k Bohu Syon! přiwí-
ň se, Posylň se Duchem Mocy, nes-
měg w nádrách Pokrytce. Nebud mř-
twý jako mnohý, co Katolest k Kmenu;
Bůh to chce, Přiwíň se ::

6. Prolom se :: ó Syone prolom se!
neb máš otewřené Dvěře, stkwěg se w
Lásce Bratrské. Zger, gať ten hognost
Syl beře, genž w Krystu má Potěssenj
swé. Prolom se ::

7. Setrweg :: ó Syone setrweg, budiž
tobě Poklad wážený, proň wždy před sebe
chwáteg.

chváteq. Nebud studený ni vlažný, hor-
livosti wýhti sy nedeg. Setrweg :,: ó
Sohne setrweg.

O Radosti w Duchu Swatém.

Kinge recht wenn Gottes Gnade.

Bogüg rádne, když tě Boží Milost
táhne k Pokání, nechť Duch tvůj
to Brimě zřloží, genžmu dělá stesklání.

2. Bogüg, neb těsná gest Brána, vzká
Cesta k Spasení, druhá široká nazwaná,
wede wšsech k ztracení.

3. Až do posledního Dchnutí, wjiti w
Život se snažüg, Diávla, genž se žlému
nutí, wždy mužíte potlačüg.

4. Bogüg, k zrůstu w Horlivosti, ať
tě prwní Láaska twá odtáhne od wšsech
marností, neplatí pokowicná.

5. Bogüg s Modlitbou wolage, a w
tom také setrweg, nad časem sy nestýskage,
překážeti sy nedeg.

6. Když gšy tu Perku vchwátíš, nemys
že gšy wšsecko zlé, skrz to giž cele potlačíš,
njmž nám Diábel škodit chce.

7. Snaž se s Bájnjo Spasení, by se
mohl

mohl to něm nalezt, neb pokudž gsly jde na
Zemi wždycky nebezpečno gest.

8. Měg Korunu swau w gístotě, drž
se toho co guž máš, trweg stále w ctném
Životě, pádem spět wsecto zmrháš.

9. Zbraňug Dčim swým patřiti na ty
Swětské marnosti, chtěg se zbranj opatři-
ti, vtjkeg Bezpečnosti.

10. Nedeg Wúle Tělu swému, žádost
swau na vzdě měg, dášli chtiwý Pokrm
gemu, ztratíš Milost hned, to žneg.

11. Swoboda Těla nad mjrú dobré
mrtwý, zlé syli, w Serce káž wsectu
Wjru, necháwá gen Strom shnilý.

12. Wěrnost prawá nevstáwá, s Hř-
chem stále boguge, Wětru se točit nedá-
wá, walcj až tryumffuge.

13. Wěrnost následuge Krysta, a ne-
wmdléwá w Bděnj, Rozkossém nedáwá
místa, anj žádá dobré Dnj.

14. Wěrnost prawá bývá w Pláci,
co bláznjš? řjká Smjchu: Neb, gať Bůh
přigiti ráčj, genom Pláč bude s Hřjchu.

15. Wěrnost prawá se wzdaluge Hřmo-
tu

tu tohoto Světa, svůj Pohlád w
Nebi miluje, protož též tam Srdce má.

16. O! bogovnícy to znegte, mlčte mu-
žně, bogyc se; k zruštu wždy wjc pospicheg-
te, až tam w Nebe přigdete.

17. Myslte w každém Okamženi, snad
Chlmüg gest we Dverích, Oleg, gestli ho-
dost neni, přijwegte do Lamp svých.

18. Zdaž wsscekn Svět w zlém neleží?
zdaž nehorí Sodoma? Dusse, o twüg ži-
wot běží, pospichegž kdo o ni dbá.

19. Pospěš, chcessli být zachován, a
gezeru vgiti, zawrž, w co gsy byl zakován,
běž, běž co Gelen ž Sytj.

20. Btec ž Kufau Světu zlému do
Segoru tichého, běž, at dogdesh k Chli
swému, zawrž co gest hrššného.

21. Necht tě wssceko marné mrž, od
proklatého se vzdalüg, Duch twüg nechť
gen s Bohem drží, co nečisté potlačüg.

22. Počíteg Dne y Hodiny, až se Že-
nich vřáže, přemohauc zlého Příčiny, za-
střowj Wěčnosti záře.

23. Pospěš w střje gemu běžeti, rcyž, ho-
toro

toho gsem, Swětlo mé, Stánek swůg wo
Hrob dáti něsti, mne syti co gest wěčné.

O Pokoji Božim.

Wiewohl ist mir o Freund der Seelen.

Dobře se mám Dusse Příteli, když
odpočívám wo Láске twé, Pospí-
chám k tobě Spasiteli, z Bdy obkličujících
mne; noc Smutku nemůž Msta mti,
když mi přewesele se swití, twá Láska w
Wnitřnostech twých. Tak guž na Zemi
mám své Nebe, a každý kdož naležá Te-
be, zažije Rokossy wěčných.

2. Swět, buď mým, gať chce, Pro-
tiwnjsem, Nepřeg mi nic, wždy se hneš
weg, nechcy geg mti Milownjsem, Čiň,
co chce, čin; nedbám na něg. Gen wo
Tobě mám své Potěšení, tys můg Přís-
tel, nad něhož není; Přítel, když gins
cauffagj. Zlost Swěta ta mne nepora-
ží, neb mi wždy nowá Pomoc wýchází,
když Wlny Lodj motagj.

3. Když děš Přisnost Mogjissowa, y
Zlořečenstwj Zákona, též když se dělá Mes-
tla nowá, wznáší se mocně Wjra má,
do

do Komůrky Jan Smjrce mého, kdež mám dost Místa bezpečného, kamž nikdy Hrom nehodj. Když vssecko proti mně powstává, twá Láska mne we wšem zastává, kdož odsaudj? kdož vsskodj?

4. Wedessli na Paussť k Pokussenj, gdu, na Tebe spolehna se; tam dáwá Nebe Wzjivenj, a Skála twá napágj mne. Twým Cestám gá se duwěřugi, neb w Požehnánj se skončugi. Když jen Tě mám, mám wssého dost. Wjm, že toho chceš oslawiti, ano nad Hwědy postawiti, toho dějto wwodíš w Mjstost.

5. Necht bude Smrt ginsjim strassliwá, mně nenj; neb, Žiwote můg, Dusse má w Tobě odpočjwá, Nenecháš mne, wjm, neb gsem Twīg. Kdož se bude své Cesty báti, z které se guž domu nawrátj? Tu Strach y Starost má Konec. Pro tož, mé Swětlo, mně s Radostj, z těch diwolých Swěta Temnostj, bráti se k Tobě, snadná Wěc.

6. O! gať se mám Dusse Přjiteli do bře! spolehna se na Tě. Aleby Swět, Hřjch, Smrt trápit chtěli, nemohau, neb

En

Ty těšiš mne. Necht w tomto swém
Blahoslavenství podle twého Milosr-
denství, Zalusím Nebeskou Gladkost.
Prýc Swěte, prýc, s slibným Lauděním,
gen Gejš gest mým Potěšením. Že
On gest můj, to má Radost.

Wiewohl ist mir, daß ich nunnehe.

Dobře se mám, když guž gsem rozvá-
zaný od wšech Hříchů, šrz Křes-
ťanstwa a Křtenu, co tak dárno s Horlivo-
stí žádám, to mi již šrz Smrti Křes-
ťanstwa dano, když Směno wěčného Žiwo-
tem mým nazwáno, že již wjc Smrti ne-
poznám: Dobře se mám!

2. O! Radosti, kteráž mne potěšuge,
když ta Wile Otcowa se splňuje, bych
kde On gest, gátěz byl w Gasnosti Nebes-
ké Sláwy tam s ním nalezený, kdež Zá-
stup tisíců Angelůw shromážděný, patří
w Swáté Důstognosti: ó Radosti!

3. Gsem spokojen, neb toho Swěta
Wěcn, ač sličné gsau, předce ge mám za
Smeti, Duch zemským nemůž byt vko-
gen. Nemohu Cílowěku se wjc swěřiti,
mé Oco chce gen co Nebeské gest patřiti.

E

se

se roššim, což Boží Wůle gen, gšem
pořogen.

4. On Pastýř můg, on pase mé Wni-
třnosti, Chlebem, Wjnem a Olegem
Radosti, Na Pastvy zelené wodj Lid
swůg. Mne potkat nemůž, že gaké foli,
neb Gejšš Kristus při mně gest s Prutem
př Holj. Duchu, i Hognosti se radůg,
On Pastýř twůg.

5. Duch můg plěsá nescišlnými křát-
ma, chytje často, gak mne wraucně obgjmá,
tak je wšsecky žalosti odtřesá, též Muzkosti
Tjž musj wstaupiti. Štěstj! Rozkofs
žádná nemůž té rowná býti, řdyž i té gž
dagj Nebesa, Duch můg plěsá.

6. Gdu neb stogim, mám Šě za Pro-
wodnřka, činš je přede mnau Zemnost
wtřká, tak je spatřugi Swětlo w Swětle
twým. Še hožt děkugi, žiwota Půwode,
neb gšj zbráníš, že mi Wád žh nebyl ke
Štode, že se Šestřestj nebogim, gdu neb
stogim.

7. O! Pořogi, nechť wždy nepořog mje
wá, řdo Starostmi na Swětě se odjwá,
nežádám sy té žadosti twogj bjdnj Swěte,
nalejš

nalezl sem cos drahého, g'a cele přivázan
ke Ghu Sežisse swého, tak je gsem wždy,
téz w Bogi, jím w Pořogi.

8. Pořm, Nárog můg, gest s Chutí
smíšený, Duch můg wždy bývá obweše-
lený Moch nebeskau, (ó solň mne wscy-
řog!) Nestarám se, on každodenně dává,
hogně, co mi gen řdy a potřebné poznává,
woláště pak proti Hladu žbrog, Pořm,
Nárog.

9. Spím libezně, řdyž mne můg Se-
žš chrání, a Lewicy mi podkládá w mém
Spáni, Prawicý pak swau řdyž obgimá
mne; Čtím kterať mne we Snách swau
Milosti občerstwuge y napági až do Cy-
tosti, tak řdyž w Pořog oddávám se, spím
libezně.

10. Řdyž prochťm, gsem s tebau ne-
proměnně, ó můg Pane, ó ať tak wytrže-
ně Tebe stáke pod Čtrechau mau držm,
abych Tě nalezl při mně wždycky státi, ó
degž mi Ženichu můg, tu Prořbu dostati,
ať Tě wždy wesele widjm, řdyž prochťm.

11. Gá nevmřn nikoli, než žim budu, a
twé Skutky ohlaffowati řidu; wěřim w
E 2 Tebe,

Zebe, protož w Saud nepřigdu. Neb
že gsy nad Smrti Wítězstwj došel, tehdy
též y gá z Smrti do žiwota gsem prošel;
Žiw gsa držim Tě Wjrau mau, gá
nemru.

12. Tak žiw gsem wždy, nemohu wse
vměsti, neb z mé Slávy mne chceš wy-
swoboditi, až mne tam wweďeš do své
Sláwy. Kdež na oblečenau chcy patřiti
Neměstu nebeskau, Geruzalém, choditi,
bych tam zůstáwal na Wěky, a žiw byl
wždy.

13. V Wěčnosti se wssemi zvolenými,
genž gsau trohmi w nowě powolanými, s
Pterýmiž tam své wěčné Radosti, potom
budeš bez konce zajiwoati, a w tom Křišťá-
lowém Potoku opljwati, y Stromu wěs-
čné žiwnosti y Wěčnosti.

14. Zůstaň při tom, chcy Tě wěčně
chwáliti, řdyž tam w tomto nowém Měste
patřiti budu oslawený trého w gednom,
Tak, tak, wěřim že se brzy stane, že Tě
budu ctiti a chwáliti, můg Pane, řdyž
nebudu w Wězenj tom, zůstaň při tom.

O Glá

O Sláwě Duffi wěrjých w Krystu.

O wie seelig sind die Seelen.

S! gať gſau blahoslawené Duffe s
Krystem sgednocené, genž od Lásky
Wěrčicka tať mocně se zawát daly, až též
cele tam uřtaly, kdež gich Magnet byt
swůg má. ::

2. Kdož můj Sláwu wpslowiti, kteráž
gij za žiwobytj, w každé z nich zde přebývá?
Nebesa wřecká gſau malé, pro tu Duffi
genž od Krále Lásky gest zapálena. ::

3. Když Seraphim zakřehagj Tráre,
a před ním padagj, Niewěsta genu ke Etě
Přeslawnanu magic Korunu, Choti na dře-
stogném Trůnu w Obhčeg směle patřj. ::

4. K Bázi sſce a k Trěsenj přiwodj
Každé Stwořenj Swattoť Krále tohoto;
ale Duffe s ním spogená býwá mile oběro-
stwená, když gen wzhlédne na něho. ::

5. Jehovah, když se gmenuge, Nephwř-
řj se oznamuge této Niewěsty Sláwa:
Neb genu se připoagie, geg za Rozkoř
obhbugie, Weden Duch s ním se stáwá. ::

6. Nad Karbunkulus gasněgřj, a nad
Adamant wájněgřj gest této Sláwy Ga-

snost, genž gi na sřrže procházř, a co Po-
toř z nj vycházř, z niř Králowna má
Radost.::

7. Kdožby tedy co milował, a neproje
se nesnažował Ehoti Krále se státi? ac při
tom muřm Křřž mřti, a od rořseho se rozda-
liti, Běčnost rořsecko nawrátř.::

8. Deař mi, Pane, na žádosti swěho
Přirození Etnosti, téř Duchu Králowřs-
ho, tobě wěrně se chowati, rořsecko mile ja-
přrati, co gest Swět aneb geho.::

9. Tak nechcy dbáti, ac Tělo proto
zhynaut by muselo, neopustřm tě předce,
bych neměl Břechy mřti, chcy se třm sa-
mřm těřiti, že gsem swěho Geřřsse.::

10. Chcy wěřiti bez Eřtění, až do řřta-
řněho Patření Towarřsse milého; až
mne přřgme do swých Kamen, řdeř mne
progme Lářřy Pramen na wěčné Swa-
dbě geho.::

Verfließ mein Geist.

Vyplyň se Duchu můg w Kanách
Křřřtowých, a zařen welkau řřžen
swau, giř gsem zase při Wodách prame-
nowých řřřřřch Duffi wyprahlau. Po-
spěřs,

spěš, co Helen, k tekutým těm Vodám
slným, libežným, a přecistým, i Krysto-
wa Boku, Dusse se zmocni při tom Toku.

2. Swět nemá nic pro tebe k Občers-
tvení, Napáží; Gezera Sedem, Pro-
tož k Praudům života még své Zření, te-
řauchým před Božím Trůnem, tu se Srd-
ce ronitně kogi, genž bývalo w Nepoko-
gi. Tu Balzam rofsechných Zofftů dělá s
Moch w Moech Dusse v Děla.

3. Wypli mělliby kde gessťe co w sobě,
coby marných Wod chutnalo, Aby ten
Křišťál tekł w čisté Nádobě, gegž ti Slo-
wo vřázalo; Boha se Swětem nespek-
tug, marný bylby Numysl twüg. Neb
magj čistau Mysl y Děj to Dikty, genž tu
Mikost točj.

4. O! gať pěkně, gať newymřuvně
teče Nebeská Rozkoss do Srdce, řdyž
Bůh jižěň hasť w té Lásky Rjece, giž
wždy wjc Praudem dáwat chce! To tě-
lesný Rozum newj, tím meně Diktu rozu-
mj, kterěž Bůh w tiché Duss i koná, řdyž
gen vždy odpocjwá ona.

5. Ejloměl Boha spatřuge s swatou

E 4

Bájn,

Bájnij, w Moech, gimžto rovných není,
 řdyž zemiskau Wěc chce w nás skazut s
 swau Káinj, w gegiž tegněm gsine Wěs
 jenj. Wšak to činj tak libezně, že nám
 ta Těžkost k Chuti gde, Držj nás tegně to
 chytíme, že se k němu hned obrachíme.

6. Twa Láská syc není možná k Snes
 ſſenj Stworěnj plně Hříšnosti, neb ač
 koliv w tom má své Oblibenj, řdyž na něj
 rozhledneš s Milostí; wšak řdyž gen zge
 wišš Paprštěk, a Welebnosti slawný
 Blesk, Musj smrtně se děsyti, a s
 Eliášem se vkrýti.

7. Ale předce se libezně zgerugeš, že
 to Dítěm sнесitelně, Tak radostně nás
 sám oswjećeš, co Slunce na novém
 Swětě, My gen Switánj hledáme, ač
 Swětlo své wždy dále gde, ažby podle
 žádosti; kwerko, nám twých swatých Kán
 plně Swětlo.

8. Potok těch Wod čistých máže zahna
 ti Egyptské tmawé Temnosti, mocta ne
 dá se niterak wypsati, přesvědčujich
 Wnitřnosti: Chytmeť Moc twého Du
 cha, genj nám twau Lásku podává, bez
 wšij

wššj Brásky w čistotě gasné, co Pravdy
Swjcy, genž nezhasne.

9. Spasyteli, tu se mohu poznati, že
nic negsem než bjdný Čerw, shnilé
Dřewo na nic gen w Oheň dáti, tu mi
známá Milost teprw; twé Swětlo mi v
Prach; geroj Hřichu, o njch; Čilowěš nes
wj, toto snižuge při mně Pýchu, a wede
mne k Pokoře; Hřichu.

10. Tu se mi též Spasyteli; gerougesš,
gaš twůg Obljček milostný: Kdž; Hus
mno mile; Prachu očistugesš, dáwage
mi na čemž scházj. Mau Skázu Ty je
mně; snjmášš, se pak; za Hůl moenau dáš
wášš, a kdž; newjm kde a kam giti, musš
nowé Swětlo swjtití.

11. Čjim wěrněgi tě v Bjře přigjmám,
tjm swětlegi Swětlo swjtí, a kdž; též swé
Kuce radostně spjmám, Dusse twé Lásky
Moc chtj. Tehdy w Lásce poskakuge, a
tebe wraucně miluge, Čhtělatby tišhc
Swětu dáti, byť se mohla Nahrada státi.

12. Pane! degž mi w twau Swár ča
sto patřiti, syc newjm o Potěssenj, roz
kaž se Oblakům černým rozgiti, genž mi

mau Mysl obtahugi, Přemilostný, nám
blížký gfo, hledámeli, ay, teď gfo ty, a
chcess vždy s trvými přebýwati; chtěgž
mi se často zgemowati.

Du süsse Lust.

Sladká žádosti, i Lásky Wnitřnosti,
Ty působjšs prawau Radost, je mi
f coj hýne žádost, sladká žádosti, i Lásky
Wnitřnosti.

2. Twé Wrchowistě dává přecistě Zoff-
ty Ducha f Občerstwenj, a nebeské po-
sýlnění. Twé Wrchowistě dává ge čisté.

3. Sylné Wnučnutj Božjho Dchnutj,
o newymkurná Dobroto, w Srdcy Po-
koje tohoto, sylné Wnučnutj Božjho
Dchnutj.

4. Pořog mi degte, nic se neptege, neb
gsem řřz Oponu prossel, aby chotě Lá-
sky dossel. Pořog mi degte, nic se neptege.

5. O! přebłaze mi, že mne Bůh těšj,
žádný nezná té Radosti, gen kde gi Bůh
dal i Milosti. O! pře blaze mi, že mne
Bůh těšj.

6. To smyslné Tělo nechťj toho, ge-
nom Duch Dusse Mocnosti napági se tau
Sladkostí.

Sladkosti. To smyslné Tělo nechťi toho.

7. W Odpočinutí on sám přistaupí, tam budem Rozkossé míti, když nás to Slunce osvíťi. W Odpočinutí, kdež sám přistaupí.

8. Tam wšsecko zmizí, co nás jde tíž. Ta Rádost nemá Těžkosti, neb w Radosti nad Radostí, tam wšsecko zmizí, co nás jde tíž.

9. O! ty Šlo má, Slovo života, nechť mne Moc twá neopausťi, na Swěta tohoto Pausťi. O! ty Šlo má, Slovo života.

O Pokoji Božím.

Mein Salomo, dein freundliches Regieren.

S Salomaune twé libé Králování ho-
gi to, Ducha mého co tlačí; když
se k tobě mé Srdce obrach, začíná Duch
Pokoje Pánování; Twá Milost Mysl
mau tak progimá, a Bázeň, nepokoj ze
mně jsnámá.

2. Gistě, Choť můg tak drahé Dary
dává, gež celý Swět mi dáti nemůže, po-

hled na něj v geho Rozkose, rostat Dusse
bez Potěšení nechává; Můj Gejšs
rosteť tak hogně kogi, řdy celý ten
Swět zdaleka stogi.

3. Gladký Choti, gať šťastné Srdce
toto, kteréz pod Zákona Ghem vstalo, my-
ni pať giť k tobě se dostalo, poživagie Tě
předivná Debrotu, genž Uzlost roste-
cku tak pohřizuges, a geg Pokogem twým
občerstvuges.

4. Gistě Choti, řdy twé Lásky zname-
ni, mé Srdce tak lybezne prochází, že me
mně čisté twé Swětlo vychází, genž pús-
sobí Srdce s Otcem Spogeni, řdy při
něm paubé Odpustění znám, a od něj
Milost za Milostí mám.

5. Čím wje se mé Srdce k Otcu obra-
cí, tím wje Syl v Spaseni nabývá, že
snadno rosteť Marnosti pozbývá, řz
něž se sye Duch hasí a potrací; čím wje
Srdce mé Otce okuší, tím wje se w
Swatosti cwičit musí.

6. Ten, genž w Dussi teče, Pramen
Milosti, stává se jiwota w ni Studnicí,
do Moře jiwota wždy běžící, genž Prau-
dy

dy života pausstj w Hognosti. Když
Woda tato w tobě swůg Běh má, Dwot-
ce Ducha w tobě porostává.

7. Když giž w sobě gasně s odkryta
Swátj Hospodinowu Sláwu spatřuješ,
tak život tobě vychází, spolu též skryta
Maudrost poznáš, co Gasnost w záři.
Tak y w tñj Obraz proměněn býváš,
těž také Moch Hřichu pozbýváš.

8. Což Zákonu nemožné bylo dáti, Mi-
lost twá dává nassj Mdlobě, působj ža-
dost k Swatosti w tobě, též wjc a wjc pro-
měnu dává znáti, když tebe z Syly w
Sylu wvodj, a Tichost s Pokorau w to-
bě plodj.

9. Ehtěg Srdec mé gen wždy Krysta
patřiti! narostěw mne, můg Wyhode
z Wsosti, bych spatřowal Swětlo w
twé Swětlosti, a cele mohl twé Milosti se
swěřiti; Mhl žádný nebud tak welký we
mně, genž by mne odwedl od té Lásky twé.

10. Když Pokleseš mne před tebau sni-
žuge, a Ducha Synowstwj we mně hasj,
těž když Zákon se s Wjrau zápasj, y Aluz-
kost, y Bázeň we mne wzbuzuge. Degž

mi znát své Srdce co Matere, ať Duch
novou Školu s Vjrou bere.

II. Takť Gezu w tvém spočívám Mi-
řování, Ty sám můj věčný Pokoj býti
máš, když mi se w Milost svou oblecy
dáš; gediný můj živel své Smilování;
a když Tě za gedno h' vřesko znám, takť
dosti gest, když jen Tě požívám.

Der schmale Weg ist breit genug.

Szká Cesta, dost široká k životu, to-
mu genž lehce, tisse, přímo gde, ne-
dage se zavěsti ginam kde, vřplně hledage
Gistotu, tehdy široká gest dosti k životu.

2. Cesta Páně gestit plná Gladkosti,
kdo sobě gi v Vjře rozgimá, ať nj naklo-
niti své Srdce dá, aby se k nj oddal s Ra-
dosti; takť Cesta Páně gest plná Gladkosti.

3. Nedvěd nemůž Divčj Zichost mjeti,
Wlk miluge svou vlastnj Divokost, ga-
kauž hrššné Tělo můž mjeti Etnost, a tu
Cestu sy oblíbiti, nemůž Nedvěd Divčj
Zichosti mjeti.

4. Musíš se prvo Duchem z Ducha
naroditi, když nalezt tu Cestu Ducha
chceš, syc gi ani s Těžkostí nenagdeš.

Pryč

První marná Myšl nechcť tě míti, Duchu se můg musí Duch naroditi.

5. Kdo se z Krysta z novou novým narodil, následuge wěrně Pána svého: on musí prw okusyt Kříž geho, nežliby se s ním w Sláwě wodil, kdo se z Krysta z novou novým narodil.

6. On w Smrt geho musí pohřben býti, a w Hrobě žiřtat na některý Čas, potom wstáti, a w Nebe wstaupit zas, a hogné Dary Ducha wzřti, ten kdo w Smrt geho chtěl pohřben býti.

7. Týmž Duchem, gimž Krystus tu byl cwičeny, cwičen býwá geho Bědlník, gediný Duch, gediný mjrwa žyť; Tak zde býwá každý wedeny: Týmž Duchem žák, gimž Mistr, býwá cwičeny.

8. Uč ta Cesta Smrt y Trní slibuge, wssak netrpi Srdce, než gen pata, též wssacka Bolest býwá odgata, kdo gen Boha sylně miluge; uč ta Cesta Smrt, Kříž, Trní slibuge.

9. Gho rozkošné nemůž těžce tisknauti, ono genom tiskne to wnitřnj žlé, Srdce pak býwá oswobožene. Kdo se k němu dá ponu-

ponuknauti, Gho rozkošné nemůž téžce
tíſknauti.

10. Lehké Bějmě Duſſi gen lehkau čj-
ni, ona pod njm k Bohu ſe rozdvíhugé,
Duch ſe w dobrém wždy wjc roſſířugé,
a čhtj Božſká Dobrodinj, lehké Bějmě
Duſſi gen lehkau činj.

11. Táhnij Gezu, táhnij náſ wždy za
ſebau, a poběhnem s horlivau žádostí, po
aužké Ceſtě plné ſladkoſti; Ať máme
Rozkoſs w Nebi s tebau, táhnij Gezu,
táhnij náſ wždy za ſebau.

O Láſce Pánu Gejiſſi.

Ich will dich lieben meine Stärcke!

S Hcy tě milowat ó má Čhlo, chcy tě
milowat Kráſo má! milugj tě má
Duſſe y Dſlo, milugj y žádost ſrdečná.
Chcy tě milowat Swětlo mé, dočudj
Duchmug w Těle.

2. Chcy tě nřug žiwote milowat, gač
Přitele nymilſſiho: milugj tě, chcy roin-
ſhowat, do ſpatřemj Swětla twého.
Chcy tě milowat Beráňku, co Chotě w
ſwým Stánku.

3. O!

3. O! že jsem tě tak pozdě poznal, ne-
chvalitebněgšší Kráso! ó že jsem tě dřív
svým nenazval, přeljsbezna Dobroto,
žel mi toho, jsem žalostiv, když jsem milo-
val dřív.

4. Ach! blauidi jsem, bym zaslepený,
hledal a nenalezl jsem tě; byl jsem od te-
be odvrácený, miloval jsem co na Svěs-
tě: Nyni pak se s krztě stalo, že Ťrdce
poznalo.

5. Děfugit ó mé Slunce gasné! že
mne twüg Blesk tak osvjtil; Děfugit ó
mé Zboj krásné! žeš mne swobodna vči-
nil. Děfugit, ó genj milugesš, že mne
vjdrowugesš.

6. Zachowegj mne wždy na twých Ce-
stách, a nedeg mi wíce blauiditi: nedeg
Nohám mým na twých Stezkách kulhati
ani klesati: Osvět Swětlo Dussi w
Těle twau Gasnosti cele.

7. Degj Dějm mým z Lásky slzeti,
degj y Ťrdci čistau Braucnost, nechť
zwolne Dusse má vpěti, po cwičení, twau
Lásky Ctnost: nechť gest Duch, Smysl
y Wyslslenj, ě tobě obrácenj.

8. Ehcj

8. Ehey tě milowat w Sláwě swatě,
 ehey tě milowat Bože můj; Ehey tě mi-
 lowat bez Odplaty, ehey, y když nesu ten
 Kříž svůj: Ehey tě milowat Swětlo mé,
 ehey zde y tam věčně.

O Gednotě a Láске Bratrské.

Sy Dítky Negwysšsijho! gsteli w
 Swornosti? w Sgednocenij, w
 Láске, té předrahé Ctnosti? Držiteli swazeč
 gednoty, Pokog? nensli mezy wámi zá-
 mist a Bog? náš Otec nebeský wždy na
 Srdce hledj: Láska činj Bratry, to wssí-
 ckni nechť wědj; ten plamen žhury, w nás
 gasně má hořeti.::

2. Gať negdřjw sme; nowu od Boha
 zrozeni, gsme také ja Bratry od Krysta
 zvoleni. Geden Otec, geden Duch,
 Wjra y Křest, Bog dobrý, běh k Nebi
 horlivý, to gest; k gednotě Srdce wsslech-
 něch wěřichých sýlně; potěssenj Duse
 gest tu neomylně, mrtwenj náklonnostj
 žlých při tom pilné.::

3. Geruzalém sworchnj, nás spolu zdržu-
 ge, plamen Lásky nebeské w nás rozhog-
 nuge;

húge; tu rozdílu není, tu rovní roſſickní:
Poſorní, poſluſſní, vprímní wýdučky.
Kde nepřátelſtví, hněw, nenáwíſt přebý-
wá, Táleſſně ſe člowěk Křeſtanem nazý-
wá: Na darmo ſe ſpowídá, čte, modlí,
ſpívá. :.

4. Jednota Svonská Duchovní před-
telſtví mluže wíc, nežli těleſně Bratr-
ſtví. Kdo Swěta žádostími ocarován geſt,
Bratrem chtěge býti, wyhledáwá čeſt;
toho nechce, nemůž za Bratra přigiti,
lečby chtěł ſrdečné Poſání činiti; nic ne-
má před Swětem ſe proto ſtýdětí. :.

5. Ey! wíte, wy milí, gať dobře ſe má-
me, my genž ſebe, w Kryſtu, gaťo Bra-
trí známe: neb gſme ten lid zwláſtní, rod
wymolený, z temnoſtí Hříchů k Swětlu
obrácený. O! chwalte Srdečné Otce
nebeſkého, Srdcem, wſtý, myſli, z Dobro-
diní geho, že přivedł do ſpołku náſ tať
wzácného.

6. Co gſem gá, to každý; co mám,
roſſickní mají; gſme ſpolu dědicowé w
nebeſkém Kragi. O tu wlaſt ſe každý za
wſſecky ſnaží, w Chrčew gen pro ni žármut-
fň

116 O Gednotě a Láſce Bratrſtė.

ſh ſnáſſi. Tu Láſku Křyſtowan roſſi-
eſni máme mſti, Buchom taſé mohli za
Bratř v mřeti, aud geden pro druhh má
roſſe pedſtaupiti. :.:

7. O ſſetřme gedni druhhch a rozněcug-
me, o ſorunu Gláwn vdatně boguame:
necht každh z náſ ſylně ro gednotě ſtoji,
Edž Babilon pſſně ſe Křw opoſi. Neb
Otec ſwých Dſetk wyſlyſſi jádoſti, a
Babilon ſkřh gich moenau ſwornostj;
Duchowé ſgednoceni maſi ſyl doſti. :.:

8. Protož ſe s Radostj milugme ſr-
dečně, oſladcugme ſobě ſauženi ſpolečně;
ſtiſkugme ſwé Duchy ro gednotu pra-
wan, Kořhorlugej Láſku nám z Nebe
danau. Neb Otec nebeſkř ro tom lyboſt
ſwan miřwá, Edž ro Láſce hořliwé Bra-
trſtwj geg rožhwá, a po tom za ſpomozeni
gemu ſpřwá. :.:

9. Kdž potom Wěčnoſti v Wjře dojde-
me, my Bratř ſe ſpolu lip mſti budeme:
Tam bude ſwan Láſkau Otec těſſiti, kteř
rauž nám Křyſtus ráčil zaſkaužiti. Aleh!
ſložte ſwé ruce, myſl, jádoſt y ſedce, a
proſte,

proste, ať přigme Syon k sobě w bržce,
ať w Nebi, bez konce, setrwáme věčně. :;

O Statečnosti a Stálosti v Wjře.

Welt, wie du wilt,

Suk chceš Swěte, nedbám na tě;
Hospodin se mnau, chceš li se w
swojm hněwě se mnau potýkati, gest Ho-
spodin se mnau, nebudu se báti.

2. Gať chceš Swěte, nedbám na tě;
ačkoli hrozíš; nemůžeš li wíce; nebo-
jim se toho, neb mám proti tomu potěšení
mnoho.

3. Gať chceš Swěte, nedbám na tě;
chceš li strážiti? O! stráž a děs wždy
wjc, gať se tobě libí; neb wjm, že ti gisté
proti mně pochybí.

4. Gať chceš Swěte, nedbám na tě;
wšecko chceš wžiti, wem co chceš, neb
můžeš, nic nemám vlastního; wšak
wžiti nemůžeš Králowstwj Božího.

5. Gať chceš Swěte, nedbám na tě;
ačkoli tupíš. Ach! kdožby pro Krysta se
nedal tupiti? Neb za to forunu věčnou
bude mjeti.

6. Gať

118 O Duchownjm Bogi.

6. Gaľ chcesš Swěte, nedbám na tě; ty se mi rauhášš, wssak ale gen wětššj tjm sláwu mi strogjšš, a při tom se mne wjc, než gá tebe, bogjšš.

7. Gaľ chcesš Swěte, nedbám na tě; chcessli zahnati? Ach! ty mne nemůžesš, gen k Bohu, zahnati; w něhoť gest do bře, nechcš se starati.

8. Gaľ chcesš Swětě, nedbám na tě; žiwot chcesš wžiti? O! wem gen; wssak Gějšš mne přigme do Nebe. Roztrheg na kusy, nebogjm se tebe.

9. Gaľ chcesš Swěte, nedbám na tě; cožby dořázal? O! běda twým hříchům, meč na sebe brauššš; gest Hospodin se mnau, zahanben bht muššš.

O Duchownjm Bogi.

Es kostet viel ein Christ zu seyn.

Bracná gest Wěc Křestanem bht, a podle Smyslu Ducha žiwot wěsti, tu každh mušš Těžkost mjt, ldyž se má wjděcky w Smrt Křstowau něsti: A ač přemožena gedna Těžkost, to nenj dost.::

2. Mus

2. Musím tu vždy po Hadích jít, kterých
svůg Sed do nassich pat pauštěgi, tu
potřebj nad sebau bdit, ať ním Dusse na-
ši nenakwassegi. Skussenj to wědj, že
gest Wěc ta powážliwá. :;

3. Wšak předce gest Práce hodna,
když sobě kdo tuto Slávu powájj, gjž tam
wěcně ten Člowěk miji má, kterých se tu o
wěcné Wěcy snajj. Milost pak působj
že Člowěk to, má za málo. :;

4. Musíme Dítu Boží bht, Papr-
slek čistý, Swětlo w Swětle gasné, Že-
lo Sýlu s Čistotau musím mjt, též y Slá-
wu, a wšecťo překrásné; Neb ho tam
Boží Krása podstatnj krásna činj. :;

5. Tam tam Dítě Otce shlédne, s po-
chtěnjm nevsledšjch Rozkossj, čistý Po-
tok geg cele tam progde, k Egednocenj
Boha s takowau Dussj. Kdož, co se tam
w Duchu diti bude, stihnaut může?

6. Tu se mu Maudrost cele dá, genž
jde o něj co Matka pečowala, Wěcem
z Perel ozdobj geg ona, aby co Newěsta
Dussj poznala. Tam se to, o čemž tu
žádný newj, cele jgerwj.

7. Tam

7. Tam Radost zajiwa Boží, co Bůh má, bude též v Bohu míti, též v Nebe gemu k Službě stoji: O! drabá Běc tam s Krystem živu býti: Dražšího nic nebude tam, jen Pán Bůh sám.::

8. Vzhůru Duchu! neomdleweg, skrz Mocy Temnosti se prolomiti, což se staráš o Sílu? ó poznej, gať mnoho Síla Bůh ráčil zaslíbiti. Gať rožáctný po Práci bude Pokoj, kdož mine Bog.::

O Kříži.

Rozmlauwánj zarmáucené Duse s Pánem Křístem.

Wenn wird doch mein Jesus kommen.

Duse.

K Dož pak přigde můj Pán Kříst, le mně v slých zemidlené? zmoh se můj Zármutek přilís, kdož mně pomůž ztrápené? Pane dlauhý čas prodliwáš, mé žalosti sv newšjmáš, hořký Kalich mám píti, přigď mi geg esladiti.

Pán Kříst.

2. Choti má proč sv stěžugess, na Kalich twých Žejkostj: gestli mne práwě mi-
lugeš,

lugeš, wždy geg k mé lıbosti: Láska w
trápenı záleží, s Laskau auzkost w záwod
běží, rád trpı kdo miluge, Láska auzkost
spoguge.

Dusse.

3. Ginšhm není žádný Kříž znám, ne-
wědı o žalosti: Gá pať stále Kříž nad
Kříž mám, newım nic o radosti: Ginšhm
se po wůli děge, štěstı se na ně wždy směge,
gá pať bez Potěssenı, wždy zůstawám
w sauzenı.

Pán GLžiš.

4. Kterým štěstı pochlebuge, gichı Žio-
twot gest pauhý Kwět, z wůle rozkos po-
drobuge, a we wšsem gim slauží Swět:
Kterým we wšsem gestı blaze, budau
někdı platit draze, krátká gest swětská ra-
dost, wěčná pať po nj žalost.

Dusse.

5. Gestli možná, když se tlačı, na mne
wšsecky auzkosti, je ani oddechnout w plá-
ci, nelze a truchlıwosti? giž mi Srdce ne-
stačuje, po Kříži Kříž následuge, mám
snášset, neжалowat, a sobě nestěžowat.

S

Pán

Pán Bžiss.

6. Tak máš ke mně špatnou lásku, tak mne málo miluješ, že mých Muť gen maľau částku, od sebe odvrhuješ: Ten kdo miluje srdečně, wšse trápení snáší wděčně, pravé Lásky nemá nic, kdo nechce trpěti wjc.

Dusse.

7. Ach bynáwám je gšem slabá, něsti ten tak těžký Kříž, nechť geg wezmou na swá Záda, ginj, a skusj tu Zj: Nech Pane ať sy pohowjm, neb ať wěrnau Pravdu powjm, mně samé to sauženj, sněsti gjž možné není.

Pán Bžiss.

8. Hledj s Otcem walcj Dítě, mlč, mé wůli se poddeg, wem to břimě na se hbitě, že tak chcy, dost na tom mēg: Co gest ti medle po giných? nes Kříž swůg na ramenách swých, mlč, a pod, mne násle-
dug, chcessli ať gšem Ženich twůg.

Dusse.

9. Trpět stále není hrjčka, není to tak snadná řeč, trápit se, nerjct slowička, ach! co gest to těžká wěc, mám gá se o to poku-
syt,

sot, bez potěšení to sčusyt! giž mne ges
dnau Pane sprost, neb gsem giž trpěla dost.

Pán GŁžíss.

10. Gen se o to z čerstwa pokus, do-
brý díl máš wyhraney, vciň gednau
hrdinský kus, z cěla Kríži se poddey: Nech
ať s tebau gá zacháým, gať se mi zdá, sem
tam háým, pro Lásku mau k tomu swol,
nechť ge ti wol, neb newol.

Dusse.

11. Když má tať byt, ať giž ge tať, staň
se Pane Wúle twá, gižt gá na Swět ne-
dbám ja Máť, ty budeš sám rozkos má:
W Kríži tě chey následowat, tebe samého
milowat, rozkosse se odříkám, gen ať tě
Gejíssy mám.

Pán GŁžíss.

12. Tať gest dobře, tať chey mjtí, tať
gšy mé milé Dítě, w Nebí chey ti nahra-
diti, ja to co zde sfauží tě: Trp w Swěte
gať gsem gá trpěl, když gsem tě wykaupiti
chtěl, budeš mjt Wěcnau radost, ja zdeg-
šj časnuu žalost.

Píseň o Vžitých Kříže.

Má svou vlastní Notu.

Sťasťasť! Kříži, sťasťasť! sťasťasť
milý Hosti! Smutku bez Smutku
sťasťasť! Těžkosti bez Těžkosti.

2. Nechcý se za Tě hanbiti, ó přeskla-
né Zupený; Neb Tě žádný nemůž miti,
jediné Wyvolený.

3. Kříži ty Pravdu zgerugesš, Mu-
čedníky plodíš. Slovo BŮží wysvě-
tlugesš, z Šly w Šlu wvodíš.

4. Kříži, Ty znamení gisté Krystowě-
ho Běený, Ty působíš Srdce čisté w Ho-
dince Pokussený.

5. Kříži Perínko Krystowa, Poduffš
Duffi Swatých; Šly w Mdlobě
sprawdowá wšech na Milost přigatých.

6. Každému gsy vžitečný, Hořkost twá
nevšškodí. Každý BŮhu za tě wděčný
genž s tebou w Swětě chodí.

7. Kdo se pod twé Šho poddává, vži-
teř má weliký, w Milosti se zachová-
wá, Dar přigjmá wšseliký.

8. Kříži, Tyś mocný z Zemdený Sta-
rěho

rého w nás Adama: nic škodného w tobě
nenj, ni bolest, ni Smrt sama.

9. Kříži mocně obnowugesz nowého w
nás Ešlowěka, Duchu Wjry posyláš
gesz, ač se proto Swět wstěká.

10. Kříži ty w Frátce přiwodjš k welis
řemu Škuffenj; Wěřšym se wjdychy
hodjš, a beresz Zasljbenj.

11. Kříži Průbo swatých Etnostj, kdo
w tobě neobstogj, ten nepřigde do Rado-
sti, a Wěčnosti se bogj.

12. Ty k Modlitbám Buditeli těch
genj tě pochťugj, Trpěliwosti Přjtelj, w
Šrdčích genj tě milugj.

13. Kříži ty nás rozhorkugesz w žád-
šiwém Zauženj Wěčných wěč; a da-
rugesz w nich hogné Rozhogněnj.

14. Kdo chce mocně pochťiti Potěšenj
Božského; Musj Kříž rozličnj mjtj, gi-
nác nedogde toho.

15. Kříži ty připodobňugesz k Obrazu
Krystowému, a k Pořogi přiwozugesz w
WOhu samém, stálému.

16. Zgerwugesz w naši Nemocy Moc

§ 3

doko-

dokonalau BŮh. To osvědčuji Pros-
rocn, y ginj Swatj mnozj.

17. O! Ty Chudoba bohatá, ů leha-
cké břemeno, Ehtiwěgšj nad Rusy Zlata,
Wěčné Sláwy Semeno.

18. O! gaťž budau potěšeni, ti genž
jde Těžkost měli, při Křysta PŮlna Zge-
roenj, Edož bez Winy trpěli.

19. Wy pať Lidé bez Saužení, což gen
sobě myslíte? Ešte na Cestě k Zatracenj,
ač tomu newěříte.

20. O! Edož wás tať hrozně zmánil,
že w hřichu Rozkoš máte; Křystus nám
Pravdu oznámil, (gehož wy rossaf
neznáte.)

21. Že ne Pýcha, ni Marnosti, aniž
Bohatstwí Swěta, přiwodj wás do Na-
dosti, nýbrž we zlé m zpleťá.

22. A wy bjdni, rozmaranj, genž se Křj-
že bogíte, Gakěž gest wasse Pokánj, Edož
proň nic netrpíte?

23. Genž to j Pšsem Swatých wíte, že
mušyme Křjž mjtí, Mučedlnšty proň ska-
wíte, a nechcete geg wjžti.

24. Wy se sami zbawujete potěšenj
množ

mnohého, aniž též nedosáhnete toho Slau-
cha biského.

25. **P**žne! **P**žne! řikatelé, a však
Šutků nemagjc, Kříže Krysta Neprá-
telé, srodjte se co nehyjc.

26. Wášt ten Diábel * swětlý mámi
proti wáším Myšlenjm; Protož tím
hůřeg gest s wámi, gšauc podgati Do-
mněnjm. * (2 Kor. II, 14.)

27. Wy očima newidíte, gšauc cele
zastlepeni; též všíma neslyšíte, gšauc fa-
lesně wedeni.

28. Wy gſte od Bſha vzdáleni, ač
ſo to říct nedáte, w Duſſi žádně Mocyn
ni, ač mnoho w Moſku máte.

29. Ne možet, než celau Dussi Křystu
Plnu samému, za Přibyteč dāti slussj, a
wěrně slaužit gemu.

30. O! bysſte ſy vſmýſlilí, nepřísli
bysſte k Pádu, Kdybysſte ſe gen ſkusýli:
což oſem? což činím? Kam gdu?

21. Wy paľ B Oj Miláčkové Potu-
pau vďobeni, žiňte w Škole Krysto-
wé, buďte do Smrti wěrnj.

32. Za Wěrnost se wám odplatí, Edyň

přigdan Dnowé wěcni, w nichž budete
Fralowati, Budtež stálj y w dčcni.

Gott wills machen, daß die Sachen.

S Bojj Wúle ta Newole přigde k
Koncny dobrému. Něby Škály se
pufaly, Tygři Krystů; wěr genu.

2. Kdo w swé Mysli sobě myslí, že Bez
žs dříme neb spi, w swém Neptánj má
Trestánj, řdy se Newěrau trápj.

3. Lehkowážný! Bůh twůg Strážný
nespi ani nedříme; gen potřebj Dej k
Nebi w; dwihnout w Bjře v přjmé.

4. W Prodlewánj, Pospichánj, Bůh
Otcowšké Srdce má; nechť též w Pláči
něco tlačj, geho též gest Těžkost twá.

5. Wěr, Bůh s tebau; On nad te-
bau Wěc nenlepšj vložil. Gen swé
Ehtěnj drj w Mlčeni, Neb twá Těšnost
má swůg Čhl.

6. Nechť gest milé řajdé Chwile to
Trestánj Krystowe, Geho Meřla mno-
hým žkwetla w přerokossné Dwortce.

7. W Bmdlewánj, y Klesánj, slyš se
Duchem Tichosti, nechť pečuje ten, gen
sluge Pán Smutku y Radosti.

8. Ruka

8. Kuka Boží dobré mnozí, aniž gest
vkrácena; Gemu těžké Věcy lehké, y co
se nemožné zdá.

9. Geho Sláva rozkřesává Býry ži-
wé Gysřický. Wssudy prošlo to co
prošlo; Wůle té mocné wjdny.

10. Když Bůh swůg Čas vpatřil,
čas potom pomáhá náhle; a Zesřlenj k
Zabanbenj stane se nenadále.

11. Swého Ehtěnj Naplněnj gde dost
snadno y lehce; Než to bolj, kdo cokoli
trpět musj a nechce.

12. Ti gsau šťastnj, genj swau wlast-
nj Wůli oddali w Boží. Na Žádosti, k
Powinnosti Bůh též Sýlu přikoj.

13. Předek magj genj to znagj, gsau-
gij w tom poewičeni, genj na Žalost, y na
Radost magj Jobowo Zřenj.

14. Ehtěg gij něsti swé Nesřtěstj w trpě-
livé Naděgi; Žiro kdo býti chce bez Bitj,
Hřichy k Hřichům přičinj.

15. Etranau gdauch, nenesauch Znas-
menj Ehtě swého, na Lewicy Bezbožnj-
cy budau stát Dne soudného.

16. Než křivilch a plačich, Gho Kry-
stowo

stowo nesauch, Ti Korunu tam v Trůnu
wezmau s Žádostj wrauch.

17. Amen Pane, nechť se stane, ať w
Žichosti zůstávám, nechť se chvěge y
Raděge, gen ať s tebau Dſl swůg mám.

O Modlitbě.

Dir, dir JEHOVAH will ich singen.

Tobě JEHOVAH! chcu spjwati, neb
nenj řdobn tobě rovný byl; Tobě
chcu Obět Chwály wzdati, Popřegj mi k
tomu Duchu swěho syl. Ať to řonám we
Směnu GEjſſe, by tobě mohlo w něm to
ljbít se.

2. Záhniž mne Otče k Synu swému,
aby mne k Tobě jas přitáh! Syn twůg.
Degž přebýwati Duchu Twému we
mně, a řjdit s Smysly Rozum můg,
abych Pořoge twěho zařušl, a Tebe
řrdečně chwálit muřyl.

3. Popřeg mi Otče té Milosti, tař buř
de wzáctné tobě Spjwání; mau Piřeř
wřřonám s Radostj, též w Duchu a w
Prawdě mě Wřřwání. Kdyř Duch
twůg

*Der Herr der
da! Amen
in No 78*

tvůg Erdce mě tak pozdvihne, na
Stupních budu spjwat Žalmy své.

4. Neb On mne může sám zastati s
svým nevypravedlným Láním, On
wraucně pomáhá wolati, Posyláugic
mne Ducha swědectwím; že gsem Syn
tvůg, dědic také s Krystem, Tak wolám,
můg Abba! čistým Erdcem.

5. Když to pocház; Erdce mého skrz
Ducha twého Moc y Wnučnutí, wjm,
že nemůžeš Otcowského Erdce zdržet, než
s welikau Chutí wsecky mé Prosby bo-
hatě plníš, neb že gsau podle Wůle twé,
to wjš.

6. Co mne Duch twůg věj wolati, to
gest, nebeský Otče, Wůle twá; a chceš
mi to; Milosti dáti, pro Krysta twého mi-
lého Syna: Skrz něj gsem Syn twůg
y Spolu dědic, a wájjm; Milosti twé,
co neywj.

7. Blaze mně! mám smělé Dauffá-
nj, (neb mně o tom Duch twůg Swěde-
ctwoj dal.) A wjm že každé dobré Dánj,
Iterej sem od Tebe kdy požádal, to dáš,

v mnohem více učiníš : nad Rozum, žádost, všecko učiníš.

8. Blaze, prosím ve Směnu Krysta, jenž prodal se před Tebou za mne, v něm, v něm jest každá Prosba gista, kterauž od Tebe žádám v Wšre. Blaze mně, buď již Tobě věčná čest, že mi ta Milost darována jest. Amen.

Po Modlitbách.

Met. Mein Vater zeuge mich.

Přijmi Pane, prosím, žádosti Srdce mého, a zavři je všecky v tvé Prodávání; tvá drahá Krev žádá za Milost Otce tvého, ať sem v ni zachován do mého Skonání.

2. Přednášseg mne genu v přesvaté své Oběti, ty jenž v Swatyni své Biskupem věčným jsi; Zastáweg mne ve všem, měg mne vždy v své Paměti, buď čitedlen mých Bjd; přived k věčné Kzissi.

Po Slyšení Slova Božího.

Ach Gott gieb du uns deine Gnad.

Gabo : Taktož volá sám Syn Boží. ic.

Ach Bože popřeg; Milosti, Abychom

chom své Nepravosti Pokorně pozná-
wali. W Krysta Pána Wjru měli, skrz
něg wsecko obdrželi, a geho wznáwali.

2. Ach! pomoz pobožnu bhtí, Slovem
tvojm se wždy řiditi, pro Chwálu Gmēna
svého. Duch twůg ať me wsem spra-
wuge, pro Krysta nás potahuge, do Náge
Nebeského.

Fiat! Hallelu
O Církwi a gegjm Obnovení.

Mein JESU, der du dich. *Fah!*

Sľug Gezu, genž gsy mne k rozkossi
wěcně své ráčil zwoliti; hled
gať dědictwí twé, Tebe ženichu chce ras-
dostně ctíti.

2. Slyš, gať Milostnice, k nĵ obras-
chš lce, k twé Cti wesele, Píseň o Syonu;
nábožného Tonu začíná směle.

3. Syc slyšim gať tupj, Babilon ten
hlaupj, s nĵm bludem gati, genž obyčeg
mjwá, to co Syon spjwá, kacerowati.

4. Než Ženich Beránek z Dawida synů
Nek, se z nĵch posmjwá; w zemi geho předce,
ať to nese těžce, Duch můg tať spjwá.

5. Přigdet gestě ten čas, řdnj do Syo-

onu náš Bůh náš navrátí: kdež budem s
radostí geho Welebnosti na horách hrátí.

6. Neb gisté jet Bůh náš nás; Babi-
lona zas swág Lid wywede. A hauff
wykaupený, w Syon s hromazdéný, plé-
sati bude.

7. O! gať Píseň nowá, bude přewes-
selá, gať žkvetne Syon, když přigde no-
wina; nastává wěc giná, padl, padl
Babylon.

8. Ey! Ženich horlivě aij wolá Choti
swé; buď potěšena, gisté brzo přigdu,
mestkati nebudu, má vtěšená.

9. Přigď, ach! přigďiž tedy, a naplň
swé Sliby, Pane Bezissi! ať se Swět ten
žlostný, genuž to Bláznowstoj, s hanbau
wtissi.

10. Pať we mně sniženým, přijem ob-
tíženým, mēg oblišenj, když w Oblachch
přigdeš, a blýskati budeš, Swět k pře-
děšenj.

11. Držim se mocně tě, chtjc s tebau spa-
git se, ó Bezu sladký, gá se tě nespustim,
wgiti tě rinutim do domu Matky.

12. O! nechje se stane, ať se s Chotj,
Pane,

Pane, svou věčně spogíš, již pozasna-
bení, zdalíž času není, ať Svadbu strogíš?

13. Syc wjm to dobře gá, co sebrí státi
má, a kdož to ruffi? co chceš věiniti, to se
rozhláshiti po Swětě musš.

14. Choť w Duchu guž sedj na Trůnu
twém w Nebi, po twé pravicy, gest, hlá-
sat twé chwály, přes wěf neskonaký, se
hotowjch.

Auf ermuntert euch ihr Christen.

B Robudtež se ó Křesťané, neb se blížj
ženich wáš, kyž se to wšsem známé
stane, že guž nastal tento Čas, na něgž
wšsechněm wkláano, :: a Wnožstwj k
Swadbě pozwáno.

2. Bdějce již rychle wstáwte, při-
prawúgtež Lampy swé, že se k Koncy chy-
lí; negte, stúgtež již na hotowě, Wstřej-
begtež se Dřjmánj, :: měgtež po ženichu
čkánj!

3. Gačbyšste geho přigali, gačbyšste
geg witali, gačbyšste Korunu wzali, a geg
slawoně chwálili. Radúgte se z něho
wšsicfni, :: dobře nám s njm bude
wjdycfny.

O Chwá

O Chwálách Božích.

Wunderbahrer König.

Předitonň nášš Králi, Panovníče
Země, přigmiž Dítý gežt neseme!
tvého Otce Lásku dávals nám w Ho-
nosti, ač gšme neměli nic z Etnosti, pomoz
nám, y syln sám, nech ať ti Gazyt spjwá, ať
se Hlas ozjwá.

2. Nebe wypraw slawně Skutky
Tworce tvého, nad Sláwu Swěta
marného; Welké Swětlo Slunce služ
Bapřstky swými, celé té široke Zemi.
Měšče ty, y Hwězdy, chwalte s Ochotností,
Pána w Důstognosti.

3. O! má milá Duse, spjweg zmučně,
spjweg, w Pjsničkách swau Radost mi-
weg. Cožkoli má Dchnutj, chwaliz a
oslawüg, w Pokoře tu Čjest wyprawüg.
On gest Bůh Zástupůw, chwalit geg po-
třebj, zden potom w Nebi.

4. Hallelujah vzdáweg, kdo Pána po-
znává, kdo Srdece Gejssi dáwá. Hallel-
ujah spjweg, kdo Krysta gmenuge, a geg
nadwšsecko miluge. Blaze ti, ó wěr mi,
budešs w Wěčnosti geg chwalit s Radostj.

Singt

Singt dem HErrn, nah und fern.

Spiwogte, Czest wydegte Hospodinu
ze wssch stran! Staré wěcy přez
šaly, a nowé se začaly. Obnoweni
Smyslowé, začněte Písně nowé: Nech
ať mnozí Chwály Boží, což má
Dchnutí, s wonitřní chutí, po wssém
Swětě; On gest Pán!

2. Což gen muž spiwegí guž, welebse
Hospodina! nechťje se Chwály geho lo-
nagi dne každého, ať lidské Pokolení sse-
tíj swého Spasení. Dynamiugte a zvěs-
stugte, wssém Kraganům, y Pohanům,
Skutky Boží, kdož ge zná.

3. Oni gest Bůh zástupůw, zwelebe-
ný w Sláwě swé, On gest Král y Kes-
rowník, též nad Bohy Panowník, gegi se
musegí báti, ať nohám mu padati. Wy
Modlaři, wám před twáři, On Obráz
wasse srazh, Stworitel gení gest Tworce
Nebe.

4. Důstognost a Radost, před geho
Welebnosti; též Chrám geho ozdobný,
gest Wlastnostem podobný, pospěštež zá-
stupowé, y wssickni Národowé, a spiwog-
te,

138 O Chwálách Božjch.

te, též y hregte; radost mēgte, gemu
wzdegte Čjest w Polory nyzkosti.

5. S Pilnosti wšse Čtnosti Gmēnu ge-
ho každý wzdeg, wšsak se máte čistiti, Dždo-
bu swatau wžiti, čhtje do Syně wcházeti,
a gemu se klaněti. On chce opět Částky
Obět, tu s hotugje, obětugje, Wesskeren
Swět bog se geg.

6. Hlásogte, žnát degte, též Kragi Po-
hansčému. Že gen On sám kraluge, a
Berlau wšsech sprawuge, že též bude na
Zemi kralowati nad wšsemi, y sauditi, též
řiditi, Pře woronati, až odpłatj, podle
Čluctků každému.

7. Wesel se srdečně Nebe, se wšsim
swým Bogškem. Též ty Země wesela
pročby býti neměla? Wody, More,
Čtudnice, prospěwugte wždy wšce.
Nech ať hlučj, též y žwučj, co w Propastech
Hlubočostech, mēgj Hospodin Čjest we
wšsem.

8. Co w Polj, na rolj, poskoč se wšsi
krásau swau, y Česowé zelenj, přidegte co k
Čhwálenj. Stromowé ratolesti, Čhtěg-
tež sem co přinésti, negwysššimu, negbliž-
šimu,

šjmu, wám y wššemu Lidu šwému, genž
guž pospichá k Saudu.

9. Pán Krystus gest ten Muž předříze-
ný od Boha, kterhž w Sprawedlnosti, též
w Pravdě y w Swatosti, po celém
Swětě Lidj k Saudu, co Stádo, sklidi.
Zo Spasenj, rozmlaženj, se zgeruge, a
zvěstuge, Spiwegtež giž Hosanna.

Lasset uns den Herren preisen.

Slebmež Pána srdečně, Rozmn-
žugmež :: Čjest geho : Hregte, spi-
wegte společně, genž gste wlastnj :: sa-
mého. Wěčné geho Smilowání, též ge-
ho nás Obgimání, swau přeskadkau
Milostj odpauštkj Neprawosti. Chwal-
te věčné :: geho Sméno, wu, y Abrah-
ma, Semeno : geho Stutky věčné znegte,
Čjest a Chwálu :: gemu wzdegte.

2. Prw než se člověk narodil, giž gest
On nás :: dobře ual. Od zlého nás
wyswobodil, y Láskau swau :: darowal.
Nebe y wššetko Stwoření hotomo gest
nám k Slauženj, genž w Zásluce Krysto-
wé gsme BŮji Dedicowé. Wěčné ta-
to :: Láskatrwá, w něm, každému kdož
setrwá.

setrwá. V my se tedy snažugme, a nad
wšsecko :: geg milugme.

3. Nuž! spolu podmež s Radostí k
Otcy swému :: milému: Pasme se to ge-
ho Milostí; gať Angeli :: slaužje mu.
Swatý, Swatý, Swatý hregme, též
Zalleluja syjwegme, Bóhu y Berán-
kowi, Dussi swých Ženichowi. Chwá-
ly geho :: ohlassugte, a každému vynas-
mugte, je nás před Wěky wywolil, a k
lidu swé :: mu připogil.

4. Běte se GEžisse znáti Spasitele ::
drahého. Běte se geg gménowati, (toho
Bratra :: milého) Kádceem to Kríží,
Nekem to Bogi, Přitelem, Chotím to
Pokogi; Wassim Dilem, Spasením,
y wěčným Potěšením. Ta Dobrota ::
wěčně trwá, kterau to něm každý wěrný
má. Wěčně geho čest hlásegme, a to
Službu se :: gemu degme.

5. Přistupte k Trůnu Milosti, k Kry-
stu Smircy :: nassemu, Bertež s celau
Důvěrností co nám slauží k dobrému.
On nás čeká žádostiwě, by nás obgal mi-
lostiwě, a dal neywyšší dobré, skrz Křew
geho

Dnnowim Geruzalému. 141

geho dobyté. Sama Milost :: tu kraluge,
On se s námi sgednocuge. Aniž budem
bez Skončení, od té Lasky :: odlaučení.

6. On nám nyní samau svého Bože
stvoj Plnost :: podává. A gest swatá
Wúle geho at to každý :: poznává. Kdo
gen chce muž přistoupiti, a Milost za Mi-
lost wyžti: čím wětšj kdo jižemá, tím
hogněgi dostává. Tato Plnost ::
trwá wěčně, ó přigimegmež gi wděčně:
Božkoss wěčně nás těšjich, i té Studni-
ce :: se pregstjich.

7. En, nuž! Pane náš weliký, přis-
gmiž tyto :: srděčné, kterěz přednášjme
Djky, až budeme :: společně v Wěčnosti
Tebe ctiti, a trwau Dobrotu slawiti.
Kdež budeme Gloria spjwat, y Hallelu-
ja: Sláwa, čest, Moc :: y Důstognost,
Bohatstwj, Šla y Maudrost, buď B D-
hu od nás wydáwana; Ctěmež Skut-
kem :: toho Pana!

Dnowém Geruzalému.

Wie schön ist unsers Königs Braut.

S A slawná Krále Newěsta, kdož gi,
as

142 D nowém Geruzalému.

ač gen jdaleka, zná! gaž bude mjt Oslawenij, při gegim plnym Zgewenij! Tryumff! widime y slawjme Tě! blaze kdož tě má Zbožj Nebeské.

2. Okraslena Muži swému gest, genž gi dal swůg Křtast k tomu, Zstupuge w Dždobě této w Čjase swým; Nebe to Město: Tak Nebe s Zemj gest obnowereno, Stworěnj w Swobodu přivedeno.

3. Giž spatřugi napřed w Duchu Důstognost Božjho Stánku, tu sám Bůh přebývá s lidmi; Město Božj to neníli? Genž w Geruzalémě Přjbytel má, a swé Měšťtany gen w Lásce své zná.

4. Tu Pláče, Bolesti není, ni Křiku ani Křivenj, co se w starém Swětě dalo, to docista Konec mžalo. Genž na Trůnu sedj řekl w swém Slowě: Až giž nyní čím wšecko nové.

5. Niewěsta pač Beránkowa, dřjw než to; ona hotová: a že se Gláwau Božj skau stkwj, má gi Bůh za swé Dēdictnj, žlatá hwězdo, ó gaž twůg Blesk gasnj! Kdož wj wymolenjch Počet krásnj?

6. Staré Slunce tgm neswjti, to Město
sto

sto chce lepšší míti, tam neyvětšší Boží
Sláva, Beránek, gest Svojce pravá,
tam Pohané chodí w Slávě Boží, tam
Ejest Králů Slávu Krále mnozí.

7. Z Zlata su gest wydělane, Kynk
Města gest Zlato drahé, gafo Sklo na
Prohleděni, při Třtinau Zlatau Měvenj.
Chrám geho gest Hospodin s Beránkem,
dostit Chrámů má Choť w Ženichu swém.

8. Witám tebe, Město nové, magi-
ch Brány Perlorvé! gehož idj gsau tak
wysoké, gať dlahé tak v široké. O Slá-
vá! Noey tam žádně neni. O! Kyž gsem
tam hned w tom Okamženi.

9. Gať ti Základové stěvauch, z dra-
hého Kamene gsauč, gať slawnj také
Angelé, držic Stráž w Bránách wesele.
Tu Modlár ani Smilnjš newegde, ač
koli Brány gsau otewřene.

10. O! gať se radugi z toho, že se wjm
být zapsaného, w Hauff těch genž gsau za-
sibenj, skrz mého Krále Wolenj. Guž
Obchodu s cizím nechcy míti, chtěge či-
stým Audem Choťé býti.

11. Protož přemáhá Wjra má Du-
chem

chem starau Rozkos Světa, čeká na to
Město nové, genž wšse nové má hotové.
W Krwi Krysta mám wšsecko dědicně, ja
to Witěstwj prošm srdečně.

12. Nedivtež se již tomu wjc, že giného
nedělani nic. Nemožtat wšseho nechá-
wá; neb s Ojdobau Prácy swau má.
Kdo své Swadby Den před sebau wídj,
janechává Prácy giných Lidi.

13. A Ldyž budu tať malický, tať gať
malické Dítě, tať můg Jeruzalém bude,
neb w něm taťowj Měšťané. Tehdáž y
gá potom zstaupim doľu, magje y ginš
Sláwu s njm spolu.

14. Staré Wěcy Konec wžaly, a no-
wé se jas začaly. Witám tě milý Be-
ránku! ach přigď! přigď, můg Ženichu.
Tryumff, Tryumff! spolu Victoria!
tě y neskonale Hallelujah!

O Smrti Dítě.

Zeuch hin mein Kind.

S Diž Dítě mé! Neb sám Bůh wo-
lá tě do Nage věčného. Mneť to
tíj, twůg Odchod rmautj mne; Wšak
Wůle

Bůle to geho, protož nebudu naříkati,
nhbrž tě zas gemu chcy dáti, gdiž Dítě mé.

2. Gdiž Dítě mé! twůg Bůh tě gen
na čas mně ráčil swěřiti, ten pomínul, wy-
šel, nynj porańej zas k němu se wrátiti,
gdi naplní Boží Bložení, podle swatého
Poručení, gdiž Dítě mé.

3. Gdiž Dítě mé! tam w Nebi wšse-
cko gest o čem Swět neroj nic. Tam
Bůh dáwa Ryzkos, Radost y Čjest;
tam Smrti není wjc. Zde mušým mno-
ho podstaupiti, tam wěčný Pokog můžes
míti. Gdiž Dítě mé.

4. Gdiž Dítě mé! do Školy nebeské:
Edežto sám wěj Bůh bez Těžkosti, přero-
zkošně. Do Radosti Angelšké, gaž
swědčej geho Duch. Tam s Angely ge-
mu spiwati, před Gezišsem wěčně plésati,
gdiž Dítě mé.

5. Gdiž Dítě mé! my za tebau pū-
gdem když bude Bůh chřsti. Ty pospi-
cháš, nedbage na tu Zem, chtěge žlému
vgiti. Žiwot dlouhý, dlouhé Saužení,
wčasná Smrt, wčasné gest Spasení.
Gdiž Dítě mé.

G

6. Gdiž

6. Gdiž Dítě mé! čekaj Angelé na tu
třau Duffičku. Ey! pohlediz na Kry-
sta Spasitele, ten dáwa Korunu. Ey!
blaze Duffi rozvázané, po Bogi Glá-
wau obdarowané, gdiž Dítě mé.

O Wěčnosti Kagichm f Spjwánj.

O Ewigkeit du Freuden-Wort.

Slowo sladké gsy Wěčnosti, těšsich
Erdee Wnitřnosti; Počátku bez
Skončenj! ó wěčné wěčná Wěčnosti,
newjm od welké Rádosti o žádném Za-
rmaucenj, genž na Swětě skormucuge,
neb twá Sladkost potěšuge.

2. Žadné Gláwy w Swětě neni,
genžby neměla Skončenj, a nerozala
Proměny; Samá Wěčnost wždy zů-
stává, genž wěcnau Rozkoss podává,
žadné neberauc Změny. Neb Petr pisse,
že ona gest neporussitedlná.

3. O! Wěčnosti, swau Dlauhostj za-
hánjš idegšš Žalosti, tak, že hned pomige-
gi. Když sobě wšsecken čas dlahý rozgi-
mám, té; y Kříž mnohý, gegž Křestané
nosegi, poznáwám že delšš neni, než ma-
lické Dlamzenj.

4. Což

4. Což gsau Bidy v Nerěsti? co Mučedlnjškú Bolesti? co Těžkosti Křestanů? Kdyby ge wšsecký spolu wzał, a na Misesčku Wáhy dał, potom na druhau Stranu wěčné Radosti Žáwažj, gažj ona welmi přewažj?

5. Zatracenců pač Mučenj, nemá žádného Skončenj, přehrozně se rozmáhá; Každého Okamženj mrauc, w Trápenj, w Nauzy žiwj gsau, Čjerm žrátí nepřestává. Gažé to Blahoslawenstwj! Nemjt s nimi Bcastenstwj.

6. W Nebi Žwolenj žiwj gsau bez Počtu Let Sto Tisíců a neberau Zemlenj; s Angely magj Společnost, wždy patřj na Boží Gasnost, w Pokogném Rozwlaženj; gichž Krystus tau Mannau sýtj, giž gim ráčil zaslíbiti.

7. Po tobě žijnj Dusse má, y tažé Žádost srdečná, ó Žiwote překrásnj. Skoro liž budu přigatnj, ó Gežissi, tam kdej gsy Ty? ó když budu taž šťastnj? Rád nechám degssi Marnosti, gen wed, do wed k své Radosti.

8. Pryč s Pychau, Prachtem, Bohatst

hatstvím! pryč my Rozkoše s Láskou
stvím! pryč Bezbožnosti celá! pryč sřko
dlivá Bezpečnosti! pryč Pokrytství,
tegná Zlosti! pryč Milování Těla.
Neb Ty ó věčná Věčnosti, činíš mi
mnoho Sladkosti.

9. Slovo sladké gsy Věčnosti! těš
mých Srdce Vnitřnosti, Počátku bez
Skončení. O! Věčnosti, ó Radosti!
Nevím o žádné Žalosti, když k tobě mám
své Žení. Gejšší deg mi tu Milost, at
mne vždy těšší tvá Věčnost.

Krátký Přidavek některých Písní.

O Duchovním Vdění.

Liebster JESU, liebstes Leben.

Seu Živoče přemilý, genž Beránek
Boží gsy, a zsnímáš Světa Hří-
chy, oddávám se je vššší Šhly :: Tobě
Choti, Mesšhášš, neb gsem gá Nevěsta
tvá, na Věky zasnoubená, nic :: nic
nezrušš Lášký našš. Šťastný, šťastný,
šťastný gšau :: Ti, genž k Beránkove
Večeři Švadby povolání gšau. i.:

2. Degš mi tuto Smělost mji v tom
mém

mém Křesťanském Běhu, abych gen měl
Chlaubu tu, že mne nemůž odstrašiti:;
nižádný Kříž, ni Zlůstí, od té Lásky, kte-
rauž jsem svázán s tebou, Očíssem,
niž, :;:: přemáhám vše žádosti. Esťas-
tnj, šťastnj, šťastnj gsau:; Ti, genž k
Bezráňkové Wečeři Swadby powo-
láni gsau. :;:

3. Nechť se kř; twau Milost stane, ať
mám dosti Olege, degž, ať Swjce Wjry
mé, swjtit we mně nepřestane. :;: Nechť
Lampa gest ozdobena, Bđenjm, též y Mo-
dlitbau, ať jahánj noční tmu swau, :;::;
swau Gásnosti, rozswjcená. Esťastnj,
šťastnj, šťastnj gsau:; Ti, genž k Bez-
ráňkové Wečeři Swadby powoláni
gsau. :;:

4. Degž ať Dčj obtížene negsau Du-
chovním Spánjm, nýbrž Ducha Wnu-
kánjm, nechť gsau w Bđenj nalezene, :;:
a s žádosti čekajch, slyšet ten Angelšk
Hlas, gimžto zawolá na nás: Ev! :;::;
Ev! Ženich k wám se blížch! Esťastnj,
šťastnj, šťastnj gsau:; Ti, genž k Bez-
ráňkové Wečeři Swadby powoláni
gsau. :;:

G 3

5. D!

5. O! degž mi Tobě w strjc giti, Edyž
Ty také mně w strjc gdeš, ať mne tam k
sobě pogmeš, Edež Tě mám wěčně patři-
ti, :: Gezu! rač mne obnowiti, abych při
twé Wečeři, w twých Wywolených zbě-
ři, mohl, :: :: mohl se s tebau wtěssiti. ::
Štastnj, štastnj, štastnj gsau :: Ti,
genj k Beráňkové Wečeři Swadby
powołáni gsau. ::

O smělé a dauffanliwé Wjře.

Auf! hinauf zu deiner Freude.

SU! w hůru k té twé Radosti, Srdee,
Dusse, Duchu můg! Wz, zawr;
wšecky žalosti, pospicheg, Ede ŠEjš
twůg. On twůg Poklad, ŠEjš gest
twé Obžiwěni, nepřeteli Swět Bydlenj,
on přigme rád.

2. Spěš, pospěš, wždy wš se wzná-
šeg, k ŠEjššowi do Nebe, dál, gen dál,
po stupních chwáteg, nezanepráždňug
sebe, Bůh gest Hrad twůg. ŠEjš sám
gest twůg Pomocniš, nepřemůže tebe
žlostniš, gen mu tručug.

3. Sylň, posylň se w Wgimáni se
Wěr-

Wěrnosti Krystowe, nech, gen nech twé
Pečowánj Dobrotě wjdycň nowé: On
dobrý Pán. Když tě Nepřítel sfuzuge,
on geg pod tebe snižuge, nebog se ran.

4. Wnitř, do wnitř Komory Božj,
gjj ti GEjžš otwírá, mluw, wymluw, co
žalost množj, pros za Pomoc twá Wjra;
gen se ho drž. Když tě wšickni nenáwidj,
nechce on tě opustiti, on s tebou, wěr.

5. Wěš! čím wěš můžesš zdwihnauti,
od té Země Smysly twé, wznese se, wynes
se s wnitřnj chutj, k tomu genž hoden tebe!
meg GEjžš, genž tě sobě zasnaubuge, a tě
aj k Smrti miluge, a deg mu se.

6. Nu! wzhůru co w Nebi hledeg, tam
obrat swé žádosti, kde twůg GEjžš gest;
pohrdeg wšeckau Swěta Marnostj. K
Nebi se bliž! Swět v Země minaut mušš,
v GEjžš dobře Duffi. Kňž gš s njm, kyž!

Rozmlauwánj Nebestého Ze-
nichas swauChotj.

Wer ist diese Fürsten-Dirne.

GEjžš.

Která tať wstúpuge krásně galžto
Dcera Knjžech? Co Měšc a
G 4 Hwěš

Hvězdy gasné, Panny s sebau wedauch;
čistá jako Dennice, světlá nad Blesk
Měšice, čistá jako Slunce milé, hrozná
jako Bogstvo w Shle.

Choť.

2. Kdo gest ten genž; svého Trunu,
Berlu přimau sklonuge? Kdo gest, genž
zlatau Korunu na Hlawě vřazuge?
Genž skloně kráčí; svého Pokoge sklon-
ového? při němž tišíc Sylných stogj s
zbrogj, připravených k Bogi.

Gržis.

3. Uly! gať gsy má Sestro krásná, krás-
ná, krásná, Choťi má; vtěšená gsy y
šťastná, wjc než Esther Aswera. Gať
gsau krásné Dohy twé? Slova Spě-
wu lybezne? gať gsau wřáctné twé Mílo-
sti, genž gsau Rozkos mých Wnitřností.

Choť.

4. Měde wšecky Lidské Syny Mily
můg gest krásnějši. On gest můg; On,
On, ne giný, červený, neybělegši; co
rný Zlato Hlawy, černá y kadeřawá;
Děj jako Holubice; Záhonkové, geho
Lže.

Gr.

Gřiss.

5. Hlava tvá co Karmel hora, Kost
 sklonová Hrdlo tvé, Kůže nad stěvě
 Kost mramora, Vsta nad rubín gasné;
 Krásné gsau v tvé Ději, tak gafo holubičj:
 co Kus gabča zrnatého Židoviny Ejce
 tvého.

Chot.

6. Poljseni Vst milého gest nad slad-
 kau Běc sladši: co Lilium Řítové geho,
 Mirru z sebe přístich. Syn Marje v
 Bojj gest nad Libánské Zbojj, Ději geho
 gsau tak gasné, co Světlo Hvězd, genž
 nehasne.

Gřiss.

7. Se mnau, se mnau pod přestřa-
 stná, se mnau, Choti, pod se mnau: Mlé-
 semí tekau Vsta krásná, co Medu, Slad-
 kost tvých Řtů; Naucho tvé ozdobené,
 ke Smadbě přistrogené, Bůni, co Pole
 ležich při Libánu, dáragich!

Chot.

8. S Zlatem, s Turksy přstové gsau
 slíčně okrášleni, Noby z Mramoru
 Sloupové, na Podstavcích staveni;

G 5

Číslo

Tělo geho spanilé, co Kost slonová
bílá, y Zafírů obložené, rozkossné y vtě-
ssené.

GEjss.

9. Odvrát ode mne své Děj, nebo
gsh w Milosti mé, nechť Lásky rojce netočj;
nebo posyluj mne. Očem Erdce mé
gjmáss, tak že mne celého máss, nemohu
bez tebe býti, giž k tobě musím přigiti.

Chot.

10. Přigď mé Světlo, má Radosti,
Živote, Obcerstvenj, přigď má Slávo,
má žádosti, přigď věčné Potěssenj.
Zmaut gsem Krwi skropena, twau Smr-
ti rofkaupena, nazwana twým drahým
Sménem, přigď, GEjssi můg, přigď,
Amen!

Za milý Kraginy Pokog.

Christe du Beystand deiner Creutz-Gemeine.

Gako: Na Lúže gdauce:

Nebo gako: Co gsh učinil GEjssi přemilý ic.

KRYSE Obrance, tvé Chrkwe
přemilé, přispěg k Pomocy, nám
bjdným té Chwile, shlad Nepřátely,

y

Y každau škodnau Wěc, sám obrát w
nivec::

2. Krvo-žijniwým, lithým Nepřáte-
lům, nedopusť škodit, nassim Dusem,
Tělům, než deg at tobě, gsauce w twé
Ochraně, slauzjme Pane::

3. Bogüg sám za nás, twé chudé Di-
tečky, a shlad Bklady, Satanásse wse-
cky, y bogugich proti twogjim Mludům,
a zabraň Bludům::

4. Pokoge Chrkwi, Pokoge Wrchno-
sti, Pokog Manžekům, deg Bože z Wy-
sosti: Pokog Swědomi, deg y Erdcy
Pokog, a Wálky spokog::

5. Tak twau Dobrotu, časné wychwa-
lowat, tak tobě wěčně bude prospěwowat,
twé malé Stádce, přemilý GEjssi,
Strážce Meywyšši.

D wnsoké Brozenosti Wěrjých.

Sey frölich im HErrn du heilige.

BUD w Pánu weselá, o Ty Dusse
swatá, Ty slawná w rausse swa-
debniim! od Krysta z Temnosti na Milost
přigata, ozdobená Pláštěm drakým!

G 6

On

On Krví svou Nepravosti smývá, že
nižádná není rozc škodlivá; Též Brá-
tky s nedostatkem, y co nečistě, to zakrývá
Kauchoz Hedbaví přecistě. :.

2. O! nebeská krása! Slunce Spra-
vedlnosti, překrásně nad tebou vychází;
Břímě rozechněných Hříchů y gegich Tě-
losti, genž tobě w Etnostech překáží, giž
cele odpadá a netlačí, neb Očisť ge w
hrob svůj dávat ráčí: Světlosti s
Lechlosti Duse naplněna, přigavšši roz-
tossné Šho na swá ramena. :.

3. O! radug se wšecko v Serdce Wni-
tění, že gšy giž s Bohem smířeny; ó
milug, oslawug s horlivau wděčností,
Do Krysta Pána vlastnj gšy. On Tebe,
wypoliw za Dědictwí, wěčně s sebau
spogil, sobě ke Eti, truc Hřichu, truc
Diáblu, truc y Swětu zlému, Bůh giž
milostiwý gest Dítěti swému. :.

4. O! drahé Poklady! ó to wěčné
zboží, gimž Tě Spasitel daruge; co
Adam potratil, zas tobě Duch Boží,
Slovem pravdy přivolastnuge; Vchyt
to v Břce. wšak gest to twé, nedeg šy geg
wzřítí,

rožiti, měj ho pro se; toběť tento Po-
klad tak drazé kaupeny, Pročež drž geg
mocné; syc gšy potupený. :.

O Oddání Srdce Bohu.

Nun nimm mein Hertz.

S Em Srdce me, a vssecko to co
gsem, wem to sobě, nymilšší GE
zu, wem: gen twým gá chcy s Dussí s
Tělem býti, mau řeč, Skutek y žádost,
twé Wůli dát w Poddanost.

2. Mlékem, Wínem, napáji Lásku
twá, a čerstwý mne Studních žiwota.
O! neykrášší, Ty pln Sladkosti gšy,
že o tom přemyslugi, kterak se Ti darugi.

3. Ey, wiž! gá chcy přes Wěku Wě-
čnosti milowati, twé Wůli Ljbošti:
Chcessli bych měl; proč bych umřít ne-
chtěl? pakli w žiwotě mji; chcy y to
naplniti.

4. Ty pak také máš cele mým býti,
a w Srdce mé s twau Plností rožiti,
být mým Bohem, wždy, wlašť w Krí-
ži innohém, mne též za swého znáti, y Že-
nichem žůstati.

O Utělení a Narození Krystovu.

So ist denn nun die Hütte aufgebauet.

Tak již nyní Stánek gest wystaweny,
Stánek ten, na něž Cherubino-
wé, spolu wšickni Angełští Kůrowé
s žádostí patřj, též y nám zgereny; (a)
Gemůžto w Sláwě nic rovně nenj ni w
Nebi, ni také zde na zemi.

(a) 2 Mog. 26, 1. seqq. Luk. 2, 13.
Jan. 1, 51. 1 Petr. 1, 12.

2. Syc Rozum tu nic staroného newi-
dj, a co zewnitř widj gest chatrné, (b)
newj, kde má hledati Sláwy té, saudj na
Spůsob wšechněch stepých Lidj. Ozdo-
ba tu tak welmi skryta gest, bez Swětla
žádný gi nemůž nalezt. (c)

(b) 2 Mog. 26, 14. Jj. 53, 2. Filip. 2,
7. (c) Mat. 16, 17. Žalm. 36, 10.

3. Božstwj samo od wšech wěch
Stworěnj nic libezněgšsio nepoznało, od
Wěku toho Stánku žádało, (d) pro
něg musj starý wzřti Skončenj; Neb
wscecko co gen tam w Stinu bylo, w tom
nowým podstatně se splniło. (e)

(d) Mat. 3, 17. Kap. 17, 5. Efez. 1, 6.
Kol.

Kol. 1, 13. (e) 2 Mogj. 25, 40. Žid. 9, 9. 10. 11. Kap. 10, 1. seqq. Kol. 2, 17.

4. Přeslawný ten Stánek gest Čelo-
wčenstwj, kteréz sobě Slovo wywolilo,
(Slovo genž wšecky Wěcy stworilo, (f)
by s ním mělo Osobnj Běastenstwj, w něm
wšeho Božstwj Moc y Dobrota swüg
Stánek, Dům, Chrám y Dbydlj má. (g)

(f) 1 Mogj. 1, 13. Jan. 1, 1. (g) Jan.
1, 14. Kap. 2, 19. Žid. 2, 14.

5. Ne Lidská Moc, Bůh geg sobě wy-
stawil, Dilmě byla Panny Tělo krásné,
Marje mezy Ženami šťastné, gž sy Duch
Boží w čistotě připrawil: Sfrz Slowa
žáračné zastiněnj, přišlo gest to Stawe-
nj k zgerenj. (h)

(h) Žid. 9, 11. Kap. 10, 5. Mat. 1, 20.
Luk. 1, 35.

6. O! Božská Moc! ó Tagemstwj
hluboké, kdož tomu podobného co slossel,
by sám Bůh w Těle swüg byt msti měl? (i)
Koumě mlč, nad wtíp twüg to wysoké:
Oslawüg gen tuto Moc welikau, Mau-
drost přewysšugjch wšselikau. (k)

(i) 1 Tim. 3, 16. (k) Luk. 1, 37.

7. Požehnany buď neyrožáctněgšj
Stánku!

Stánku! vněmž celá Plnost Božství
přebývá, (l) aniž se od Tebe odloučí dá.
Slovo Otcovo má v tobě svou Schrán-
ku; a ač se na Te Smrt obořila, (m)
však Spojení toho nezbořila.

(l) 2 Mogj. 25, 8. Kol. 2, 9. (m) Jan. 2, 19.

8. Ty učiníš nám nevybornější
Masti, a také drahým Ducha Olegem,
kterýmž Bůh tvoau Duffi též a s Tělem
za Přibytel svůj ráčil pomazati. (n)
Tys Mjry Darův nepoznal, co máš,
všechot to Bůh nad Mjru dal. (o)

(n) 2 Mogj. 30, 23 = 29. Jj. 11, 1. seqq.
kap. 42, 1. Skut. 10, 38. (o) Jan, 3, 34.

9. Ty znamenám ten pravý Oltář
státi, též a Obět genž nás s Bohem mjří,
genž tupen byl od nás hříšných lidí, Obět
z Howard již tu více neplatí. (p) V něm
mám života Vody Studnicy, Duffi,
Želo, a všechot čistých. (q)

(p) 2 Mogj. 27 1. Efez. 5, 1. Jid. 10, 1.
seqq. (q) 2 Mogj. 30, 18. seqq. Jan. 4,
34. kap. 7, 39. 1 Jan. 5, 6.

10. Ty viděti, kterak všedně vstus-
puge, Dým Modliteb z Oltáře Kaděny; (r)
Ty gsau v Chlébové Předložení; (s)
též

těj Swjcen genj wsecko w nás oswjcuje,
kterhž s kámpami swýma sedmiina, wse-
cky Wěřich Dusse progimá. (r)

(m) (r) 2 Moj. 30, 1-11. Jan. 17, 1. seqq.
Žid. 7, 25. (s) 2 Moj. 25, 30. Jan. 6,
48. seqq. (t) 2 Moj. 25, 31. seqq. Jan.
1, 9. řap. 8, 12.

11. Tu gest ten Trůn Swatosti y Mi-
losti, na něhž s žádostj hledj Angelé; (u)
Wšea k němu s mnohou Smělostj gde, a
dostává Lekářstwj pro bříššnosti: (x) co
Wůle Božj s námi swoluge, tu se w D-
rým a Thumim jgewuge. (y)

(u) 2 Moj. 25, 17. 20. Řejm. 3, 25.
1 Petr. 1, 12. (x) Jan. 1, 16. Žid. 10,
19. seqq. (y) 2 Moj. 25, 22. řap. 28,
30. Jan. 1, 18. řap. 3, 31. 32.

12. Summan: Slovo to Tělo wci-
něno, Boha Otce Syn gednorozený, ten
před Wěky od něho zplozený, Gehož
Božstwj s námi gest sgednoceno, wsech
Figur předestřých předstíněnj, w sobě a skrz
se přivedl k Splněnj. (z)

(z) Jan. 1, 17. řap. 14, 6. Mat. 5, 17.
Řejm. 8, 3.

13. Buď chwálena, Jehovah! Wě-
nost tato, genj nám Milost y Pravdu
přinášj,

přináší, kteráž zas nawrací Dussi nassí,
co Diábel zrušil. O! buď wděčný za to,
spolu s Angely geho oslawüg. (aa) To
Dílo slawné, slawně wyprawüg.

(aa) Luk. 2, 13. 14.

14. Ty pak genž gšy ráčil na se přigiti,
toto bídne nasse přirození, (ó Láška! ó dus
stogné Spasení!) a z Nebe k nám hřis
sným dolu zstaupiti; degž milostiwě se
vprositi, a rač mé Srdce za Přibytel
wřiti. (bb)

(bb) 1 Kor. 3, 16. 2 Kor. 6, 16. Žid. 3,
6. Žgew. 21, 3.

Píseň záwjreční proti Bezpečnos
sti tělesné.

Welch eine Sorg und Furcht.

Gafo: Dobrořečmež nynj.

Nech gať mnohau starost má kažď
Křesťan mji, gať snažně a stále má
s bděním se modliti, s bázní a s třesením
Spasení konati, neb před saudem B D
žim těžko bude státi.

2. Satanáš obcháň, hledá kohoby se
žral, též wěcmi twárnými o Kerunu ofla
mal

maš, svět, rozhněwany gsa, metlu na nás
strogj, ano krew y tělo wywodj nás k bogi.

3. O! gať často člověk z newědomosti
blaudj. Bůh rovně myšlenj gať skuteť za
hřích saudj, prassnywá owečka giné také ka-
zň, kdo stogi, nechť hledj, ať ho hřích nesrazň.

4. Bůh žádá, bychom my, gať On,
swatě žili, ne z částky, než cele, genu oddáni
byli; On zahánbuge ty, genž sebau se
chťubj, též mnohé, genž děgj: PŮne, PŮ-
ne; žhubj.

5. Pakliby též wěrný odvrátil se od
Etnosti, nikoli newegde do wěčného Krá-
lowstwj. Každý, kdož necinj wůli PŮna
swého, byť by gi znal, dogde trestánj
mnohého.

6. Hřích wšsecky geden měl k zatracenj
přiwěsti, protož Krystus musyl za nás po-
lutu nésti. Kdo gedenkrát zrušil smla-
wu Křtu swatého, gest křivo-přjsežnj, za-
přem PŮna swého.

7. O! gať přetěžká wěc gen Dussi swau
spasiti, kdo wjc na sebe wzal, musň mu ti-
žeg býti; čím wětšj auřad kdo, neb wjce
darů má, gistotně wětšj též počet z toho
wydá.

8. Prwnj

8. První světský lidé skrz potopu zhynuli,
Osm gich genom bylo genů spravedlivých
skautů; Sodoma s sousedy deset gich ne-
měla; Bůžek přináší čtvrtý díl semena.

9. Do země Kanaan málo se gich dosta-
lo; a dvanácti Sidáše zatracení potkalo.
Desátý děkuge, že ho Bůh očistil. V
mezi Pannami gest veliký rozdíl.

10. Příchod Paně k saudu mnohé v nás
hle přikvácí. Co blest od východu k zápa-
du, brzo vkrácí. Neprigde z newěrných
žádný do radosti; we všech téměř domích
zatracenců dosti.

11. O! Bůže, pomoz mi, na to rojdu
rozpomínati, abych se mohl tvé sprave-
dnosti báti; bych mohl vgiti saudu pře-
hrožného! a přigiti k tobě; vyslyš mne
býdného.

12. Živť sem sye v Býře, w Lásce také,
w Naděgi, ty milost podáváš všem,
genž gi mlti chtějí; wim také glistotně, že
mne Ty milugesš, wšak žádám, byš se též
nad všemi smilugesš.

13. Deg bářeň swau Bůhe do srdce
wslechněch lidí, deg wslechněm Pokání,
at

ať ge Duch twisig sám řidj. Wydal od wsechněch
lenost, záwisť, lehkomyslnost, zatvrdilosť, chli-
pnost, pokřestwíj, hněw y žlost.

14. Co gest proti tobě, deg to PÁne přemoč,
Králowskíj Dáblows zruš, se wšs geho moč.
Pomož samých sebe, s žádostmi zapřiti, bditi, mo-
dliti se, a křému wjiti.

15. Deg w bogi a křiži potěšenj a šky, Zdržig
w bedlivosťi, o! GEjisi přemíř. Nauc w bázni
swatě před sebau choditi, a potom twé slá-
wy rač dáti wjiti.

Registřík.

A ch Bože popřeg: Milosti. na Strán.	132
Ach cože jsme bez GEjisse	20
Ach gať mnohan starost	162
Ach wsecko což Nebe y Zemi	21
B ogůg rádne řdyž té Boží Milost	92
Bože Propasti hluboká	1
Bud pochwálen Bůh wěrný	23
Bud w Pánu weseleá	155
Bůh gestte žin	5
Bůh pečuge	7
C heň té milowat o! má Cýlo	112
Cheň samotně y gednotně	78
D bře se mám Dusse Příteli	95
Dobře se mám řdyž guž gsem	97
Dokonáno mēg w Paměti	24
Duch Křestana	82
Dusse Křystowa mne poswět	26

G Ak chceš Swěte	117
G ak s Panná Krále Newěsta	141
G diž Dítě mé	144
G ednoho potřebj Pane	70
G eu deg mi z twé Plnosti	30
G eu wěcné Swětlo	31
G eu žiwote přemilý	148
G ejš Beráreš Boží	26
G ejši mé Dusse, žiwote	27
G ejš Swětlo přestlčné	28
G ištět geg miluji	32
G iem v Boha w Milosti	73
R dyž pak přigde můg Pán G ejš	120
R kníže tichý Beránku	33
K ryste Dchrance twé Čhrkwe	154
K terá tak wstupuge	151
L ásko genžs mne f Podobenskiw	34
M á Dusse gest tichá	83
M é Dusse Čhoti	36
M é Radége pewná Skála	8
M ilostný Beránku	38
M ůg G eu, gegž Serafinowé	41
M ůg G eu genž gij mne	133
M ůg Dítě zplodíž mne	43
M emámli gá Boha mého	9
M eymilšij wsech milých	46
M u wzhůru f té twé Radosti	150
D iškape genž gij se	48
D gat glau blahoslaweně	101
D G eu genž gij se	49
D G eu mé Swětlo slčné	50

D GEzu ty gsy můg	54
D řadkř Stam žiwota	85
P racná gest Wěc Křesťanem bñt	118
P robuďtej se o! Křesťané	135
Pročje chceš o Den žitřegši	13
Prospiweg Syn	90
Přediwñ náš Králi	136
Přigš Děštri Rebestř	65
Přigdes GEzu nehmilegši	59
Přigdi GEzu, přigď ke mně	60
Přigmi Pane proshym	132
Posledně se dobře má Sprawedl:	87
Powstaň o! Křesťane ř Bogi	88
Přmwode žiwota, o! Swětlo	57
N atolestko bez wadnėnj	61
N ozplyň se Duchu můg	102
S ladká žadosti ř Lášty	106
S lowo řadké gsy Wěcnosti	146
Spjwegte, Čest wzdegte	137
Střwj se ten Křesťanu řwñtřnj	79
Stalomaune twě libě řalowanj	107
S ak gij nyny Stánek gest	158
S ak řjdž Pane blazeně	15
Tobě Jehovah! chey spjwati	130
W řjžowanj gá žádám	62
W žká Česta dost řširoká ř žiwotu	110
W lebměj Pána řrdečně	139
W em řrdee mě	157
Wřak gsy ty GEjři má Radost	63
Wřech Darůw Studnice	68
Wřtahůgte Swětřstj přjžen swan	74

Wj Dikly Nemyssisho	114
3 Awjteg Krjži, jawjteg	124
3 Bojji Wjle ta newole.	128

Errata.

A neb

Gmylowé nahodilj takto se naprawiti mohou.

Na strán: werſſi: řádka

24	8	2	ſpjweg: Sprawedlnosti.
31	2	2	terej.
39	4	1	budem.
40	8	4	Pjſné cti.
47	5	5	wſſak ale

ſjira ſe mé Srdce wždy we mně.

Na strán: 48 wer: 9 řád: 1 ſpjweg: chey twé Wěch.

48	10	4	ctiti.
94	16	1	wáléte.
110	4	1	roditi.
112	2	1	wymyſſowat.
113	3	3	Ty přeljezná.
120	7	5	nic nad něj nebude.
137	3	6	wymaj: Tworce.

NB. 1. Laſkawému Čtenáři ſe tuto známo činí, že wſſicknj Exempláre Knizečky: Karſſa nowá nazwané, kteréž Pečetí Wydawatele ſ geho Gměnem I. L. na přwnj stránce Tytule nemagj, takowé proti geho Wůli oklamawatedlně a fortelně wtyſtačene ſau.

NB. 2. Die Hrn. Buchbinder wollen das Blat im Bogen. B. pag. 31 heraus nehmen, und dieſes, welches nach der Vorrede ſtehet, hinein häſſten.

* * *

48929

50 fl.